

مەسعوود محەمەد

چارەسەر کردنی گێروگرفته کانی

رینووس و ئەلفوبی کوردی

گۆفاری کۆری زانیاری عێراق

دەستە ی کورد، بەرگی نۆهەم، سالی 1982

مه‌سعوود محهمه‌د

چاره‌سه‌ر كردنى گيروگرفته‌كانى رېټووس و ئه‌لفوبىي كوردى¹

وه‌شانى يه‌كه‌م: گۆفارى كۆپى زانىارى عىراق – ده‌سته‌ى كورد، به‌رگى
نۆه‌م، سالى 1982

وه‌شانى دووم: سايتى www.mamosta.net – سالى 2009

¹ - ئه‌م گوتاره‌ى مامۆستا مه‌سعوود به‌ رېټووسى قه‌رارداده‌ى كۆپى زانىارى كورد له‌ گۆفاره‌كه‌دا نووسراوه‌، له‌ رېټووسى كۆردا واوى دريژ هه‌روه‌ها يى دريژ به‌ يه‌ك پيت نووسراون و خه‌تيكى كورت له‌سه‌ر پيته‌كه‌يه‌، به‌لام له‌م نمونه‌يه‌دا ره‌چاوى نووسىنى باو كراوه‌.

دهشیا بێ ئەوەی بلیکیم بە نەخشەی ناو بانگه‌وازه‌که‌ی ده‌سته‌ی کوردی کۆری زانیاری عێراق له‌ خۆمه‌وه نەخشه‌یه‌کی لیکۆلینه‌وه له‌ گه‌روگره‌فی ریتووسی کوردی بگره‌ به‌ر و له‌سه‌ری برۆم، به‌لام وا ده‌زانم نەخشه‌ی ئەو بانگه‌وازه‌، که‌م و زۆر، وێنه‌یه‌کی خۆی له‌ هه‌ست و نه‌ستی خۆنه‌ری کورددا ره‌نگرێژ کردوه و له‌ خۆی راهێناون. له‌به‌ر ئەمه‌ وام به‌ چاک زانی منیش له‌و که‌له‌به‌رانه‌ی که‌ بانگه‌وازه‌که‌ به‌ره‌و کێشه‌ی ریتووس تیشکی پرسیاره‌کانی به‌رێ کردوه سه‌ره‌تاته‌که‌ی وه‌رام دانه‌وه بکه‌م هه‌رچه‌ند، وه‌ک ورده‌ ورده‌ ده‌رده‌که‌وی، به‌شی هه‌ره‌ زۆری پرسیاره‌کان که‌م و که‌سری و، ناوناوه هه‌له‌شیان تێدايه‌. به‌هه‌مه‌حال پیرۆزبایی له‌ ده‌سته‌ی کوردی کۆری زانیاری عێراق ده‌که‌م له‌ پیکه‌یتانی کۆبونه‌وه‌ی رۆشنه‌یرانی کورد بۆ گه‌یشتن به‌و ئامانجه‌ گرنگ و گه‌شه‌ی یه‌کخه‌ستی ریتووسمان که‌ وا تا ئێستا، به‌ داخه‌وه، ده‌سگیري خۆتێدن و نووسینی کوردی نه‌بوه‌.

ئەوه‌ی راستی بێ کاتی خۆی کۆری زانیاری کوردیش له‌ په‌راوێژیکه‌ ته‌سه‌کتردا ئەم رێبازی پرس کردن به‌ لێزانانی گه‌ره‌ به‌ر که‌ هات و پێش هه‌موو شتیک لێزنه‌ی تابه‌ته‌ی ریکخه‌ست بۆ دانانی ئەلفوبی و ریتووس به‌ ئەندامه‌ته‌ی چه‌ندین لێزانی ئەو کاره‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی جغزی کۆر که‌ ئەوسا ده‌رفه‌تی له‌وه‌ فره‌وانتری نه‌بوو بۆ ئەنجام دانی کاره‌که‌ به‌ پێی حالوباریک که‌ له‌ یه‌که‌م رۆژی په‌یدا بوونه‌وه‌ خۆی تێدا دیته‌وه‌. به‌ش به‌ حالێ خۆم که‌ هه‌میشه‌ چاوه‌چاوه‌ی هه‌لی یه‌کخه‌ستی ئەلفوبی و ریتووسی کوردی بۆتم ته‌نها داخوازیم له‌ سه‌روکی نوێ کۆری زانیاری عێراق دۆستی به‌ رێز و دێرین دکتۆر «صالح أحمد العلي» ئەوه‌ بوو که‌ تیکۆشیت بۆ یه‌کخه‌ستی ئەلفوبی و ریتووسی کوردی چونکه‌ ریتووس ده‌فری نووسین و خۆتێدن و رۆشنه‌یریه‌ و هه‌ر ته‌قه‌لێکی هه‌له‌وه‌شیته‌وه‌ که‌لێن ده‌دا بۆ فره‌وان بوونی مه‌ودای له‌گه‌ڵ یه‌که‌یدا نه‌گونجانی نووسه‌ران. میله‌تیک هێنده‌ی کورد بپووستی به‌ یه‌که‌یه‌تی هه‌بیت ناشی خۆتێده‌واره‌کانی له‌ هه‌وه‌ل هه‌نگاوی خامه‌گیریه‌نه‌وه‌، که‌ ریتووسه‌، له‌ یه‌که‌ی بترازین. ئێمه‌ که‌ له‌سه‌ر چۆنیه‌تی نووسینی

«کەرەباب»ی بەری سۆران و «ئەفەنگی» بەری بابان پێک نەیهین چۆن لە ئاست شتە زیوهریە گەنگەکان تێک دەگەین.

لەم نووسینەدا وا دەبێ زاراوەی زمانی بێگانه لە بری هی کوردی بەکاردههینم بە نیازی تیگەیانندی ئەوانەى راهاووی نووسینی تازه بابەتی کوردی نین، ناوناوەش جیگۆرکی بە ریزی هیندی خالەکانی ناو نەخشەى بانگەوازه که ده کهم ئەویش بە پتی داخوایی لەیه ک چونی باسه کان. چەند خالێکی جودا لە هی بانگەوازه کهش باس ده کهم بە نیازی چارهسەرکردنی گرتەکانیان، وه ک ده ریش ده کهوێ گەلیک لە تیکرای ئەو خالانە پێوستیان بە لیکۆلینەوهی رێزمانی و فۆنتیکی و فیلۆلۆژی و بهراوردی ههیه بۆ ئەوهی بگهین به قەناعەت لهو پێشنیازانهی بۆیان بهدی ده کری. به راستی ترسی درێژه کیشانی وه رسکه ره گەلیک شوپندا وازی پێ له شریته کیشانی نووسینه کهم هیناوه.

بۆ خاتری ئەوهی خۆتەر له ده ره وهی ئەم کۆره بزانی نووسینه کهم به دیار چ جۆره بابەتی که وه خه ریکی لیکۆلینه وه بوه لێره دا نەخشەى خالەکانی ناو بانگەوازه که ده نووسمه وه دواتریش پێبه پێ وه رامی پرسیاره کانیان ده ده مه وه. ئەمهیه نەخشەى ئەو خالانە وه ک که له بانگەوازه که دا نووسراوه:

1- گيروگرفتی نووسینی دهنگه کان

أ- ئەوانەى نیشانه دارن «بزوين و نه بزوين».

ب- ئەوانەى پیتيان بۆ دانه ندراره.

ج- پلهی دهنگه بزوينه کان.

د- ديفتۆنگه کان «وێ، نگ».

2- گيروگرفتی وشەى ساده و دارپژراو

أ- ناوی عه ره بى.

ب- پیشگر - پاشگری «پیناسین و کو».

3- وشه ی ناساده

أ- دیاردهی داتاشین و قووتدانی هه‌ندی ده‌نگ.

ب- گیروگرفتی نووسینی ژماره‌کان له «11» وه تا «19».

4- گیروگرفتی نووسینی کردار له‌گه‌ل ٲاناو له ٲرووی ٲیکه‌وه نووسان و ٲیکه‌وه نه‌نووسانه‌وه.

5- گیروگرفتی نووسینی ئامرازه لیکده‌ره‌کان «حروف العطف».

6- گیروگرفتی چۆنیه‌تی نووسینی وشه لیکدراوه‌کان له باره‌ی ٲیکه‌وه نووساندن و نه‌نووساندنه‌وه.

7- گیروگرفتی دانانی نیشانه‌کان.

بهشی 1: گيروگرفتي نووسيني دهنگه کان

دياره مه بهست له شكلي ئه و پيتانه يه كه بو دهنگه کان قه رارداده بکري، دهنه دهنگ وه کوو دهنگ نووسين هه لئاگري. به پي نه خشه کهش وا پي ده چي ئه و پيتانه ي بهر يه کيک له و چوار خالانه ي که گيروگرفتي دهنگي به سهردا دابهش کراوه، نه که وئ، گيروگرفتي تيدا نه بي وه ک پيتي «ا، س، ش، ف، ن...». جا که ئه مه وه ها بي دياره پيتي «هه مزه» و «ه» که که و تنه حاله تي به ته نها نووسرانه وه ده بي «ت ه» بنووسريت وه ک «نه ئ مه ه ئه للاه...» له مه شدا من هيچ گرفت نايينم کاتي خوشي برپاري کوڤ ههروه ها بوو.

1- گيروگرفتي ئه وانه ي نيشانه دارن

- «ل» پيتي لامی قه له و بيت وه ک «دل، حه لال».

- «ئ» پيتي يي کراوه بيت وه ک «ليژ، ڤاويز».

- «ۆ» پيتي واوی کراوه بيت وه ک «زۆر، بالۆره».

ده ميئيتته وه واوی تيژي دريژ و يي تيژي دريژ و ري قه له و و ئه و داله کلۆره ي که له سليمانی له دالي عاده تي ده شوڤي واش ده بي به جاري ده سو. له په نا ئه م داله دا دهنگي «ت» ش وا ده بي له ئاخاوتني سليمانيدا کلۆر ده کري وه يا دهنگه که ي ده گوڤي.

له باره ی رېی قهله وهوه

تا ئیستا بو ئهم دهنگه سی جوړ پیت هه بوه، یه کیان ئه وه بو که به دوو «ر»
ده نووسرا، دوه میان ئه وه یه که نیشانه ی «حهوت» ی ده خریته ژیره وه،
سییه میشیان ئه وه بوو که کوړی زانیاری کورد پیښیازی کردبوو له سه ره وه ی
رېیه که نیشانه ی «حهوت» دابندرئ.

له لایه ن نووسینی دوو «ر» له بری رېی قهله و، من بهش به حالی خوّم له
هیچ حالوباردا ره و نا بینم بو تاکه دهنگ دوو پیت قه رارداده بکړی چونکه
تاکه یه ک هو و به لگه پستگیری لی ناکات. دهنگه کان، جگه له دیفتونگ،
قهله و بن و لاواز بن تاکه دهنگن له وه شدا کاف و میم و هی له ری و لام
جودا ناکرینه وه. ئیمه ده زانین وشه هه یه له شیوه ئاخوتنی کوردستانی
خواروودا وه ک «صه د، صه گ» به سینی قهله وی وه ک صادی عهره بی
دهست پیډه که ن. له شیوه ئاخوتنی بادینیشدا ئهم سینه قهله وه زور باوه
که چی که س نه هات بلې با ئه ویش به دوو «س» بنووسری. لامی قهله ویش
هینده ی دوو لامی له ره که چی به دوو پیت نانوسری ئیتر بو ده بی له نیوان
کونستانته کاندا تنه ها دهنگی رېی قهله و دوو پیتی بو دابندرئ. راستیه که ی
تنه ها له حاله تی گوشینی دهنگدا که به ته وای ده بیته دوو دهنگی تیکچرمساو
ره وایه، به لکوو پیویسته دوو دهنگ بنووسری وه ک «که لله، گولله،
شه ننه ومه ننه». ئیمه ئه گهر رېی قهله ومان به دوو پیت نووسی و ویستمان
وشه ی «کره» ی عهره بی به یتینه سه ر رېتووسی کوردی ده بی بیکه یه
«که ررره». ئه گهر ئه مهش نه که ین له به ر ناقولای نووسینی چوار پیت به
دوا یه کدا ده بی بیرای بیرای هیچ دهنگیکي گوشراوی بیگانه به گوشراوی
نه یتینه سه ر رېتووسی کوردی ده نا بیلزوم ده بیته ماملت جودای. به لای
منه وه نووسینی دوو «ر» له بری رېی قهله و نار ه وایه. ده میتنه وه نووسینی
دهنگی رېی قهله و به پیتی نیشانه دار و جیگه ی دانانی نیشانه که.

کاتی خۆی کۆری زانیاری کورد له چه‌ند ڕۆیکه‌وه په‌سه‌ندی سه‌روی
پیتکه‌ی کرد بو دانانی ئەو نیشانه‌یه.

یه‌که‌م: ب‌ریار درا سه‌رله‌به‌ری نیشانه‌کان بکه‌ونه لایه‌ک نه‌ک هه‌ندیک له
ژێره‌وه و هه‌ندیک له سه‌ره‌وه بن. چونکه نیشانه‌ی پیتکه‌کانی «هه‌مه‌زه، لامی
قه‌له‌و، واو، یی» له‌ کۆنه‌وه له سه‌ره‌وه بوون وا به‌باش زاندر نیشانه‌ی پیتی
ر‌پی قه‌له‌و و پیتی دیکه‌ش که هه‌بی هه‌ر له سه‌ره‌وه بی.

دووهم: پیتی دیکه‌ زۆرن له‌وانه‌ی خاڵیان له سه‌ره‌وه یا له ژێره‌وه هه‌به و
شیوه‌یان له یه‌کدی ده‌کات به ئاسانیش خۆندراونه‌وه وه‌ک «ز، ژ» «ت،
ن» «ی، ب، پ» «ج، چ» «ف، ف، ق». که‌واته ناشی ترسی سه‌ر
ل‌یشیوان له‌ نۆژن یه‌خه‌ی ل‌یکدانه‌وه‌ی چاره‌سه‌رکردنی گرفت‌ی ر‌ینووس بگ‌ری
و ب‌ریارمان ل‌ی هه‌له‌وشینیتته‌وه.

سێیه‌م: به وردبوونه‌وه‌ی ژیرانه ده‌رده‌که‌وی وه‌ها چاکه هه‌تا بلوی مه‌ودای
ژێره‌وه‌ی هه‌موو د‌یر‌یک بو د‌یر‌ی خوارووتر به‌جی به‌ی‌ل‌ری. وه‌ک ئاشکرایشه
هه‌موو که‌وانه‌ی پیتی «ر» له‌ خه‌تی د‌یر‌ه‌که‌ی داده‌کشی ئنجا که
نیشانه‌که‌ش خرایه ژێره‌وه له‌وانه‌یه له‌ کاتی نووسیندا نیشانه‌که‌ی ت‌یکه‌ل به
د‌یر‌ی خواره‌وه بیت. ئەم ت‌ی‌ب‌ی‌ن‌یه به‌وه‌دا پ‌تر ه‌یز وه‌رده‌گ‌ری که ده‌بینین ه‌یچ
کام‌یک له‌و پ‌یتانه‌ی نوخته‌کانیان له ژێریان‌ه‌وه‌یه له‌ خه‌ته‌که‌یان دانا‌ک‌ش‌ین
ته‌نها پیتی «ی» نه‌بی که بکه‌ویته‌ کۆتایی وشه وه‌یا به‌ته‌نی بنووس‌ری
ئه‌وساش له‌ نووسیندا نوخته‌ی بو دانان‌ین. ئە‌گه‌ر ر‌ی هه‌با ئە‌لفوب‌ی‌یه‌کی
سه‌رله‌به‌ر نو‌ی داب‌ند‌ری وا باش بو ه‌یچ پ‌یت‌یکی، نه‌ خۆی نه‌ خا‌له‌کانی له
خه‌تی خۆی به‌ره‌ژ‌یر نه‌چ‌یت تاکوو له‌ نووس‌ینی د‌یر‌ی دوات‌ردا هه‌موو مه‌ودای
سه‌رووی خۆی به‌ر خۆی بکه‌وی، به‌لام ئە‌مه‌ کاری کرده‌نی نییه.

له گه‌ل ئهم تېبينانه‌شدا چ فهرقېك نابېنم له نېوان سه‌رخستن و ژېړخستنې
 نېشانه‌ي «ر» ي قه‌له‌و. له هه‌ر دوو برياردا رازېم. به‌لام كه بريار بۆ
 نېشانه‌كه درا پتويسته هه‌ميشه له‌گه‌لېدا بنووسرئ نه‌ك كه هات و كه‌وته
 به‌رايى وشه‌وه نېشانه‌كه‌ي پشتگوى بخرى به نامه‌ي ئه‌وه‌ي كه رېي
 پېشه‌وه‌ي وشه هه‌ميشه قه‌له‌وه چونكه ئهم مه‌علومات فروشييه رې ده‌دات
 به‌وه‌ي نووسه‌ر به هه‌وه‌س هه‌موو لاهه‌كانى به‌رايى وشه به لامى قه‌له‌و
 بنووسيت كه ده‌زانين لامى پېشه‌وه‌ي وشه هه‌ميشه لاوازه. به‌هه‌مه‌حال له
 چاپه‌مه‌نيدا ئه‌ركى رېي به نېشانه و بې نېشانه وه‌ك يه‌كدييه چونكه قالى
 حازربه‌ده‌ست بۆ هه‌ر دوو كيان هه‌يه و له ژېړ په‌نجه‌ي رېكخه‌ره‌كه‌شيان
 وه‌كوو يه‌كن.

له‌باره‌ي واوى تيزى درېژه‌وه

وه‌ك دياره دوو رېنگه‌مان له پېشه بۆ برياردان له‌و كېشه‌يه‌دا، يه‌كيان ئه‌وه‌يه
 به دوو واو بنووسرئ، دوه‌ميشيان ئه‌وه‌يه نېشانه‌ي بۆ دابندريت. ئه‌وانه‌ي به
 دوو واوى ده‌نووسن ده‌لېن چونكه واوى درېژ دوو هينده‌ي كورته بزويئى
 بۆره، «ضمة» ي عه‌ره‌بى، بۆريش به يه‌ك واو ده‌نووسين جېي خۆيه‌تى
 ئه‌ويان به دوو واو بنووسرئ. ئهم ليك‌دانه‌وه‌يه راستى گه‌وره‌تر و گرنگ‌ترى
 له‌بېر چوه‌:

يه‌كه‌م: ده‌بوو له رېي قياسه‌وه ئه‌لفيش به دوو نېشانه‌ي سه‌ر «فه‌تحة‌ي
 عه‌ره‌بى» بنووسرئ چونكه ده‌لېن ده‌نگى ئه‌لف دوو هيندى ده‌نگى فه‌تحة
 درېژه‌:

دوه‌م: واوى درېژ چ كراوه‌ بيت «ؤ» و چ تيز بيت يه‌ك ده‌نگه‌ نه‌ك دوو
 ده‌نگ به‌و پتیه يا ده‌بى واوى كراوه‌ش به دوو پيت بنووسرئ يا واوى تيز

نیشانەى بۆ دابندرى. راستىيەكەى تىكرائى دەنگە تەواۋەكان بە كۈنسانت و بزۈيتىيەۋە مافى ئەۋەى دەبى بە دوو پىت بنووسرى.

سىيەم: كە كورته بزۈين نيو ھىندەى واۋى تيژ بى پىۋىستە خۋى بە نيو پىت بنووسرى. مەنتىق داۋا دەكات نيو دەنگ نيو پىتى پى بدرى نەك يەك دەنگ دوو پىتى پى بدرى. ۋەك دەزانين لە عەرەبىدا ئەم ماملەتە لەگەل كورته بزۈيتەكاندا كراۋە كە ھاتۋە نىشانەى بۆ داناون نەك پىت. من ئالېم كورته بزۈين بىتتە نىشانە، بەلام مەبەستم ھەلسەنگاندنى ئەۋ رايەيە كە لە رپى قىاسەۋە بۆ واۋى درىژ دوو پىت دادەنى چونكە ئەۋ رايە دواى دانانى دوو پىت بۆ يەك دەنگ لە بىرى دەچى كە ھەر بە پى لىككەنەۋەى خۋى كورته بزۈين نيو دەنگە و دەۋو نيو پىتى پى رەۋا بىينىت. ئەم كورتى و درىژىيەى دەنگى ۋاۋ، بە دۋا ئەۋىشدا يى، ناچارم دەكات پتر درىژە بە موناقەشەكەم بدەم و بلىم ئەۋ كەسەى دەيەۋى خەرىكى ئەلفۋى و رىنۋوس بى لەسەريەتى شارەزائى دەستۋرە بنجىيەكانى دەنگسازى و وشەسازى و رىزمان بە تىكرائى و ھى زمانى خۋى بە تايبەتى بى چونكە پىتەكان يەكسەر پىۋەندىيان بە دەنگەكان و خاسىيەتى ھەريەكەيانەۋە ھەيە تىكەستى و لىك ترازاندنى وشە و دەستەۋازەش پىۋەندىيە بە وشەسازى و رىزمانەۋە ھەيە. ئىمە كە دەلىين واۋى درىژ دوو ھىندەى كورته بزۈيتى بۆرە، دەبى بزائين كورته بزۈيتەكان ھىچيان لە شىۋەى كورتهبزۈيتدا درىژ كەردنەۋە ھەلناگرن، كە درىژ بوۋنەۋە دەگۆرپن بە بزۈيتى درىژ. ھەرچى بزۈيتى تەۋاۋە دەشى بەقەدەر توانائى ئاخىۋەر درىژ بىتتەۋە.

بەشى ھەرەزۋرى كۈنسانتەكانىش درىژ كەردنەۋە ھەلدەگرن. دەنگەكانى «خ، پ، ر، ز، ژ، س، ش، غ، ف، ل، ل، م، ن – دەنگى ح، ھ» جىي دەمەتەقەن دەشى بە ئارەزۋى ئاخىۋەر درىژ بىتتەۋە. دەنگەكانى «ب، پ، ت، ج، د، ع، ئ

ک، گ» هیچیان ناشی درێژ بکړینهوه. به و پښه 14 دهنگی کونسنانت له قابیلیه تی درېژ کردنه وه دا بارته قای بزوینه ته واوه کائن 10 دهنگی کونسنانتیش وه ک کورته بزوین درېژ کردنه وه هه لئاگرن. ئنجا ئه وهی وا ده زانی هه ست کردن به کورت بوونی هه ندی بزوین یه کسه دروست بوونی نووسینی دوو واو ئیسپات ده کات هاتوه نیگای خو ی له تاکه دهنگی واوی کورت و درېژ قایم کرده و به لای ئه و راستیه زیده گه وړه و گشتیه ی دهنگه کاندا نه چوه که قابیلیه تی درېژ بوونه وه هه ر هی ئه لف و واو و یی نییه، یی قابیلیه تی درېژ بوونه وه هه ر هی کورته بزوین نییه. له مه وه دمه و ی بلیم درېژی و کورتی دهنگ ده خلی به سه ر «چه ندایه تی» دهنگه وه نییه هه ر وه ک قه له و ی و لاوازش ئه و ده خله ی نییه.

جا له بهر تیشکی راستیه کانی دهنگ سازیدا ریگه ناییم بۆ دانانی دوو پیت له بری یه ک دهنگ هه رچی ده بی ئه و دهنگه با بی. له لایه ن دانانی دوو پیت بۆ دهنگی گوشراویش ده لیم هه رچه ند له کوردیدا دهنگی گوشراو ده گمه نه دیسانه وه ده بی له ریتووسدا دانی پیدا به یتندری هه ر نه بی له بهر ئه وه ی بتوانین وشه ی بیگانه که گوشینی تیدا بوو به یتینه سه ر نووسینی کوردی یی ئه وه ی ته له فوزه که ی بگورین. من کوردم دیتوه توره بووه له گورانی ناوی کوردی که به ریتووسیکی بیگانه نووسراوه به لام هه ر خو ی پی ناخوش بووه گو ی بدریته ئه و گوشینه ی که له زمانیکی بیگانه را به و ی نووسینی دوو پیت هینراوته سه ر ریتووسی کوردی.

که واته ناشی دوو واو له بری تاکه دهنگی واوی تیژی درېژ بنووسری. ده میتیته وه ئه و نیشانه یه که ده خریته سه ری بۆ جودا کردنه وه ی له کورته بزوین. ئایا که شیده بی وه ک که کور کاتی خو ی پیتنیازی کردبوو یا خود شتیکی دیکه بی؟ لیژه شدا چ لایه نگیریم نییه بۆ هه ر نیشانه یه کی په سه ند بکری، ته نانه ت ئه گه ر بۆ کورته بزوینه که ش شتیکی جودا که ره وه په یدا بکری چ ره خنه م نییه به لام ئه وسا لزوم به نیشانه ی واوه که نامیتی.

له باره ی بزویڼی «ی» تیژی دريژوه

به شیک له وانه ی به ریتووسه وه خه ریکن ده لښ پټویست نیه هم بزویڼه دريژ له کورته بزویڼی ژیر جودا بکریته وه، گویا ته نها له چنه وشه په کدا هه ست به دريژ بوونه وه ی بزویڼه که ده کړی.

ده زانم وشه هه ن، که میښ نښ، وه ک «پلینگ، بیست، گولینگ، خرینگه، فریښته، ته نیشت...» ده شی بزویڼی «ی» یان تپدا کور تیش و دريژیش بکریته وه به لام ده ی بزاین هم دیارده یه کی فونه تیکیه له وه وه هاتوه که ده نگیکی وه ستاو که وتوته دوا ی بزویڼی «ی» وه و به دوا وه وه ستاو ده شدا ده نگی دیکه دین و سه رله به ری وشه کان جوړیک دريژی په یدا ده کن مروف حه ز ده کا به هو ی کورت کر دنه وه ی بزویڼه که ی «ی» له و ناراحه تیه ده رچی. تۆ بیته ده نکه وه ستاوه کانی دوا ی «ی» ببزیوه و بل ی «پلینه، بیسو، فریښا، ته نیشتی...» ده یینی به ده ست خو ت نیه مه یلت بو دريژ کر دنه وه ی توه یییه ده چی که پیښتر حه زت ده کرد کور تی بکه یته وه. وشه ی وه ک «جوخین، گزیر، گوزین، سیخوړ، بینین، ته نښ، شیرازه، شیر، شوتی، ده رزی، نازوفیز...» هه رچی یییه کی تیاندا هه یه به ناچار ی دريژ ده کریته وه مه گه ر پیاو زوړ له خو ی بکات و به نیازی ده سه لات تا قیکر دنه وه لیان کورت بکاته وه. تۆ سه یری ده نگی واویش تا راده یه ک له م خاسیه ته دا به شداره، به نمونه وشه ی «کورت، خورت، نورت و نو ی، شوست و شو، پوخت...» له وانه ن حه ز له بزویڼی واوی تیژی دريژ ناکه ن.

کورته ی قسه توه یه که وا هه بوونی هه ردو ده نگی کورت و دريژی بزویڼی «ی» له کور دیدا شتیک نییه ده مه ته قه هه لښگری، ده مینیتته وه بلین تیا پټویست هه یه یا نییه بو جودا کر دنه وه یان له نووسیندا.

بیگومان جودا کردنه وه یان له خویتدنه وه دا له لایهن کوردنه وه په کی له سهر دانانی نیشانه نه که وتوه، ته نانه ت ده توانی واوی کراوه و تیژ و کورتیش له یه کدی جودا بکاته وه بی ته وهی نیشانه یان بو دابندری له وه شدا ههستی زگماگ به کار دههیتی به لام دوو خالی گرینگ لهو کیشه یه دا هه یه نابی بن لیو بخری

یه که میان ته وه یه ئیمه به تهماین ریتووس و ئه لفوبیتی کوردی به کیشانه و پیوانه و لیکدانه وهی زانستکارانه بچه سپینین و له بهر تیشکی مه نیتیدا بریاری بو بدهین.

دوهمیان ته وه یه بیگانه له خووه ناتوانی فرهقی خویتدنه وهی پیی دریز و کورت بکات ته گهر له نووسیندا ریتمایی نه کری.

ئنجا ته گهر بریار درا که به پیی زانست و مه نیتیق ریتمایی و فرهق کردنه که پیویسته، سه ره له نوو ده بی ملکه چ بین بو ته و بریاره به دیهیه ی که ده لی یه ک پیت بو یه ک دهنگ دابندری، ته وهی راستیش بی مه نع کردنی دوو «ی» له بری پیی دریز پیویستتره له مه نع کردنی دوو واو چونکه ته نها له وشه ی وه ک «کاوووس، تاوووس» دا سی وا به دوا یه کدیدا دین و که چی وا ده بی توشی وشه ی وه ک «لادی پیی» دین که به پیی نووسینی دوو پی له بری پیی تیژی دریز چوار پی به دوا یه کدیدا دین، ئنجا ته گهر «ی» ئیزافه وه یا وه سفیشمان خسته دوا یانه وه ده بنه پینج پی وه ک «لادی پیی یی شاره زوور». لهو ته رزه وشانه وشه ی «سه رجی پیی، سه ری پیی، هه رمی پیی، می پی یه، گرو پیی، شلو پیی» م به بیردا دین. خو و تالع ناوه کانی «شنه روی، په سو، که لو، بیژوی...» له حالی نیسبه تدا پیی کوتایان ده بیته کورته بزویتی سهر (فه تحه ی عه ره بی) ده نا ته وانیش وه ک «لادی پیی» چوار پییان به دوا یه کدیدا قه تار ده کرد به لام ده گوتری «په سو هی، که لوه یی، بیژوه یی» نه شمبیستوه له گه ل «شنه روی» دا چ ده کری. جا پیویسته به لای منه وه، به

لای واقعیشوه، یی تیژی دریز له نووسیندا له کورته بزویتی یی جودا بکریتهوه. ئەوهی کاره که له بهر مجیزی نووسه‌ری کورددا قورس ده‌کا شکلی «ی» یه به خۆی و دوو نوخته‌ی ژیرییه به وه‌هموو له‌یه‌کچوونه‌ی له‌گه‌ل «ب، پ، ت، ن» ی ناوه‌راستی وشه. ئە‌گه‌ر «ی» ش وه‌ک «و» وینه‌ی لاتهریکی هه‌بوايه به ئاسانی پیتی کورت و دریزی لیکتر جودا ده‌بوونه‌وه. به هه‌مه‌ حال «ی» پهل نیشانه‌ی هه‌فتیکی بچوکی بۆ داندراوه، جا ئە‌گه‌ر هه‌شتیکی بچووک بخریته سهر یی تیژه‌وه گۆیا چ ناقولاییک ڕوو ده‌دا. کاتی خۆی که له ئە‌نجومه‌نی کۆر له ریتووسمان ده‌کۆلیه‌وه پیشینازی من ئە‌وه بوو که نیشانه‌ی سهر پیته‌کان بریتی یی له هه‌فتی بچوک و هه‌شتی بچوک به‌لام وا په‌سه‌ند کرا که له جیاتی نیشانه‌ی «۸» ی بچوک که‌شیده‌ بجیته سهر واو و یی تیژی دریز.

پیویسته لیره‌دا شتیک بگوترئ له‌باره‌ی هه‌له‌یه‌کی بنجی که له جووته پیتی «و، ی» دا کراوه. زۆر به سهری دانه‌رانی رنچکه‌ی ئە‌لفویتی نوێی کوردی هاتون شکلی «و» ی ساده‌یان بۆ واوی کۆنسانت و کورته بزویتی بۆر داناوه، شکلی «ی» شیان بۆ «ی» کۆنسانت و کورته بزویتی ژیر داناوه که‌چی ده‌بوايه ئە‌م دوو شکله بۆ واو و یی کۆنسانت و واو و یی تیژی دریز دابندریت چونکه ئە‌وان ده‌نگی سهر به‌خۆ و ته‌واون نه‌ک کورته بزویته‌کانیان که ده‌زانین به عاده‌ت له کورت کردنه‌وه و لیبرینه‌وه‌ی ده‌نگی بزویتی دریزی واو و یی په‌یدا ده‌بن. ئە‌گه‌ر کاتی خۆی چاره‌ی کورته بزویتی بۆر و ژیر کرابایه وه‌ک که به ریکه‌وت چاری فه‌تحه کرا ده‌مایه‌وه جودا کردنه‌وه‌ی واو و یی کراوه له هی تیژ که به‌هۆی نیشانه‌ی «۷» ی بچوک جودا کراوه‌ته‌وه. هه‌رچی واو و یی کۆنسانتن هه‌له‌یان تیدایه‌ ناکرئ. واو و یی کۆنسانت له سێ شویتدا دین 1- له سهرتای وشه‌دا. 2- له دوا‌ی بزویته‌وه. 3- له پیش بزویته‌وه. له‌م سێ شویته‌دا ئیمکان نییه بزویتی واو و یی بیت. له‌م نمونانه‌ی خواره‌وه‌دا ده‌بی واو و ییه‌کان هه‌ر کۆنسانت بن

وهره، گهوره، سروه، واز، كهوهر.
يار، دايك، مايه، سهيران، گهميه.

وشه‌ی «سروه» بینه و بزوينه‌كه‌ی كوتايی لى بستينه به ناچارى واوه
كونسنانته كه ده‌بيته بزوين چونكه كونسنانته‌كه‌ی پيش خويه‌وه وه‌ستاوه.
وشه‌ی «گهميه»ش بزوينى كوتايی لى بستينه ييه كونسنانته‌كه‌ی ده‌بيته
بزوين چونكه به دوا كونسنانتي وه‌ستاودا ديت. له‌مه‌وه ده‌رده‌كه‌وى واو و يي
كونسنانتي وه‌ستاو به دوا ده‌نگى وه‌ستاودا ده‌بنه بزوين.

ئهم رچه پر هه‌له‌يه‌ی له‌يه‌ك چواندنى شكلى كورته بزوينى «و، ى» له‌گه‌ل
شكلى «و، ى» بزوينى دريژ وه‌ها نه‌قش به‌ستوو بووه تازه به كه‌س
هه‌ل‌ناوه‌شيتته‌وه. له‌بهر ئهمه ههر ده‌مينيته‌وه نيشانه بۆ دوو ده‌نگى واو و يي
تيژى دريژ دابندریت، پيشنيازى منيش له‌وه‌دا دانانى نيشانى «۸»ى بچوكه
كه بریتيه له هه‌لگيرانه‌وه‌ی حه‌فته بچوكه‌كه‌ی سه‌ر واو و يي كراوه.

له باره‌ی دالى كلوره‌وه

ئاشكرايه ده‌ربرينى ده‌نگى دال به شيوه‌ی كلور كراو له هه‌ندى باردا
تاييه‌تیه‌كى ئاخوتنى سلیمانييه، وه‌ك ده‌شزانين ئه‌و دالانه ههر دالى عاده‌تين
و كلور ده‌كرين نه‌ك دالى وشه‌ی ناسراوى وه‌ك صاده‌كه‌ی وشه‌ی «صه‌د».
وا ده‌زانم كي‌شه‌ی ئهم داله به دواكه‌وتنى ناوى چونكه له هيچ كویره
رېنگايه‌كه‌وه ره‌وا نييه جوړى ده‌ربرينى تاييه‌تى ده‌نگ له لايه‌ن به‌شيكي
خه‌لقه‌وه به‌سه‌ر هه‌موو زماندا به‌سپي، ئنجا ره‌نگه زوربه‌ی ههره زورى
میلله‌ت نه‌توانی ده‌نگه‌كه به‌و شيوه تاييه‌تیه‌ ده‌ربري. له‌وه‌ش به‌ولاه، دالى
كلور به پي هه‌لكه‌وت و جيگه‌ی له وشه‌دا شيوه‌گوړى ده‌كات وه‌ك كه له
دواى نوونى وه‌ستاودا به‌ره‌و گاڤ ده‌روات وه‌يا له دواى «ر» دا گوړانى

بەسەردا نايەت وەك «كورد، بەرد، مرد، كردم...». ئىمە كە بزانين لە
وشەى «بەغدا، ئەحمەد» دا دالىكى عادەتى زەق و تەق ھەيە و زوربەى
ھەرە زۆرى كورد دەلييتەو، چۆن دەشى لە نووسيندا پىتى دالەكە بشيوتين
وہيا بقرتين ھەر ھەتا ھەلەى تيدا بکەين. پىويستە ئەو دالانە بە عادەتى
بنووسرين، خويندەنەوہشيان بدرتتە زەوقى خويتر وەك كە دەنووسين «مال،
کلاو» خۇشناو و دزەيى و رەواندزى و کوييش دەخوينتەوہ «مار، کراو».

ھەر لەگەل دەنگى کلورى دالدا دەنگى «ت» کلوريش ليدوان ھەلدەگرئ
ھەرچەند چ كەسيكىش لە نووسيندا چ نيشانەى بۆ دانەناو، پيشنيازيشى
نە کردوہ. باس کردنى تىي کلۆر جگە لەوہى باسى دياردەيەكى بەرھەستە
سوودى بى بايەخ کردنى دالى کلوريشى ھەيە چونكە ھەردويان ئاوى يەك
سەرچاوہى فۆنەتيكىن.

ئەوانەى دال لە شويى تايبەتيدا کلۆر دەكەن، لە شويى تايبەتيدا «ت» ش
کلۆر دەكەن وەيا تىي دەبەن وەيا دەيگۆرن وەك وشەى «مەتبەخ – مطبخ»
دەكەن «موبەق». رەنگە چى لە بارەى دەنگى دالەوہ بگوترئ لە بارەى ئەم
دەنگەشەوہ بگوترئ. ھەردويان دياردەى فۆنەتيكى ناوچەيىن و شيوہ راستى
ئەو وشانەى دەنگەكانيان تيدا دەگۆرئ ئاشكرا و زيندون، ھەنديكيان وشەى
بيگانەن و بەشى ھەرەزۆريان كوردين و لە لاينە زورەبەى كوردەوہ بە
دروستى ھەردەبردرين. ديارە بە لاى باوہرى منەوہ کلۆر كردن و گۆرپى
دەنگى «ت» ش ھى بايەخ پىدان نيە لە ريتنووسدا. وشەكان وەك بە لاى
كوردەوہ راستە وەھا دەنووسرين خەلقيش بە پى دەستوورانى دەنگسازى
ناوچە ئازادن لە چۆنەتى خويندەنەوہيان.

كە قسەم ئىستا روى لە لەھجەى ناوچەيە وا بە باش دەزانم باسى
ديفتۆنگەكانى «وئ، نك» بۆ ئيرەكانە پيش بىەخم چونكە ئەوانيش شيوہ
دەربرىنى ناوچەيىن نەك ديقتۆنگى رەسەنى كوردى.

جاری با له پیشهوه بزاین دیتونگ چیه. دیتونگ ئه دنگه ئاخوتنه که نامی دوو دنگی سهرهخوی ئاخوتنی تیدا بئ، بهلام هیچ کامیکیشان نییه. له کوردیدا باسی تریتونگ نایه ته ناوهوه چونکه له کهسی کورد نه بیستراوه دنگی وهها به کاربهیتی له ئاخوتندا نامی سی دنگی تیدا بئ.

مهرجی سهرهتایی و بنجی ئه تهرزه دنگانهش ئهوهیه که دهبی وهک دنگهکانی دیکه له خووه ههبن نهک به ریکهوت له کهوتنه تهنیشت یه کتری دوو دنگ پهیدا ببن چونکه لهم حالتهدا دنگه تیکه له که دهبیته دیاردهی دهربرینی ناوچهیی نهک دنگی نژادی زمانه که، تهناهت وا دهبی ئاخپوهری سلیمانی ناوی ولاتی «کویت» دههینته سهر شیوهی دهربرینی کوردی و کافه که وهک کافی ولاغی «کویت» دهردهبرئ، دهشلی «مه ره که بی کوینک». ئهم نمونه یهم له دهرهوهی دیاردهی دیتونگه وه هینا بو تهنها مه بهستی گۆرینی دنگ به پتی هه لکه وتی له وشه دا. نمونه یه کی روونکه ره وهی دیکه ی هه لکه وتی دنگ له وشه دا له زمانی فرهنسیه وه دههینم. دوو وشه ی de, le که دیتونگیان تیدایه کاتیک کهوتنه به رای ی وشه یه ک که به دنگی هه مزه دهست پیده کا دیتونگه که یان تیده چی وهک که له جیاتی le ecole دهلین l'école و له جیاتی de Artagnan دهلین d'Artagnan.

له باره ی «وی» وه وهک له وشهکانی «خوی، نویژ، توئژ، سوئ، دویتی» دا به پتی دهربرینی دانیشتوانی سلیمانی و هه ندئ جیگه ی دیکه ی کوردهواری ده بیسری. لیژه به پیشه وه له نووسینی دیکه مدا به دریز ی لهم کیشه یهم کۆلیوه ته وه. لیژه دا ناچارم به وه به لگانه دا دیمه وه که به پتی رای خۆم گرفته که روون ده کاته وه، کهم و زۆر به لگه ی تازهش ده خمه بهر گوئی گویدێرانه وه، رهنکه به لگهش هه بی گلم دایته وه بو هه لی بئندریژتر و لیکۆلینه وه ی قوولتر و له سه ره خۆتر...

له سەر «ی» که دابندری و به سەلیقه دەخویندراپه وه «نویژ، دریز» نه ک
«نویژ، دریز». بیگومان ئەگەر دُنیا نه بانایه له راستی وشه که گرفتیکیان
دهاته بهر و لپی دوودل دهوون وه یاخود دهیاننووسی «نیوژ، دیوژی»
ههروهک ههندی که مزان هه ن دهلین «سیور» له بری «سویر».

دووهم له شیعری شاعیره کانی باباندا ئەم وشانه که هاتبن وه ک که
نووسراون خویندراونه ته وه. به نمونه نالی دهلی

هەر جوگه و جیگایه که وا سور و سویر بی
جیی جۆششی گریانى منه خوئ نهرژاوه

وشه ی «سویر» ئەگەر ديفتۆنگ بی کیشی شیعره که تیک دهچی. هەر نالی
له بهیتیکى دیکه دا دهلی

بولبول که گهرمی نه غمیه ئاگر ده کاته وه
غونچه حه زینه جهرگ و دلی بۆ ده کا توئ

لیره شدا ئەگەر وشه ی «توئ» ديفتۆنگی تیدا بایه ههم کیشی بهیته که تیک
دهچوو ههم قافیه شی دهگۆرا چونکه وشه که هاوقافیه ی «هۆردوئ، نادوئ» یه.
جاریکیان له کۆبوونه وه ی لیژنه یه کی کۆری زانیاری کورد ئەم پرسیاره لپی
کۆلرایه وه یه کیک له ئەندامانی ئەوسای لیژنه که و ئیستا که ی دهسته ی
کوردی که مهیلی به لای ديفتۆنگدا دهچوو به بیستنی ئەم جۆره نمونانه
سهلماندی که وشه کان واو و ییتان تیدایه نه ک ديفتۆنگ، هەر ئەمهیشه
گیانی زانسته پره ره که سه ریچی له ئاست راستیدا ناکات.

سییه م به شی هه ره زۆری کورد له و وشانه دا واو و یی ده رده بری و
دیفتۆنگه که به زمانیدا ناھیتی و پیشی نا کرئ ده ریبرئ هەر ئەمیش ریک

دیت له گه ل نه بوونی ديفتونگ له و وشانه دا وه ک که له شيعریشدا
ديفتونگیان تیدا نه بوو.

چوارهم هم ديفتونگه تهنه له به شيکی وشه ی وه هادا خوی به سهر شیوه
ئاخاوتنی هه ندی ناوچه دا دابريوه، هه رچی فيعله واو و يیبه که ی وه ک خوی
ده ميټته وه. ده لټن «ده دوی، ده روی، ده ئاخوی، ده سو...». رهنگه هوپه کی
پهیدا نه بوونی ديفتونگ له و فيعلانه دا ئه وه بی «ی» که یان له ئه لفه وه هاتوه
چونکه چاوگ و رابر دوویان «دوان - دوا، روان - روا، ئاخوتن - ئاخوتی،
سوان - سوا» یه. وه یاخود زیادیه کی گه ردا نه له فيعی تیپه ردا به دوا که سی
سییه می تاکدا دیت وه ک «ده ئه نگیوی، ده بزوی، ده ئاخوی». هم فيعلانه
که درانه که سی یه که می تاک و دوه می کو و سییه می کو «ی» که ی
کو تایان هه ره پهیدا نییه هه تا خه یال بو ديفتونگ بروات، ده لی «من
ده ئه نگیوم، ئیوه ده بزوی، ئه وان ده ئاخوی». له که سی یه که می کو و دووه می
تاکدا یی تیژ نه ک کراوه به دوا واوه که دا دیت که ئیتر ناشی ديفتونگه که
خو بسه پیټی. هوپه کی دیکه ی زیده بنجی هه یه نایه لی ديفتونگه که له و ته رزه
فيعلانه دا ده رکه وی. سه رنج بگره ده بینیت که ده لی «ده ئاخوی، ده ئه نگیوی،
ده بزوی...» بزوی «ی» ی کراوه ده که ویتته پیس «وی» وه ئنجا که هم
دوو ده نگه ی «وی» یه بکریته ديفتونگ ده بنه یه ک ده نگی بزوی، به م جوړه
بزوی ده که ویتته پاش بزوی ده شانین ئیمکان نییه بزوی سوا ی بزوی بی
له بوپه به ناچاری وشه کان له سهر ده قی خو یان ده ميننه وه و هه موو کورد
یه ک جوړیان ده رده برن.

وشه هه ن، ناو و ئاوه لئاو جار ديفتونگه که یان تیدا ده رنه که وتوه وه ک
«بلویر، زه نویر». وا پی ده چی ته مه نی هم ديفتونگه له و شیوه ئاخوتنه دا زور
دریژ نه بی بوپه ئه و وشانه ی به نویی ده که ونه به ر گوپی دانیشتوانی ئه و
ناوچانه به هو ی تازه یی راهاتنی خه لقه که به و ديفتونگه وه ک خو یان ده ميننه وه.
به لگه یه کی دیکه ی تازه یی هم ديفتونگه له وه دا په یدایه که ئه و کومه له ناوه ی

«عهلهم» ی «شنه روئ، کهلۆئ، په سوئ، بیژوئ» ش بی ديفتۆنگ به دهقی
خۆيان له سلیمانی و ناوچه کانی دیکه دا دهگوترین. ئەم بەلگهیه که بهراورد
بکری له گهڵ گۆڕینی دهنگی کافی «کویت» بۆ کافه کلۆره کهی کوردی
باشتر نوئ بوونی ديفتۆنگه که ئیسپات ده کا چونکه رهسه نایه تی و کۆنایه تی
کافی کلۆر له کوردیدا خۆی به سهر وشه ی بیگانه شدا سه پاندوه که چی تازه یی
دیفتۆنگه که وای لی کردوه به به شیکی که می وشه ی کوردی بویری، چ جایی
بیگانه.

ئهم درێژه یه م به بهلگه ی چواره م دا ههر له بهر ئه وه ی بۆ بیسه ر و خوینه ری
کوردی ڕوون بکه مه وه که چۆن بریاری چۆنیه تی ده ربړینی دهنگ له ریزمان
و فۆنه تیک و وشه سازییه وه له خۆه ده رده چی بی ئه وه ی ئاخپوه ره سه تیشی
بی بکات، نه خۆ وا ده زانم سی بهلگه ی سه رووتر به سن به ئیسپات گه یاندنی
ره سه ن نه بوونی ئه و ديفتۆنگه.

با لێره دا له جیاتی ئه و که سانه ی سوورن له سه ر ديفتۆنگه که بهلگه به ینمه وه و
وه رامیان بده مه وه.

رهنگه بهلگه ی یه که م ئه وه بی که ديفتۆنگه که هه یه و ئینکار نا کری. له
وه رامی ئه وه دا ده لیم

1- هیزی ئەم بهلگهیه ههر هینده ی بهلگه ی ئه وانه یه که له ئاخاوتندا ئه و
واو و ییانه بی ديفتۆنگ ده رده برن. جا ئه گه ر خاوه ن ديفتۆنگه که بلی من چ
بکه م له وه دا که ديفتۆنگه که لای من هه یه، ئه و ی دیشیان ده لی من چ بکه م
دیفتۆنگ لای من نییه.

2- ژماره ی ئاخپوه ری بی ديفتۆنگ شه ش هفت هینده ی ژماره ی ئاخپوه ری
به ديفتۆنگ ده بیّت. به و پێیه بهلگه ی لایه نی نه بوون چه ندین جار به سه ر
بهلگه ی لایه نی بووندا راده شکێ.

3- ديفتۆنگى لامى قەلەوى بلىش ھەيە بەلام ھەبوونەكەي نەبۆتە بنۆس بۆ سەپاندنى بەسەر نووسىندا، بگرە ھەر قسەشى لىوہ نەكراوہ.

رەنگە بەلگەي دۈەمىش ئەوہېي بگوترى چونكە ديفتۆنگەكە لە لەھجەي سلىمانىدا ھەيە ئەو لەھجەيەش بنەماي زمانى ئەدەبىي كوردىيە پىويستە دانى پىدا بەيئندرى و لە رىتووسدا جيى بۆ بكرىتەوہ. لە ئاست ئەم بەلگەيەشدا وەرەم ھەن

1- لەھجەي سلىمانى كە جيى خۆيەتى بىيئە بنەماي نووسىنى ئەدەبىي كوردى ئەوہندە لايەنى بەھيز و جوان و راست و رەسەنى تىدا ھەيە كە پىويستى بە سەپاندنى شتى نارەسەن نەيىت. خزمەتى شيوہ نووسىنى ئەدەبىي و شيوہى ئاخاوتنى سلىمانى خۆيشى لەوہدايە كە ھەر وشە و تەعبىر و دارشتىكى كوردى لە رەسەنايەتى و راست بووندا بەسەر ھى دىكەدا كەوتەوہ ئەويان قىبۈل بكرى نەك جوانى و ئاورىنگى لەھجەي بنەماي ئەدەبىي شەفاعەت بكەن بۆ ئەو بەكارھىنانەي نادروستن و لەگەل خۆيدا بەسەر ھەموو زمانەكەياندا بسەپىتى.

2- لە زمانى فرەنسەيى، كە شيوہ ئاخاوتنى شارى پارس بۆتە بنەماي شيوہ ئەدەبىيەكەي نەھاتوون شكلى پىتى «ر» بگۆرن بەو «غ»ەي كە پارىسيەكان لە جيى «ر»ەي دادەنن. ئاخىوہرى پارس «ر»ەكە دەنووسىت و بە غەينى دەخويىتتەوہ، ئاخىوہرى سلىمانىش وەك ھى پارس دەتوانى وشەكان بە راستى بنووسىت و لە خويئەندەوہشدا بە پىي راھاتنى خۆي دەريانبىرپىت، ھەرۈەك كۆيە و خۆشناو و دزەيى لامى قەلەو و بە «ل» دەنووسن و لە ئاخاوتندا دەيانكەنە رىي لاواز.

3- گرفت و رەخنە ھەر لە ديفتۆنگدا نىيە، شيوہ ئاخاوتنى سلىمانى، وەك ھەموو شيوہيەكى پىشكەوتووئى ئەم جيھانە كە بە جۆرىكى خۆرسك و بى

مامۆستا بەسەر زمانی دانیشتووەکانیدا هاتووە بە پێی بریاری واقع تاییەتی
 وەهای تیدا پەیدا بوو کە لە ئەسلی زمانە کەدا نییە، ناوانووە هەلەشی
 تیکەوتووە. بە نموونە کە دەگوترێ «بیرەووەوانی، لە مالهەووەوانی» هیچ کوردیکی
 دەرەوێ سلیمانی بە بیریدا نایەت لە لای خۆیەووە شتی وەها بلی وەیا
 بنووسێ، سەلەهای سالیسی بەسەردا تێدەپەرێ بەر لەوێ بزانێ ئەم
 «وانی» یە بە دوا کام وشەدا دێت. «ر» کە «بچۆرەووە» ش کە لە جیاتی
 «بچۆرە» بە کار دێت، ئەویش بۆ کوردی دەرەوێ سلیمانی لەمەپرێکی
 ئاخووتن و نووسینە، ئنجا لزومیشی نییە، کەسیش نازانی لە کوێو ئەم «ر»
 پەریوەتەووە بۆ ناو ئەم پرێژە فەرمانە ی کار.

لە ئاخووتنی سلیمانییدا لایەنی دیکەش هەن کە لێرەدا جێی باس کردنیان
 نایبێتەووە پێویست دەکا نووسەرەکان و زمانناسان بۆیان کۆبێنەووە و دەستینیشانیان
 بکەن و چی هەلە ی تییاندایە راستیان بکەنەووە وەک کە دەگوترێ «تیا یا –
 لەبری تیدا» وەیا «یەت – لەبری دێت، دەهیت» و هی تریش.

شیوێ ئاخووتنی پێشکەوتوو لە هەر زمانیکدا یی ناشی ناتەواوێە کانی خۆی
 بەسەر شیوێ نووسینی ئەدەبیدا بسەپێتی. بە نموونە، ئەگەر شیوێ ئاخووتنی
 تەهران بیهوێ بێتە زمانی نووسین و ئەدەب هەموو تاروپی زمانی
 یە کگرتووی فارسی لەبەر یە ک هەلەدەووەشینی، جا ئەگەر کوردیش وەک
 فارسی دەقی کۆنێە ی ئاخووتنی مابایەووە بۆ ئیمڕۆ دەماندیت هەموو شیوێ
 جودا کانی ئیستاکە ی ئاخووتنی کوردی بەقەدەر دوور کەوتنەووە ی ئاخووتنی
 تەهران لە زمانە نژادیە پاراستراوە کە ی فارسی، لەهێجە کوردییە کانییش لەو
 زمانە رەسەنە نژادیە دوور کەوتنەتەووە. عەبیبی لەهێجە کانی کوردی بەو
 داپۆشراوە کە شیوێ ئەسلە کوردییە کە ی بەر لە دابەش بوونی بەسەر ئەو
 هەموو لەهێجە یەدا لە کۆنەووە تۆمار نە کراوێ. ئنجا کە ئیمە نەتوانین هەموو
 گۆرانە بەرەو شیواوێە کە ی لەهێجە یە ک ببینەووە بۆ سەرچاوێ دێرینە راست و
 دروستە کە ی ئەوێەندەمان هەر بۆ دەمینیتەووە کە هەلە ی زەق و زۆپ ببینین

هەر نه‌بێ له‌ ڕێی به‌راورد کردنی ناوخۆیی کوردی و به‌راورد کردنی له‌هه‌جه‌ جودا‌کانی له‌گه‌ڵ ئەو زمانانه‌ی خزمایه‌تیان به‌ کوردیه‌وه‌ هه‌یه‌. به‌ هه‌مه‌ حال که‌ ویسترا به‌ کاره‌یتانی نا‌ره‌وای له‌هه‌جه‌یه‌ک به‌سه‌ر هه‌موو زمانه‌که‌دا به‌سه‌پی خه‌لق لێی در‌دۆنگ ده‌بی.

هه‌ر له‌م کولانه‌یه‌وه‌ سه‌یرێکی دیفتۆنگی «نگ» ده‌که‌م. وه‌ک له‌ خۆوه‌ دیاره‌ هاتنی نوونی وه‌ستاو له‌ به‌رای دیفتۆنگی گافدا دیاردیه‌کی ئاساییه‌ به‌قه‌ده‌ر هاتنی نوون له‌ پێش کاف وه‌یا تی - دا. ئەمه‌ راستیه‌یه‌که‌ هه‌یج ده‌مه‌ته‌قه‌ هه‌ل‌ناگرێ، له‌وه‌ به‌ولاوه‌ پرسیار هه‌ل‌ده‌ستی که‌ ئەگه‌ر به‌شیکێ کوردزمان له‌ دراوسیه‌تی دوو ده‌نگدا دیفتۆنگی دروست کرد هه‌موو کوردزمان چی بکا؟ زمانه‌ ئه‌ده‌یه‌که‌ی چۆنی مه‌مه‌له‌ت له‌گه‌ڵدا بکا؟ ڕێنووس و ئەلفوبی له‌ ئاستیدا چ هه‌ل‌وه‌ستیکێ هه‌بی؟

ئێمه‌ ئەگه‌ر نه‌مانزانیایه‌ دیفتۆنگه‌که‌ له‌ چیه‌وه‌ هاتوه‌ ڕێی تێده‌چوو له‌وه‌ بکۆل‌رێته‌وه‌ ئایا ناوچه‌یه‌ یا نزادی، تا ئەگه‌ر نزادی بێت نیشانه‌ وه‌یا پیتی بۆ دانبندری. به‌لام هه‌موومان ده‌زانین نوونیکێ بێ ده‌مه‌ته‌قه‌ی وه‌ستاو ده‌که‌وێته‌ به‌رای گافیکی بێ ده‌مه‌ته‌قه‌وه‌ و له‌ له‌هه‌جه‌ی سلیمانی و ناوچه‌یه‌کی ته‌سکدا منگه‌ و «غنه‌»یه‌ک له‌ نیوان دوو ده‌نگه‌که‌دا په‌یدا ده‌بی که‌ زه‌حمه‌ته‌ له‌ زار و زمانی دانیشووی غه‌یری ئەو ناوچه‌یه‌ ده‌ریبێت، ته‌نانه‌ت ڕه‌نگه‌ به‌ ده‌رس دانیش فیری نه‌بن. جا که‌ حال ئەمه‌ بێ چیمان له‌ پێشدا ده‌بی مه‌گه‌ر ئەوه‌ی که‌ نوون و گافه‌که‌ وه‌ک هه‌ن بیانوووسین و خه‌لقیش به‌ پیتی ڕاهاتنی زمانیان بیانخوێنه‌وه‌، ئەه‌وساش هه‌موومان له‌یه‌کدی ڕازی ده‌بین چونکه‌ وشه‌کان به‌ دروستی ده‌پاریزین و نا‌سه‌ره‌زای ئەو دیفتۆنگه‌ش ناچار نا‌کرێ به‌ گوته‌وه‌ی شتیک که‌ له‌ وه‌یدا نییه‌.

ئەمەى گوتىم بۆ خۆى بەسە بۆ رەواندەنەوہى گرتە کە و وەرەمى پرسیارە کە
چونکە شتیکى وە ک بەدیھىە وایە چەند راستى دیکەى زۆر بەھیز لە لاوہ
دین و پشتگیری لەو رایە دەکەن.

راستى یە کەم ئەوہیە کە دەنگى نوون لە لەھجەى سلیمانیدا لە بەرایى دەنگى
دالیشدا منگە و غوننە پەیدا دەکات، دەربرینە کەشى زەحمەتترە لە منگەى
نیوان نوون و گاف، بەو پینە دەبى خەریکی چارەسەر کردنى ئەو گرتەش
بین تا ئەگەر بریار درا منگە کە بەسەر نووسیندا بسەپى خەریک بین مامۆستا
بدۆزینەوہ بۆ راھینانى ھەموو کورد لەو دەربرینە یە کجار تاییبەتى و ئەستەمە.
ھەلبەت کە پیتیکى کەس نەدیتوو و نەبیستوو داھینین لە برى «نگ» و
«ند» کە وا نە نوون بیت و نە گاف و نە دال دەبى لەو تەرزە وشانەدا
راستیئە رەسەن و دروستەکانیش بکوژین و لە بیر خەلقیان بێھینەوہ. دەمەوى
لە خۆم بپرسم ئایا ئەمە چارەسەر کردنە یاخود شەر پێفرۆشتنە؟

راستى دووہم ئەوہیە کە منگە و غەننە کە لە حالەتى وەستان لەسەر گاف و
دالە کە بە ئاشکرایى پەیدایە، کە ھاتیت بزویتت بە دوادا ھینان دەچنە
باریکى دیکە لە زۆر وشەشدا ھەر بە جارێ دەبنە نوون و گاف و دالى
عادەتى وە ک «بەندەر، سەنگەر، چەنداوہ کوو، کوندی لەسەر سندی، شەنگە
بى، رەند...».

راستى سێھەم ئەوہیە کە ھەندى جار لە زارى سلیمانیدا دەنگى دالى دواى
نوون دەکریتە گافى بیفیل وە ک «ئەفەنگى، مەنگ، تونگ، دەرەنگ...» ئایا
لەگەل ئەمانەدا چى بکەین؟

راستى چوارەم ئەوہیە کە دیاردەى فۆنەتیکى ئەوتۆیى لە زۆر حالەتى دیکەدا
دەردەکەوى بى ئەوہى نون و گاف وەیا نوون و دال لە بەیندا بى وە ک کە
نوونى وەستاو دەکەویتە پێش دەنگى «بى» دەبیتە میم. بە نمونە «عەمبار،

شەمبە، پەمبە، عەمبەر، قەمبەر...» لەبری «عەنبار، شەنبە، پەنبە، عەنبەر، قەنبەر...» وشەى «بەرانبەر» کە بۆتە «بەرامبەر» لە پڕژەى «سەرانسەر، دەوران دەور» ه و نوونە کەى لە نووسیندا بە هەڵە دەکریتە ميم. نوونى پيش دەنگى «پ»ش هەر دەبیتەوه ميم. لە بەرايى دەنگى «ف»شەوه حەز دەکا بەرەو ميم بچیتەوه وهک لە عەرەبیدا وشەى «ينفى» لە «يمفى» نزیک دەبیتەوه، تەنانەت دوو دەنگى «ف، ث» کە لە بیستندا زەحمەت جودا دەکریتەوه هەر کە دەنگى نوونيان لە پيشەوه هات بە تەواوى لە یە کدى دەترازین وهک «ينثر، ينفر» چونکە نوونى پيش دەنگى «ث» وهک خۆى دەمیتیتەوه هى پيش فيیه کەش لە ميم دەچى. لامى وهستاو لە بەرايى تى قەلەو دەبیت و تیه کەش دەبیتە «ط» وهک «گالتە، خلته، قەلتارە...». وشەى «کتوور — بە واتای کلدان» ئەو گۆرینهى تیدا نیه چونکە لە دوو وشەى «کل» و «توور» پیک هاتوه. کاف و گاف کە بزوتى «ى، ئ» وهیا «وى، وئ»یان بە دواوا هات دەنگیان دەگۆرئ. تیکرای ئەم گۆرانانە دیاردەى دەنگسازین و دەخلیان بەسەر رینووسەوه نیه.

باوەرم ههیه، ئەوانەى گوتمن بەس بن بۆ وهرام دانەوهى پرسیار لە گرتى ديفتۆنگى «وئ، نگ». بەلام ماوه تەوه بلیم لە زارى کرمانجى سهروودا ديفتۆنگى ئەو دەنگەى کە لە تیکەل بوونى واوى درێژ و ییى درێژ پەیدا دەبى ديفتۆنگیکى رەسەن و بنجییه لەو روهوه کە ديفتۆنگە کە لە وشەى مەعلومدا دەردەکەوئ و بەردەوامیشه وهکوو هەر دەنگیکى دیکەى سەر بەخۆى ئاخوتن، جا ئەگەر یەکیک لەهجه کە نهزانى و وشەکان نهناسن ناتوانن لە رپی دەستووراتى دەنگسازیهوه ديفتۆنگە کە بناسیتەوه وهک کە لووس بوونى کاف و گافى پيش «ى» وهیا منگەى نوونى پيش گاف بە سهلیقه دەزانن. کاتى خۆى ئەنجومهنى کۆرى زانیارى کورد بە بیریدا نههات پیت بۆ ئەم ديفتۆنگە راستینهیه دابنى تاکوو لە خویتندنهوه و نووسینی ئەو وشانەى ديفتۆنگە کەیان تیدایه هەلە نه کرئ. بینگومان دەبى چارهسەرى ئەم گرتەش بکړئ.

ب- بۆ تیگەشتن لە مەبەستی ئەو پرسیارە گەرامەووە لای بەرپرسەکانی ئەم کۆرە چونکە لە ئاست ئەم پرسیارەدا بیر بۆ چەند لایەک دەروات وەک دەنگی «ض، ص، ط، ظ...» کە لە کوردیدا نین و ناوناوەش کارمان پێیان دەبێ هەر نەبێ لەو دەمەى کە لە نووسینی کوردیدا ئیشارە بۆ ئەو دەنگانە وەیا دەنگی دیکەى بێگانه دەکەین... بیر بۆ ئەو دەنگانەش دەروا کە پێیان ناگوترێ دەنگی زمانى وەک فیکە و مرخەى مرۆف و کیفەى مار و ورشەى با... بیرم بۆ ئەو دیفتۆنگەى زارى کرمانجى سەروش چوو کە دەزمانى بە بیراندا نایەت... لە وەرامدا پێیان گوتم مەبەست ئەو دەنگەى کە لە عەرەبیدا پێی دەلێن «کسرة مختلصة» وەک دەنگى دواى دەنگى «چ» لە وشەى «پنچک» -دا.

بەر لە ئێستاکە لەم دەنگە دواوم و لە سەریم نووسیوە، رەنگە لەم رۆژەى 8-3-1980 تا دەمى بەستنى کۆرى گىروگرفتهکان گوتارى دیکەشم لە بارەى ئەم دەنگەووە دەربجیت، ئیتر نازانم ئایا مافى سێبارە کردەنەوهم دەمیتى؟ لە گوتارى «فۆنەتیک چیمان بۆ بکا؟» کە لە بەشى یەكەمى بەرگى سێهەمى گۆفارى کۆرى زانیارى کورد - سالى 1975 - دا بۆلاوبۆتەو لە گەلیک سەرۆبەرى دیاردەى ئەم دەنگە بێهێزە دواوم، ئەوێ بیهوێ دەتوانی بۆ ئەو گوتارە بگەریتەو و بیروباوەرى منى تیدا بخوینیتەو. لێرەدا زۆر بە کورتى لەبارەى دەنگەکەو دەدویم.

بەر لە هەموو شتێک دەلێم من ئەم دەنگە بە بزوین دانائیم و هەمیشە پێم گوتوووە قورس کردن چونکە لە دربریندا مەبەست بزواتنى دەنگى پێش خوێ نییە بەلکۆ مەبەست ئیمکان بوونی دەربڕینی دەنگەکەى. ئەمە لە سەرێکەو، لە سەرێکى دیکەشەو ئەو قورس کردنە بەشیکی بنجى و هەمیشەى وشە نییە، چونکە کە بارى دەربڕینی وشە گۆرا قورس کردنەکە هەڵدەستى و دەچیتەو. هەرۆک بەشیکی تاکە وشە نییە لیکنەرى دوو وشەش نییە کە لە دراوسێهتیاى قورس کردنەکە دەبێتە کاریکی ناچارى.

به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که به‌شی بنجی و هه‌میشه‌یی وشه نییه له‌م نمووانه‌دا دیته به‌رچاو. وشه‌ی «شیلیم» قورس کردنی تیدا ده‌که‌ویتته سه‌ر ده‌نگی «ل». که هاتیت و میمه‌که‌ت بزاون و گوت «شیلمه‌که» قورسای سه‌ر لامه‌که نه‌ما. هه‌روه‌هاش که ده‌لیی «گه‌نم – گه‌نمه‌که، به‌فر – به‌فرۆکه، قه‌سر – قه‌سرین» قورسای نوونی گه‌نم و فیی به‌فر و سینی قه‌سر ده‌ره‌ویتته‌وه.

به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که لیکنه‌ریش نییه له‌م نمووانه‌وه ده‌رده‌که‌وی: که ده‌لیی «دل» قورسای ده‌چیتته سه‌ر لامی قه‌له‌وی وشه‌ی «دل». که گوت «دل‌مان» وه‌یا «گوناهی دل‌مه» قورسایه‌که ده‌پووجیتته‌وه.

چاوگی به‌ستن، کردن، قورسای له‌سه‌ر ده‌نگی پیش نوونی چاوگی هه‌ردوو وشه‌دا هه‌یه به‌لام که گوت «به‌ستنه‌وه، کردمانه‌وه» ده‌توانی قورسایه‌که تیبه‌یت ده‌شتوانی بیهیلیتته‌وه.

راستییه‌که‌ی ئه‌م قورس کردنه ناچاریه‌کی فۆنه‌تیکیه له‌ کاتی پێویستدا بۆ ده‌ربڕینی وشه‌ پێدا ده‌بی، ناوناوه‌ش به‌ نیازی ته‌ئکید، که هه‌ر ده‌کاته‌وه پێویستی، ده‌خړیتته سه‌ر ده‌نگیکی وشه‌ وه‌یا نیوان دوو وشه‌، هه‌ر که پێویستییه‌که‌ش نه‌ما قورس کردنه‌که له‌ خۆوه بزر ده‌بی. وردبوونه‌وه له‌ تاییه‌تی ده‌نگه‌کانی کوردی ده‌ری ده‌خا که ئه‌م ده‌نگه له‌ ڕووی بوون و نه‌بوونه‌وه سی پله‌ی هه‌یه. پله‌ی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه که له‌ هه‌ندێ حاله‌ندا هه‌ر ده‌بی هه‌بی وه‌ک له‌ وشه‌ی «شیلیم، گه‌نم، به‌فر، که‌سر، سه‌پک...» دا قورس کردنی ده‌نگه‌کانی «ل، ن، ف، س، پ» ناچاریه‌، تا بزوتنیک دیت و قورسایه‌که هه‌ل‌ده‌گرێ. پله‌ی دوهم ئه‌وه‌یه که له‌ هه‌ندێ باردا ده‌شی قورس کردنه‌که هه‌بی و ده‌شی نه‌شبی وه‌ک له‌ وشه‌ی «ده‌نک، مه‌رج، سه‌خت، که‌شک...» دا ده‌شی ده‌نگه‌کانی «ن، ر، خ، ش» قورس بکړین و نه‌شکړین. پله‌ی سێهه‌م ئه‌وه‌یه که ده‌نگی «ر» له‌ پیش «د، ت» دا قورس کردن

هه‌لناگرئ. هه‌روه‌هاش ده‌نگی «ن» له پێش «د، گ» و ده‌نگی «س، ش» له پێش «ت» دا...

ئهمانه راستی و تاییه‌تی هه‌ندیک له ده‌ستووره‌کانی فۆنه‌تیکی کوردیی، درێژه‌شیان لێ‌ده‌دا جی ناییه‌وه. قورس کردنی ده‌نگیش له وشه وه‌یا له نیوان دوو وشه‌دا ده‌که‌وته به‌ر حوکمی ئه‌و ده‌ستووره فۆنه‌تیکیانه. له‌مه‌وه و له گه‌لیک لیک‌دانه‌وه‌ی دیکه‌ش ده‌رده‌که‌وئ که ئه‌م قورس کردنه به‌شی بنجی ئاخوتن نییه، بوون و نه‌بوونی له وشه‌دا به‌نده به جیگه‌ی وشه وه‌یا جو‌ری ده‌برینی له ئاخوتندا، دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و جیگه و جو‌ره‌ش کاری سه‌لیقه‌یه. له‌به‌ر ئه‌مه وا ده‌زانم پتویست نییه دیارده‌که به‌گرتی ریتووس له قه‌له‌م بدريت به تاییه‌تی که نووسینمان به‌و پیتانه بی و له باودان.

پیت و ئه‌و قورس کردنه به‌سه‌ر نووسیندا به‌سپێ زوربه‌ی وشه‌کانمان دوو جو‌ر نووسینیان ده‌بی، یه‌کیان به‌ قورس کردن ئه‌وی دیکه‌شیان بی ئه‌و. به‌ نموونه که وشه‌ی «شیلیم» ت نووسی ده‌بی قورسای بده‌یه لاهه‌که. که گوته «شیلیم کرێ» قورسایه‌که ده‌جیته سه‌ر میمی شیلیم. که گوته «شیلیمان کرێ» قورسایه‌که ده‌گه‌ریته‌وه بو لاهه‌که. دیسانه‌وه که گوته «شیلیم کرێ» ریت هه‌یه لاهه‌که‌ش و میمه‌که‌ش به‌یه‌که‌وه قورس بکه‌یت به‌لام که گوته «شیلیمان کرێ» ته‌نها لاهه‌که قورسای هه‌لده‌گرئ. به‌هه‌مه‌ حال هه‌ست کردن به‌و ته‌رزه‌ها توچۆیه‌ی قورس کردنه که له هه‌یچ مامۆستا و ده‌رسده‌ریکه‌وه وه‌رناگیرئ. هه‌ستیکی زگماکه، وه‌یا هه‌رنه‌بی فرچک گرتنیکێ مندالییه به‌ زمانی دایکزاوه. لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌م گرتنه له‌گه‌ل پیتی عه‌ره‌بیدا، له سه‌ره‌تاوه، بی جییه، کاتیک باس له ئه‌لفوپی لاتینی کرا ده‌شی تۆزینه‌وه له چۆنیه‌تی نووسینی وشه و رسته‌ی کوردی به‌ پیتی لاتینی بکرئ.

ج- پله‌ی ده‌نگه بزویته‌کان

بزوین دوو جوړی بنجی ههیه

1- بزوینی دريژ.

2- کورته بزوین.

له کوردیدا بزوینی ديفتونگ که هه بی له جوړی دريژدا پهیدا ده بی. بهلای منهوه ديفتونگ هیندهی بزوينه کانی دیکه بنجی نییه چونکه له تیکه ل بوونی دوو دهنګ پیک دیت، وهک موتوربهی که لهسه ر هگی خوی شین نایی. چی لهم بهندهشدا به گرفت داندراوه تهنها له باره ی «و، ی» وهیه، ههرچی ئهلف و ديفتونگه جیی لیدوان نین.

ئوهوی راستی بی دهوو ئهم گرفتهش ههر بخريتهوه ژیر بهندی «أ» خالی یه کهم که له پیتی بزوين و نه بزوينی نيشانه دار ده کولیتتهوه، دیاره که له واو و یی نيشانه دار دواين به ناچاری له هی بی نيشانهش ده دوین. لیره دا کورته یه کی ئه و لایه نانه دهنوسم که پیوهندی به پله ی دوو بزوينی «و، ی» وه ههیه.

1- له باره ی «و» وه وای دريژ وهک پیشتريش گوتمان دوو جوړی ههیه، وای تیز، قوچاو و وای کراوه، پهل. ههرچی کراوهیه هه موو لهسه ر ئه وه ریک کهوتون که نيشانه ی هفتی بچوکی بو دابندری. وای تیز جارئ ریککهوتن لهسه ر چۆنیه تی نووسینی پهیدا نه بووه. بهلام له پرووی پله ی دهنگه وه ده بی ئه وه بزاین که کورته بزوينی واو کورت کراوه ی وای تیزه، وای کراوه له کوردیدا شیوه ی کورتی نییه. ههر ئهم راستییهش به لگه ی رهسه نایه تی و بنجی بوونی وای تیز پتر بههیز ده کا و ئه وه پروون ده کاته وه که وای کراوه بریتییه له وایکی تیز و نهختیک تامی دهنگی ئهلف، بهلام پیی نه گوتراوه ديفتونگ. جا ئه گهر بمانه وئ سه رجومله ی دهنګ و رهنگی واو

و پهیدا بوونیان و خوار و ژووریان بکهین به لیسته ئەم ڕیزه واوه به دوا
یه کدیدا قەتار دەبی

- واوی کۆنسنانت که بنه‌مای هه‌موو شیوه‌کانی دیکه‌ی واوه وه‌ک له‌م
وشانه‌دا ده‌بیستری وزه، وه‌ره، ڤاو، ڤه‌و، دیو، هه‌ویر، هه‌وار.
- واوی تیژی درێژ وه‌ک له‌ وشه‌کانی دوور، کاووس، به‌ڤوو، هه‌یوولا...
ده‌بیستری.
- واوی کراوه‌ی درێژ وه‌ک خۆل، ڤو، سه‌رکۆنه...
- دیفتۆنگی واوی درێژ له‌ زاری کرمانجی سه‌روودا.
- کورته بزوینی ڤۆر – ضمه‌ی عه‌ره‌یی – وه‌ک «کورت، ڤوسم...» ئەم
واوه‌یان ده‌نگیکی ناته‌واوی ناسه‌ربه‌خۆیه و به‌ دوا کۆنسنانتدا ده‌شی
ده‌رکه‌وی و له‌ کورت کردنه‌وه‌ی واوی تیژ په‌یدا ده‌بی.

2- له‌ باره‌ی «ی» وه‌

ئەم بزوینه له‌ درێژ کردنه‌وه‌ی یی کۆنسنانته‌وه‌ شکلی ده‌نگی یی تیژی
درێژ وه‌رده‌گرێ. کورته بزوینی ژیریش کورته‌ی ئەم یینه‌یه. هه‌روه‌ها یی
کراوه‌ش به‌ تیکه‌ل بوونی تامیکی ده‌نگی ئەلف وه‌یا کورته بزوینی سه‌ر له‌ گه‌ل
یی تیژی درێژ په‌یدا ده‌بی به‌لام ئەویش پێ نه‌گوتراوه‌ دیفتۆنگ.
سه‌رله‌به‌ری جوهره‌کانی «ی» ش به‌ بزوین و کۆنسنانتی‌ه‌وه‌ ئەم لیسته‌یه پیک
ده‌هینن

- یی کۆنسنانت وه‌ک «دایک، یار، هه‌یته، مه‌ی، مه‌یاس».
- یی تیژی درێژ وه‌ک «پیتاک، جوانی، بینین، گۆلاوی...».
- یی کراوه‌ی درێژ وه‌ک «ڤی، شوین، دوینی، ڤدین...».
- کورته بزوینی یی که‌ پێ ده‌گوترا ژیر وه‌ک «گزی‌نگ، بیست...».

بهلام دهبي بزائين كه ئهم كورته بزويته له زوربهى ههره زورى وشه كاندا دهشى دريژ بكرىتهوه واتاش نه گوري، وشهى وههاش ههيه كورته بزويته كهى دريژ ناكريتهوه وهك كه دهليى «لهسهر شينگ و تاقتى خوئى...» وهيا «رينگهى له ههناويهوه هات...».

ديفتونگى نيوان واو و يى له بنهردا واوه ييى تيكهال دهبي بويه بوو خسته ليستهى بزويى واوهوه.

ئهو دهنگهى من ناوم نا قورس كردن بهلاى زور كهسهوه ناوى بزوين ههله گري، بهلام سهرهراى ئهوهى كه من به بزويى دانانيم چونكه دهنگى بيلايه نه نابردريتهوه بو هيج يه كيك لهو بزويته بيگومانانه، له بهر ئه مه نابيته «پله» مه گهر يين و له خوڤايى قبوول كهين كه وا عه رهب گوتهنى «كسره مختلصة» يه و بيكهينه پلهى سهره تايى بزويى «ى». به هه مه حال ئه گهر ئهزموونى ئه ليكترونى ئيسپاتيشى كرد كه قورس كردنه كه به رهو «كسره» وه ده روات دهبي بزائين كه قورس كردنى واوى كوئسنانت به رهو «ضمه» يه وه ده بات چونكه دهنگى «ضمه» له سروشتى دهنگى واودايه. له گهال خوئدا بلي «كاوړ، كهول، وزه، وله، لاوك...» ههست ده كهيت له ده برپنى واوه كه دا تامى «ضمه» ههيه ههر بويه شه زور له نووسه ران ئهو ته رزه وشانه به واويكى كوئسنانت و يه كيكى بزوين ده نووسن. شتيكى ديكهش ههيه له م بابه ته فونه تيكيه به ههست راگرتن و لى وردبوونهوه خو روون ده كاته وه. ئهو دهنگهى به دوا قورس كردنه كه دا ديت ده خلى ههيه به سه ر جوړى ده برپنى دهنگه قورس كراوه كه. له وشهى «كهلب، گهرم» دا چونكى دهنگى «ب، م» به دوا لامه قهله وه كه و رپيه لاوازه كه دا ديت قورس كردنه كه حه ز له خزمایه تى «ضمه» ده كات نه ك كه سه ره چونكه هه ردوو دهنگى «ب، م» له وانن ليو پيكدا ده دروون و به رهو ئهو شكله يه وه ده بن كه له ده برپنى دهنگى «و» دا وه رى ده گرن. دهنگه كانى «ب، پ، م، ف، ڤ» ههر پينجيان له م بابه تهن.

به‌شی 2: گیروگرتی وشه‌ی ساده و دارپژراو

ئەم سەرەباسە لە بانگەوازه‌که‌دا به‌ دوو به‌ند دابه‌ش کراوه‌.

أ- ناوی عەرەبی.

ب- پێشگر - پاشگری «پێناسین» و «کۆ».

هەرچەند نازانم ئاخۆ نووسەرانی بانگەوازه‌که‌ وایان داناوه‌ وشه‌ی ساده‌ به‌ر به‌شی «ناوی عەرەبی» ده‌که‌ویت و وشه‌ی دارپژراویش به‌ر به‌شی پێشگر، ئنجا پاشگری پێناسین و کۆ ده‌که‌ویت، یاخود پرسیاره‌که‌ به‌لای ئەوانه‌وه‌ جوړیکی دیکه‌یه‌ که‌ من بۆی ناچم، دیسانه‌وه‌ پرسیاره‌که‌ ناتەواوه‌ و وه‌رام دانه‌وه‌ی به‌ره‌و هیچ کوێه‌که‌مانه‌وه‌ نابات.

له‌ باره‌ی به‌ندی «أ - ناوی عەرەبی»یه‌وه‌ چەند تێبینیه‌ک خۆ به‌سه‌ر زیهندا ده‌برێ.

1- نووسینی ناوی عەرەبی له‌وه‌دا گرفت په‌یدا ناکات ئایا ساده‌یه‌ یا دارپژراوه‌، گرفته‌که‌ له‌وه‌دایه‌ ئایا ناوی عەرەبی به‌ پیتی کوردی و ڕێتووسی کوردی بنووسرێ یاخود به‌ پیت و ڕێتووسی عەرەبی؟ که‌ به‌ کوردیمان نووسی چ له‌ ده‌نگی وه‌ک «ض» بکه‌ین؟ که‌ به‌ ڕێتووس و پیتی عەرەبیشمان نووسی ئایا بیخه‌ینه‌ ناو که‌وانه‌وه‌ یاخود بێ که‌وانه‌ بکه‌ویتته‌ نێوان وشه‌ کوردیه‌که‌نه‌وه‌؟

2- نه‌ک هه‌ر ناوی عەرەبی به‌لکوه‌ هه‌موو ناویکی غه‌یری کوردی ئەم کێشه‌یه‌ی چۆنیه‌تی نووسینی به‌دوادا دێت له‌وه‌دا ئایا به‌ پیتی کوردی بنووسرێن یاخود به‌ پیتی زمانه‌که‌ی خۆیان؟

3- له لايەن سادە و ناسادەيشەو ناوی کوردی و بینگانەش ھەموو جۆریکی ھەيە نەک تەنھا ناوی عەرەبی. بەولای سادە و دارێژراو ھەو ئاویتەشی ھەيە. واو ھەي سادەو ھەش ھەيە بریتیيە لە يەک پیت وەک «مستر X» .

کاتی خۆی ئەنجومەنی کۆر بپاری لە بارەي چۆنەتي نووسینی ناوی غەیری کوردی ئەو ھەو بوو کە ئەگەر ویسترا وەکوو خۆي راگوێزرێ دەبی بە پیتی زمانەکی خۆي لە نیوان دوو کەوانەدا بنووسرێ، ئەگەر ویستراش وەک ئەو ھەي کە کورد دەریدەبرێ بنووسرێ ئەوسا بی کەوانە بە پیتی کوردی و ریتووسی کوردی دەنووسرێ. لەمەدا چ گرفت پەیدا نییە بەلام کە ویسترا ناوی ئەو زمانانە بنووسین کە لە چاپخانەکانی عێراقدا ویتەي پیتیان بو دانەرژاوە ھێچ چارە نییە مەگەر ئەو ھەي بە پیتی تەلەفوزی خۆمان بە ریتووسی کوردیان بنووسین. ھەلبەت پیتووستە لەو بارانەدا کەرتی سەرەخۆي ناوی ئەجنەبی لە کوردیشدا سەرەخۆ بنووسرێ بە نمونە ناوی «تریگی لی» نابێ بپیتە «تریگ فیلی» وەيا «برناردشۆ» بپیتە «برناردشۆ». وا دەزانم ئەو تەرزە بپارانەش لە رادەي بەدیھەدان.

ب- لە بارەي ئەو ھەي بانگەوازە کە پیتی دەلی «پیشگر - پاشگری» «پیناسین و کو».

راستیە کەي نە نیشانەي «پیناسین» و نە ھي «کو» ھێچ کامیکیان پاشگر نین چونکە پاشگر دوو مەرجی بنجی تیدایە

(1) بپیتە کەرتیکی وشە.

(2) پاشگرە کە جۆریک گۆران لە واتای وشە کەدا پەیدا بکات.

باسی مەرجی لکان و بە دوا دا ھاتن نا بەمە دوو مەرجە کەي سەر ھەو چونکە وا دەبی وشە دیت بە پینش خۆی ھەو دەلکیت کەچی پاشگر نییە وەک کە دەلی

«نووسيمان» راناوه كه به دواى كاره كه وه لكاوه وهيا ده لّی «له بیتوتندا ده ژیم» «دا» كه ی دواى بیتوین ته واو كه رى پریپوژیښنى «له» یه.

پیکهینه رى ناسین و پیکهینه رى کو هه ر وهک پاشگر نین ئامرازیش نین، چونکه ئامراز له رسته دا ده ور ده بینیت نهک له پیکهینانی وشه، به عاده ت هه بوونی سهر به خوښی هیه و به ده گمهن نه بی له نووسیندا به وشه وهش نالکى. هه رچى ئه و دوو پیکهینه ریه پتر به لای نیشانه دا ده چنه وه وهک نیشانه ی نه فی و نه ځی. نازانم بوچی بانگه وازه كه به لای چهن دین پاشگری راستینه ی ناو و کار و هی تریشدا نه چوه و ته نها یه خه ی ئه م دوو ناپاشگره ی گرتوه... له مه ش زیاتر، هیچ تروسکه ی نه داوینی «ساده» و دارپژراوی پی بناسینه وه وهیا مه به ست له پيشگر و پاشگر چیه چونکه ئه م زاراوانه له وانه ن نووسهران و زمانناسان به ره و ئامانجی له یه کدی دوور به ن.

به هه مه حال لیره دا چى له مه فهومى ئه و پرسیارانه وه به بیردا بیت وه رامیان ده ده مه وه داخیشم ناچی كه مومکین نه بوو پرسیار له هه موو ئه ندامانى لیژنه ی ریکه خه رى بانگه وازه كه بکه م نه شم ده توانی جار له دواى جار پرس به تاک تاکیان بکه م بویه وه ها خود به سهر مل به وه رامه کان ده نیم ئیتر کوردی گوته نی «ئه لّای ورمان له جی نه رمان»...

ناوی کوردی و چۆنیه تی نووسینیان نایى وهک ناوی کوک (اسم العلم Proper noun) گرفت له نووسینیان هه بی چونکه هه رچى ناوی کوک چ ساده بیت و چ دارپژراو چ لیکدراو چ ئاویتته بیت به یه ک وشه حیساب ده کړی و که رته کانی تاکه ناویک، وهک تاکه وشه پیکه وه ده لکین وهیا به سهر یه که وه ده نووسرین وهک «کاکه لّلا، زیتدین، پیربال، دلشاد، گولبه ده م...» به لام ئه و ناوانه ی که له قه بی واتاداری نه شتواویان پیوه یه وهک «مام ئومه ر، خال گدروون، ئاغا مسته فا» به یه که وه نووساندن هه لّناگرن چونکه ئه مانه له قه به کانیان وهک له قه ب ماونه وه و ده قى خویان پاراستوه و هیچ نه گوړاون

وهک که «زیتدین، کاکه‌للا» بهو لیکدرانه تیکه‌لی و شیواویان به‌سهرداها توه. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا پیوسته هه‌ردوو که‌رتی ناوه‌که له یه‌کدی نزیک بنووسرین.

ئهو ناوانه‌ی که له‌قه‌بی «ئاغا»یان به‌دوادا دیت، به‌تیکرای، له‌نووسیندا چوار ئیحتیمال هه‌لده‌گرن 1- به‌ته‌واوی به‌یه‌که‌وه‌ه بلکین. 2- نه‌ختیک له‌یه‌کدی جودا بکریته‌وه‌ه بێ ئه‌وه‌ی پیتی هه‌مزه‌ به‌سهر وشه‌ی «ئاغا»وه بمیتن. 3- هه‌مزه‌که بمیتن و وشه‌ی «ئاغا» له‌نزیک ناوه‌که‌وه‌ه بنووسر. 4- هه‌ردوو وشه‌ به‌ته‌واوی له‌یه‌کدی دابیرین، ئەمه‌ش هه‌ر چوار جو‌ری نووسینه‌که‌ه حوسیناغا - حوسین‌اغا - حوسین‌ئاغا - حوسین‌ئاغا.

گرفتی نووسینی ئەم ته‌رزه‌ ناوه‌ له‌وه‌وه‌ دیت که له‌ئاخواتندا هه‌مزه‌ی وشه‌ی «ئاغا» به‌ته‌واوی ده‌سویت و ده‌مینته‌وه‌ ده‌نگی بزویتنی ئەلف که به‌ناچاری خو‌ ده‌داته پال وشه‌ی پیش خو‌یه‌وه‌ه. ئنجا ژيان‌دنه‌وه‌ی هه‌مزه‌که له‌نووسیندا ده‌بیته‌ کارێکی نا‌قو‌لای ناواقیعی. ییگومان که نووسیمان «حوسین‌ئاغا» خو‌پته‌ره‌ ناچار ده‌که‌ین به‌پیچه‌وانه‌ی عاده‌ت گرتمان له‌خو‌پتدنه‌وه‌دا گیان به‌به‌ر هه‌مزه‌که‌ه بیتیته‌وه‌ه، ئەوساش ده‌لیی وشه‌که له‌ده‌می ییگانه‌ی نه‌شاره‌زاوه‌ ده‌ردیت. ره‌نگه‌ وا باش بێ له‌نووسیندا هه‌مزه‌که‌ه بسویت به‌لام ئەلفه‌که‌ی بێ هه‌مزه‌ به‌ وشه‌ی پیشیه‌وه‌ه نه‌لکیت وه‌ک که‌ واوی «عطف» به‌دوا کۆنسنا‌تدا به‌جودا له‌دوره‌وه‌ی وشه‌ی پیشیه‌وه‌ی ده‌نووسین هه‌رچه‌ند له‌خو‌پتدنه‌وه‌دا ده‌یکه‌ینه‌ بزویتنی کۆنسنا‌تته‌که‌ه. به‌لام له‌نووسینی ناوی «حه‌ما‌غا»دا پیوسته‌ ئەلفه‌که‌ به‌پیش خو‌یه‌وه‌ه بلکێ چونکه‌ وشه‌که به‌ئەسل حه‌مه‌د بووه‌، به‌لیق‌رتاندن بو‌ته‌ حه‌مه‌، ئنجا بزویتنه‌که‌ی کۆتاییشی قرتاوه‌ واته‌ شیواویه‌کی ئەوتوی به‌سهرداها توه‌ داخوازی مامله‌تی تاییه‌تی بکات. هه‌ر ناویکی دیکه‌ش له‌م جو‌ره‌ بوو به‌ر ئەم ده‌ستوره‌ ده‌که‌ویت وه‌ک ناوی «عه‌ولا‌غا»، ئە‌گه‌ر نا ده‌بی بنووسین عه‌بدول‌لا ئا‌غا وه‌هاشی بخو‌پتینه‌وه‌ه. به‌شیوه‌ی‌کی گشتی هه‌ر ناویک شیوانی تیندا په‌یدا بو‌ویت ناشی له‌نووسیندا بیریته‌وه‌ه بو‌ ئەسله‌که‌ی وه‌ک «بله‌، سمکو‌، مچه‌، خوله‌، فاله‌ - له‌ «فارس»وه‌ه

هاتوه، قاله...» چونکه خاوه نه کانیاں بهم ناوانه نه بئ نانسریته وه مه گهر به ههر دوو ناو له کونه وه ناسرابن وه ک «سمایلاغای شکاک، سمکۆ – ئیبراهیم تهحمده، بله ی تهحه رهش – عهلی اغای خورشیدی بایزی، عهلو ی خورشید – عیززه دین شیر – یهزدان شیر...» له شویتیکی وه ک سلیمانی تا نه لئی «قاله ی ئایشه خان، حه مه ی ئاوپره حاماناغا» به چاکی نازانری مه به ست کتیه، له کویه ش بلئی «حه مه داغای مهحموداغا» که س بیر ی بو «حه ماغا» ی گه وره ناروا. له هه ولیر نه لئی «مه لافهندی» نازان مه به ست مه لا ته بوبه کری کور ی حاجی عومه ره فهنیه...»

ناو هه یه وه ک به گزاد – به گزاده – سه یدزاده – مه لازاده – شیخزاده ده بی که رته کانیاں به یه که وه بلکین هم له بهر ته وه ی که ناوی کۆکن هم له بهر هویه کی دیکه که ئیره جیی له باری باس کردنیه تی.

ئهم ناوانه ی وشه ی «زاد» یان به دواوه یه ده چنه ریزی وشه ی لیکدراو که له که رتیکی واتادار و که رتیکی واتا ناته واو پیک دین به زوریش که رتی دوه میان ته واو که ری وشه ی فاعیلی دارپژراون وه ک «نانخۆر، جلدروو، بنبزیوکه، ئاوخۆره وه...» ناوانه ش مه فعوولی دارپژراو دروست ده که ن وه ک «مه لاخۆره، به گزاده، ئاوخۆرک، دزنه به ره ی گورگ نه خۆره، سه ردپ، عه نباره سۆت...».

کاتی خۆی که له ئه نجومه نی کۆر ده مه ته قه له سه ر چۆنیه تی نووسینی ئهم ته رزه وشانه هه لستا بریار وه ها ده رچوو که ته و وشه یه ی بووپیته ناوی کۆک (اسم علم) وه یا وشه ی فره نگه ی به یه ک وشه حیساب بکریت و که رته کانی به یه که وه بلکین. هه رچی من بووم وام په سه ند ده کرد وشه کان هه میشه به یه که وه بلکین ته ویش له بهر دوو هوی بنجی:

1- زوربهی ئه و کهرته تهواو کهره ی که له فیعله وه دین به تهنها واتا نابهخشن تا به دوا وشهیه کی دیکه دا دین به تهواوی وه ک پاشگره کانی وشه ی «نانهوا، پاسهوان، هونه رمه ند، به خته وه...» که ئه مانیش به تهنها واتابهخشن و له هه موو باریکدا به وشه ی پینش خویانه وه ده لکیندرین.

2- ئه گهر مامله ت جودایی بکه ی له نووسینیان گه لیک وشه ی کوردی به دوو جوړ ده نووسرین وه ک که گوته «دلسۆز براده ریکی دل سۆزه» ده بی جاریکیان هه ردوو کهرتی «دل سۆز» ه که به یه که وه بلکین جاری دوه میشیان له یه کدی بترازین. ئه م هۆیه یان ده بیته هیز بو هۆی یه که م نه خو به تهنها زۆر گرنگ نییه.

ئنجا به لای منه وه ده بی ناوی کوک و وشه ی فرههنگی و وشه دارپژراوه کانی باسکراو هه موویان له نووسیندا کهرته کانیان به یه که وه بنووسین.

- نمونه ی ناوی کوک وه کوو کاکه لالا، خوادای، ئاوره حمان، گه لایوژ، خه زه لوره، بنگرد، سیوه سه ن، پینازوک، باکراوا، چوارتا، هسه نکیف، سه رده شه، دۆله مؤمن...

- نمونه ی وشه ی فرههنگی وه کوو جلدروو، دارتاش، چیشخانه، نه خوشخانه، ئیستگه، مامۆتک، مامۆستا، شیرپه نهجه، گوريسکیشه کی، سیباز، کلکته قینه.

- نمونه ی وشه ی دارپژراوی فاعیل وه ک دهسپر، پیره وه که، دلده ره وه، شه رمه یین، دهسکه وت...

- نمونه ی وشه ی دارپژراوی مه فعوول وه ک مه لاخۆره، دزنه به ره، ئاوشۆرک، سه ردر...

وشه‌ی دیکه‌ش هه‌ن له‌م بابه‌ته بوونه‌ته ناوی ئالته وه‌یا یاری وه‌یا هه‌ر شتیکی دیکه‌ی وه‌ک پارزۆنگ، ده‌سگره‌، ده‌سشۆر، پیمبه‌ره‌، پانیکیش، نانبری‌شک، ئه‌وانیش به‌ پینی ده‌ستووره‌ که‌ و ده‌ستووری وشه‌ی فره‌ه‌نگی ده‌بی که‌رته‌کانیان به‌یه‌که‌وه‌ بلکین.

هه‌لبه‌ت وشه‌ی وه‌ک لی‌نه‌ر، تیکبه‌سته‌، پیکه‌ل، رایه‌خ، پی‌خور، پی‌خه‌ف، دانه‌ر، هه‌له‌که‌ که‌ هیچ که‌رتیکیان به‌ ته‌نهایی واتا نابه‌خشی به‌ولاته‌ریقه‌وه‌ ده‌بی به‌یه‌که‌وه‌ بنووسین.

ناوی گشتی ئاویتته‌ی وه‌ک «بن‌به‌رده‌قیله‌، سه‌ره‌ه‌لقه‌نه‌، سه‌ربه‌کلاوه‌، قسه‌تینه‌وه‌ستاو، گوریسکی‌شه‌کی» هه‌له‌گرئ به‌یه‌که‌وه‌ بلکین و له‌یه‌کدیش بترازین به‌مه‌رجیک که‌رته‌کانیان له‌یه‌کدی نزیک بنووسرین چونکه‌ ئه‌م وشانه‌ کۆمه‌لیک که‌رتی سه‌ربه‌خۆیان تیدایه‌ هه‌موشیان ده‌قی خۆیانیان پاراستوو. هه‌ر له‌م کولانه‌یشه‌وه‌ ده‌توانین بۆ وشه‌ی وه‌ک «بیدین، به‌دین، لی‌زان، بۆچوون...» برۆین. ئه‌م وشانه‌ ده‌چنه‌ ریزی ئه‌و وشانه‌ی پی‌شگر وه‌یا پاشگریان هه‌یه‌ ده‌بی به‌یه‌که‌وه‌ بلکین.

کیشه‌ی پاشگر گه‌لیک ئاسانه‌ر له‌ هی پی‌شگر و به‌ کورته‌ ده‌شی بریار له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بدرئ که‌ هه‌رجی پاشگره‌ به‌ که‌رتی پیش خۆیه‌وه‌ بلکی چ له‌ فیعل و چ له‌ غه‌یری فیعلدا بی وه‌ک مالداری، ده‌وله‌مه‌ند، به‌ختیار، هاتنه‌وه‌، هه‌له‌ستاو، سووتاندن، ره‌واندنه‌وه‌، خنکیتراو، بیژۆک، ئاگرۆچکه‌، پیاوه‌تی، مه‌ردایه‌تی، پیاوانه‌، کولکن، گێژهن...

هه‌رجی پی‌شگره‌ وه‌ها مام سه‌لمین نییه‌، به‌لام ده‌شی نه‌ختیک له‌به‌ر یه‌کی هه‌له‌وشینین و بۆ ناوتی‌ژه‌کانی بیینه‌وه‌.

له‌ پی‌شه‌وه‌ با قسه‌ له‌ پی‌شگری فیعل بکه‌ین

کاتی خۆی ئەنجومەنی کۆر پێشنیازی کرد که ئەو پیشگرە یە کسەر دەکەوێتە پێش فێلەووە پێوەی بلکیت وەک هەلکەوتن، تێبردن، دەرکەوتن، وەرگەران، راھیتان، پیکەنین... بەلام که لەمپەر هاتە نێوانیانەو دەبی پیشگرە که جودا بکریتهو بە مەرچیک لە نزیک فێلەکەووە بنووسریت وەک لیمانبورد، هەلیاننەدەگرت...

ئەو لەمپەرە ی که دەکەوێتە نیوان پیشگر و فێل یە کیکە لە سێ شت

1- راناوی لکاو وەک هەلمگرت، تێمانگەیشیت، داماننا.

2- پیشگریکی دیکە وەک لی هەلستان، پی تیکردن، پی لیکردنەو.

3- یە کیک لە نیشانەکانی «ئەمر نەهی، نەفی، مضارعة» وەک هەل بەستە، تی مەکه، وەرناچەرخێ — وەرناچەرخا، هەلدەگرێ.

ئەگەر لەمپەرە که راناو بوو بە پی دەستووری راناوی لکاو دەبی راناووە که بە پیشگرە کهووە بنووسیت و بە جووتە لە نزیک فێلەکەووە بنووسرین وەک هەلمگرت، دەرئاندا، وەریگرت، تێیانپەراند. هەلبەت دەستوورە که ناگۆرێ ئەگەر گوترا «بێیاندا دەنێرم، تێپرا دەڕۆم، تێیەو دەچین» بەلام لە حالەتیکدا دەشی هەردوو کەرت لە یە کدی دوور بخریتهو وەک که بلیی «لیمەو» دیارە، پێیانەووە ماندو» کەرتهکان لە یە کدی دوور دەنووسیت. هۆیە کەش ئەو یە که لێرەدا فێلی ئاشکرا پەیدا نییە، پیشگرەکان کەوتوونەتە بەرایی تاقمی ناو و دەوری حەرفی جەر دەبینن.

2- ئەگەر لەمپەرە که پیشگریکی دیکە بوو یە کەمیان بە جودا لە نزیکەووە دەنووسرێ ئەو کە ی دیکەش بە پی دەستووری گشتی بە فێلەکەووە دەلکیت وەک پی هەلگرتن، لی دەرھاویشتن، تی هەلقوتان.

پیشگری لیکدراو هه‌میشه ده‌بی له دووره‌وه به جودا بنووسری وهک «لیکرا هاتن، تیک هه‌لقزان، پیکه‌وه رۆیشتن، پیکیان‌وه هه‌لکرد...». حوكمی پیشگری لیکدراو وهک هی وشه‌ی سه‌ربه‌خۆیه ته‌نانه‌ت وا ده‌بی له جیگه‌ی وشه‌ی سه‌ربه‌خۆ به‌کار ده‌هینری وهک که ده‌لی «جه‌ژنت پیرۆز بی» ته‌وی دیکه‌ش ده‌لی «پیکمان‌وه...».

3- ته‌گه‌ر له‌مپه‌ره‌که یه‌کێک له‌ نیشانه‌کان بوو.

یه‌کالا کردنی ته‌م گه‌رفته‌ پێوه‌ندی به‌هیزی به‌ ریزمانی کوردی و به‌ فیلۆلۆجی کوردیه‌وه هه‌یه. کاتی خۆشی که له‌ ته‌نجومه‌نی کۆر ته‌م باسه‌ هاته‌ ناوه‌وه زمان‌سه‌کانی کۆر به‌ وردی و به‌ هه‌ناسه‌ی درێژه‌وه لیکۆلینه‌وه‌یان تیدا کرد. به‌ش به‌ حالێ خۆم ته‌وسا و ئیستاکه‌ش به‌ دوا‌ی تیشکیکی ناوه‌کی زمانه‌که‌مانه‌وه بووم له‌ پێش‌نیاز کردنی بیرو‌رای گه‌رفته‌ ره‌وینه‌وه‌دا.

ورد بوونه‌وه له‌ سروشتی ته‌و نیشانه‌ جودا‌وازیه‌کی بنجی ره‌چاو ده‌کا له‌ نیوان ته‌وان و پیش‌گر‌دا هه‌رچی پیش‌گره‌ وشه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆی واتا‌نا‌ته‌واوه له‌ لاهه‌ بۆ به‌رای‌ی فیه‌ل دیت و تیکه‌ل به‌ ته‌کوینی ده‌بی، ته‌نانه‌ت پیش‌گر هه‌یه واتا‌شی هه‌یه وه‌ک «به‌ر، ده‌ر...» هه‌رچی نیشانه‌کانن به‌ شیوه‌یه‌کی بنجیتر له‌ پیکه‌یتانی فیه‌له‌که به‌شدارن تا ته‌وه‌ی ده‌شی بگوتری به‌شیکی بنه‌ره‌تین له‌ فیه‌له‌که‌دا به‌ تایه‌ته‌ی نیشانه‌ی «مضارعة» و نیشانه‌ی ته‌مر. ته‌گه‌ر سه‌لیقه‌ی هه‌ستی فیه‌تری له‌ ده‌ست‌نیشان کردنی پله‌ی نزیک‌ی ته‌و نیشانه‌ له‌ فیه‌له‌وه به‌کاربه‌یتین ده‌توانین ب‌لێن به‌م جو‌ره‌ی خوا‌ره‌وه ریز ده‌بن:

1) پله‌ی یه‌که‌می نزیک‌ی له‌ فیه‌له‌که هی نیشانه‌ی «مضارعة»یه، وه‌ک ده‌چی، ده‌کا، هه‌ل‌ده‌ستی، ده‌نووسین.

2) پله‌ی دوهم هی نیشانه‌ی ته‌مره‌ وه‌ک، ب‌گرن، برۆ، بنووسین...

(3) پلهی سییه م هی نه هییه وهک، مه بیژه، مهنووسن، نه کهین.

(4) پلهی چواره م هی نه فیه وهک ناشیوین، نه بزوتن.

له نیشانهی مضارعه و ئه مردا هه رچی هه بوونی سهر به خو ههیه نادیاره. تا رادهیه ک نیشانهی نه فی له زیهندا به سهر به خوئی جلوهیه ک ده به سستی به تاییه تی که ده چیه سهر غهیری فیعل و وشه ی نوئ پهیدا ده کات وهک ناشیرن، نا پوخته، نه میرد، له مه ته لی فۆلکلۆریدا ههیه ده لی، چوومه سهر نه گل نه بهرده کی، بانگم کرده نه ژن نه میرده کی، گوتم ئه وه نه گا نه که ره ی ده رکه له وه نه گهنم نه جویه...

له کوردیدا فیعلی رابردوو بنه مای فیعله کانی دیکهیه چونکه به لادانی نونی چاوگ پهیدا ده بی و هیچی زیادی پیوه نییه. له ئینگلیزیدا ریژه ی مضارع بنه مایه و رابردوو ی لی وهرده گیرئ به پیچه وانیه کوردی که مضارع له رابردوه وه وهرده گیرئ. ئه مریش له مضارعه وه دیت چونکه ئه گهر نه زانیت ریژه ی مضارعی فیعل چیه نازانی ئه مره که ی چیه به لگهش له وهدا ریژه ی ئه مری «مؤول» ده ترازئ وهک، ده خوئیت، بخوئیت، بخو - دیت، بیت، وه ره - ده کوئیت، بکوئیت، بکوژه... ئه م باسه ی هاتنی فیعل له فیعله وه دریژه ی زۆره به ناچاری وازی لی ده هینم.

ئه مریش پیش نه هی دیت چونکه نه هی ری له ئه مر ده بریته وه، ته نانه ت ده ستووری فیهی و قانونیش سه لماندویه تی که حه رام بوون به سه ر هه لال بووندا دیت. وهک دیاریشه نه فی ده که ویتته به رانه ر رابردوو و مضارع نه هیش ده که ویتته به رانه ر ئه مر، له وه وه من بو ئه وه ده چم که نیشانه ی مضارعه هه ر ته نها راگه یه نی کات نییه به لکوو ئیجاییه تیش له فیعله که دا پیک ده هینیت بویه له گه ل نیشانه ی نه فیدا کو نابیته وه. ئه گهر ته نها راگه یه نی کات بوایه و روودانه که له ته نها وشه ی فیعله که وه بوایه نیشانه ی

مضارعه له گه‌ل نه فیدا کۆ ده‌بۆوه. دیاره نیشانه‌ی ئه‌مریش، که داخواییه، له گه‌ل نه‌هی، که نه‌هیشتنه، کۆ نابنه‌وه. بۆیه ناگوتری، «ناده‌پۆم، ناده‌که‌یت» ناشگوتری «مه‌برۆ، نه‌بکه‌ین...».

له‌م ورده‌کارییه ده‌گه‌م به‌ پێشنیازی چۆنیه‌تی نووسینی ئه‌و فیعه‌ی که له‌مه‌په‌ری نیشانه ده‌که‌ویته به‌ینی خۆی و پێشگریه‌وه، هه‌روه‌ها چۆنیه‌تی نووسینی ئه‌و نیشانه‌ که له‌مه‌په‌ر ده‌که‌ویته نێوان خۆیان و فیعه‌که‌یانه‌وه.

وه‌ها‌م به‌ بیردا دێ، کاتی خۆی پێشنیازی کۆر فهرقی کرد له‌ نێوان ئه‌وه‌ی نیشانه‌که‌ خۆی بێته‌ له‌مه‌په‌ر له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌مه‌په‌ر بکه‌ویته‌ نێوان فیعل و نیشانه‌که‌. که نیشانه‌که‌ له‌مه‌په‌ر بوو پێشگره‌که‌ به‌ جودا بنووسرێ و نیشانه‌که‌ش به‌ ده‌قی خۆی له‌ گه‌ل فیعه‌که‌ بمینیتیه‌وه وه‌ک هه‌ل‌بگره‌، ده‌رمه‌په‌ره‌، تێناکه‌وێ، لێ نه‌پرسیته‌وه، تێ نه‌گه‌یشته‌. که له‌مه‌په‌ریش که‌وته‌ نێوان نیشانه و فیعه‌که‌ تێکرایان به‌یه‌که‌وه‌ بلکێن وه‌ک ده‌مدویتی، نانداتی، نه‌یگرتیت، بیانینه‌، بیانینیت، مه‌یانشکینه‌وه، ده‌تخویند، بتکرده‌باه، نه‌تکرده‌باه. که نیشانه‌ش قرتا پێشگر به‌ فیعه‌وه‌ بلکێ وه‌ک هه‌ل‌گره‌، تێکه‌، پێکه‌نه‌...

رای من ئه‌وه‌ بوو، ئێستاش هه‌روه‌هایه‌، که ئێمه‌ زانیمان ئه‌و نیشانه‌ وه‌ک به‌شیکێ فیعه‌کانن پێویسته‌ له‌ هیچ باریکدا له‌یه‌کدی جودا نه‌بنه‌وه‌ وه‌ک هه‌ل‌ده‌ستی، تێناگا، لێبکاته‌وه‌، وه‌رمه‌گیره‌، ده‌رنه‌چین، هه‌ل‌نه‌چوو. به‌لام که پێشگره‌که‌ لێکدراو بوو ناشی به‌ نیشانه و فیعه‌که‌وه‌ بلکیت چونکه‌ گوتمان وه‌ک وشه‌ی عاده‌تی سه‌ربه‌خۆی لێهاتوه‌ وه‌ک تێکرا نه‌هاتن، پێکه‌وه‌ برۆن، تێک ناگه‌ن، لێکه‌وه‌ دین... به‌لای منه‌وه‌ ئه‌مه‌ بریاری مه‌نتیقه‌ به‌لام به‌ره‌هه‌ل‌ستیم نییه‌ له‌وه‌دا به‌ ناوی سووک کردنی رێتووس و که‌م کردنه‌وه‌ی ده‌ستوره‌کانی بریار بدرێ هه‌ر له‌مه‌په‌رێکی بێته‌ دوا‌ی پێشگره‌وه‌ له‌ فیعه‌که‌ی جودا بکاته‌وه‌، ئه‌گه‌ر ده‌ستووری له‌مه‌شیان سوکتر په‌یدا بێ به‌ویشیان رازیم.

حاله تيک هه يه دوو نيشانه ي تيدا کۆده بيته وه ئه ويش رابردووي بهرده وامه له
 حاله تي نه فيدا. ده گوتري نه ده هات. ليره دا «ده» ي مضارعه بۆته مالي
 رابردوو، هه رچي رابردووشه پڻويستي نيه به هۆي نيشانه ئيسپاتي پهيدا
 بووني خۆي بکات چونکه رووداوي رابردوو، به اصطلاح «أمر واقع» ه، له
 حاله تي روونه دان وه يا خۆزي خواستن رابردوو په کي له سه ر نيشانه ده که وي
 وه ک نه هات، کاشکي بچو وامي... بۆيه ئه م «ده» به ي «مضارعه» له
 رابردووي بهرده وامدا لايه ني ئه و ئيجاييه ت و ئيسپاته ي که له مضارعا
 ده يبنئي په کي که وتوو و هيج سه ير نيه له گه ل نه فيدا يئت. ريزه ي فيعلي
 رابردوو له کوردی سه روو و خواروودا جاريکي ديکه ش لايه ني «أمر واقع»
 بووني خۆي له وه درده خات که بۆ نه في نيشانه ي «نه ي» مضارع به کار
 ديتت ههروهک له نه هيدا جه زم و بريه هه يه له رابردووشدا دلنابي و
 به يقيني روودان و روونه دان هه يه چونکه روودان و روونه داني شتي له مه وه بهر
 له روونا کيدايه وه ک ئاينده نيه له گوماني بوون و نه بووندا يئت. تۆ که
 گوت «دويني هاتم» له وانه يت له سه دي سه د راست کردبي، مه گه ر
 مه به ست هه لفریواندن بي، به لام که ده لي «دواي سه عاتيک ديم» له وانه يه
 هه ر پيت نه کري يئت چونکه مه علوم نيه دواي يه ک چرکه ي سه عات جي
 ده قه ومي. وا ده زانم ئه مه يه هۆي به کاره يتناني نيشانه ي زيده به هيزي «نه»
 له رابردوودا. سه يري چۆن «نه خۆش» له «ناخۆش» به هيزتره وه يا که
 ده لي ئه م مايه «نه زۆکه» دلنابي له وه ي هه رگيز نازي وه ک ئه وه ي که
 گوت «نه ز» دلنابي له نه زانه که به لام که گوت «نازي» ره نگه به
 هه له دا چووبيت چونکه له وانه يه بزي. گوئگري به ريز بمبووري له م دريزه
 پيدانه ي لايه ني ليکۆلینه وه ي سه ر به فيلولوجي که ديم هه نديکي وه خته
 به نرخه کي ده که مه قورباني تۆزه تروسکه يه ک بۆ روونا ک کردنه وه ي
 ريزمانه به نرخره که ي باي ئه وه ي ليکدانه وه و تويزينه وه ي شه خسي يارمه تي
 دا ييتم.

وشهیه کی دیکه ی نه فی هه یه به روالهت «نه» یه عاده تیه که ی نه فی و نه فی هه
 که چی له راستیدا نیشانه نییه به لکوو ئامرازی عه تفه و نه فی تیدایه
 عه تفه که شی له وه وه دیاره که وشه وه یا رسته به یه که وه ده به سستیته وه وه
 «نه» دارا نه دلیر هیچ کامیان ناخوینتن»، «نه» دیم نه ده روم»، «نه» بکه ی نه
 بخوی ته ماشای سای گهرده نی بکه ی» – فۆلکلۆر. ههر چونکه بۆ نه فی نییه
 له گه ل نیشانه ی ئه مر و مضارعا کۆبۆوه. به وردبونه وهش دهرده که وئ ئه م
 «نه» یه وه کوو «لم، لما» ی عه ره بی، له مه عنادا، کاری مضارع ده کاته
 رابردوو چونکه که ده لئی «کابرا نه ده خوا نه ده خواته وه» باسی حاله تیکی
 وه ها ده که ی که لیره به پیشه وه مه علوم بووه، ته نانهت ئه گهر مه به ست له
 ئیستا به دوا وهش بی به هوی یه قینیک که له رابردودا بۆت پهیدا بووه به
 دلناییه وه نه فی هه که ده که ی. ئه م «نه» یه له جی و neither و ی
 ئینگلیزییه که شیوه ی نه فی or ی و either ن. «نه» ی کوردی شیوه ی نه فی
 «یان» ه وه ک که ده لئی «یان دیت یان ده چیت» که له ویشدا دلناییه هه یه،
 ئه گهر نه بی ده لئی «ده شی، ره نگه، ری تی ده چی، مومکینه بیت و نه یهت».
 ئه م «نه» یه وه ک وشه ی سه ره بخۆ به جودا و دوور له وشه ی دیکه
 ده نووسری.

پیشگر حیسابی دیکه شی هه یه

- 1- پیشگر هه یه ده شی له رسته دا ناوی زه رف بیت و ده شی پیشگری
 ئاسایش بیت وه ک «دهر، بهر». به نمونه که گوته «نیوه م بهر کهوت،
 مه له کم بهردا...» له مانده «بهر» پیشگره چونکه ناشی رسته کان
 هه لوه شینه وه و «بهر» راگو یزریته بۆ شوینیکی دیکه و باریکی دیکه له
 رسته ی تازه هه لئراودا واته ناتوانی بلئی «بهری مه له کم دا، بهر نیوه م

کهوت» به‌لام که گوت «له ریځه که بهر کهوت» لیره‌دا «بهر» زه‌رفه نه‌ک پیش‌گر بویه ده‌کړی بلیی «که‌وته بهر ریځه».

2- هه‌ندی وشه‌ی «ناوی زه‌رف» هه‌ن وه‌ک «سه‌ر، ژیر، پیش، پاش...» خه‌ریکن به‌ره‌و پیش‌گری ده‌رؤن و وشه‌ی فره‌ه‌نگی تازه دروست ده‌که‌ن وه‌ک «سه‌رکه‌وتن، ژیرکه‌وتن، پیش‌که‌وتن، پاش‌که‌وتن» له‌گه‌ل ناودا وه‌ک «پاشدز، پیش‌ده‌ستی، ژوورخان، ژیرزه‌مین».

پیش‌گر بونی ئه‌م وشانه له‌و ته‌رزه لیک‌درانه‌دا به‌وه مه‌علوم ده‌بی که ئه‌گر وشه لیک‌دراوه‌کانت له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شاندن واتاکه‌ی ده‌دؤرینیت به‌نمونه که گوت «چومه ژیری زه‌مین‌که» تۆ نه‌چوینه «ژیرزه‌مین» وه‌یا که گوت «که‌وته سه‌ر داره‌که» تۆ «سه‌رنه‌که‌وتیت»...

3- وشه هه‌به‌ ناوی گشتیه به‌لام شیوه‌ی پیش‌گری وه‌رگرتووه. له هه‌موان گونجاوتر وشه‌ی «سه‌ربرین» ه که به ته‌واوی جیی «کوشتنه‌وه» ی گرتوته‌وه وه‌ک که ده‌لیی «به‌رخه‌که‌م سه‌ربری». تۆ که گوت «سه‌ری به‌رخه‌که‌م بری» نه‌ت کوشتوته‌وه ره‌نگه نه‌ختیکت بریندار کردب. وشه‌ی «ده‌ست‌برین» به واتای فی‌ل لی کردن هینده‌ی «سه‌ربرین» نه‌بۆته وشه‌ی فره‌ه‌نگی چونکه ده‌شی له رسته‌دا هه‌لوه‌شیتته‌وه وه‌ک که ده‌لیی «ده‌ستی کابرای بری» ده‌ستوانی بلیی «کابرای ده‌ست بری».

4- وشه‌ی «پیکردن» به واتای داگیرساندن له بنه‌ره‌ندا «به‌ئاگر کردن» ه، تا ئیستاش ده‌گوتری «چراکه به‌ئاگر که» به‌لام پیش‌گره‌که له‌گه‌ل فی‌عله‌که‌دا وه‌ها جۆش خواردوو بووه ده‌توانی بلیی «چراکه به‌ئاگر پیکه نه‌ک به‌کفریت». به‌زۆریش «پیکردن» به‌کار دیت نه‌ک «به‌ئاگر کردن».

پیش‌گره‌کانی «پن، تی، لی» له‌پری‌پۆزیشن‌ه‌وه هاتوون. «پن» له‌پری‌پۆزیشنی «به‌وه‌هاتوه، به‌نمونه ده‌لیی «به‌دارام گوت» که ناوی دارات لادا ده‌لیی

«پیم گوت»، «به هه موانم راگه یاند - پیمانم راگه یاند». «لی» گۆراوی
«له» یه وهک که ده لئی «له کیشه که دوام - لئی دوام، ره خنهم له تۆ گرت
- ره خنهم لیگرتی»...

وا بزنام «تی» دوو سه رچاوه ی هه یه، به کیکیان هه مان «له» یه که گوتم
«لی» ی لیکه و تۆته وه. ده لئی «تفه نگم له نیشانه گرت - تفه نگم تیگرت،
ئاردم له جه وāl کرد - ئاردم تیگرد». ئه وی دیکه یان وشه ی «تۆی -
تیو» که له بنه رته دا یه ک شتن. له فارسیدا وشه ی «تۆ» باوه وهک که
ده لئی «تودلت» واته «ناوی دلت، تیوی دلت». له ناوچه ی دامه نی بیتوین و
به ری مه رگه و بنگرد گویم لیبوه ده لین «ده چیتته تیویه وه - به واتای ده چیتته
ناویه وه». ئهم پیشگه ری «تی» که له «تیو، تۆی» وه هات نابیتته «له»
وهک که گوتت «وه ها تی ماوم په شوکاوم - به چاکی تی وه ستاوه جووله ی بۆ
ناکری» هیچ هه لوه شانده وه یه ک نایانباته وه بۆ «له». ئه گهر «تیدامان،
تیداوه ستان» بیت ده چیتته وه بۆ «له». ره نگه به شیکی زۆری ئه و وشانه ی به
پیشگری «تی» ده ست پچ ده که ن «تی» که یان یه کسه ر له «تیو، تۆی» وه
هات بیت به لام له هه لوه شانده وه دا بشی واتا که ی به پریپۆزیشنی «له» لی
بدریته وه چونکه «له» ش زه رفیه تی تیدا به وهک «تیو، تی». به نمونه ده شی
«تیکردن» به «له» ئه ودا کردن» ته فسیر بکری. زۆریش ئاشرایه پیشگری
«تی» که له گه ل فیعلیکدا پیکه وه زه رفیه ت پهیدا ده که ن مومکینه به
دهسته واژه ی «له ناو» بگۆردریته وه وهک «تی هاویشتن - له ناو هاویشتن»،
تیکردن - له ناو کردن، تی وهردان - له ناو وهردان» به لام «نیشانه تیگرتن»
نابیتته «نیشانه له ناو گرتن» چونکه له «تیگرتن» دا زه رفیه ت نییه، نمونه ی
ئهمه ش زۆره وهک که گوتت «تی بوون، تی وهرپیچان، تی به ستن» ناکریتته
«له ناو بوون، له ناو وهرپیچان، له ناو به ستن»...

به هه مه حال ئهم وردبوونه وه یه ش پتر له گه ل فیلؤلوجی خزمه، لابه لای
ده گانه وه ریتووس به لام بیگومان هه موو وردبوونه وه یه ک پرشنگ بۆ

دهوروبهري خوی ده‌هاويزی. هەر ئەم تەرزە وردەکاریەش بوو کاتی خۆی لیژنەی زمان و زانستەکانی گەیاندە ئەو راستییە کە تەنها سێ پیشگری «تی، لی، پی» دەست دەدەن لە بەراییی پیشگری دیکەوێتی و بین بە دوو پیشگری یەک فیعل ھۆیە کەش دەگەرێتەوێتی بۆ سێفەتی پریپۆزیشن لە ھەرسێکیاندا. پیشگری «پی» پێش «لی، تی» دەکەوێتەوێتی و «بی» پێش «لی» دەکەوێتەوێتی. پێشگری «لی» ش پێش «بی، تی» دەکەوێتەوێتی و «ک» «لی» پێشکەوتن، لی تیگەیشن. ھەرچی پیشگری «تی» بە ناتوانی پێش «پی، لی» بکەوێتەوێتی. هیچ کامیکیش لە پیشگرە عادیەتیەکانی و «ک» «ھەل، دا، وەر» نایەنە پێش پیشگری دیکەوێتی.

پیشگرە پریپۆزیشنەکانی «بی، لی، تی» کیشەیی دیکەشیان ھەبە، دەگوترێ پێوێبوون - لی وەبوون، پێداھاتن - پی داھاتن، پێراھاتن - پی راھاتن. بە روالەت پیشگرەکان ھەریەکە دوو شیوە نووسینی ھەبە، جارێکیان دوویان پێکەوێتی دەنووسرێن جارێکیان لیک دەترازێن. ئەم روالەتە ساغ کردنەوێتی دەوێ.

کە دەلیی «پیدا چوون، تیدا ژیان» لەمانەدا پیشگرەکە «دا» نییە ھاوتۆتە دوا «پی، تی» بە لکۆو تەواوکەری پریپۆزیشن «بە، لە» ھاوتۆتە دوايانەوێتی «بە ھەولێردا تێپەرێن - پێدا تێپەرێن» «لە ھەولێردا ژیان - تیدا ژیان».

ھەروەھا ش تەواوکەرەکانی «را، وە» کە بە روالەت لە گەڵ پیشگری «را، وە» یەک شتن لە حوکمدا زۆر جودان. کە دەلیی «تێرا رۆیشن - لیو» نۆرین «دوو تەواوکەری پریپۆزیشن بە کار ھیناوە کە دەبی بە پیشگرەکانەوێتی بلیکن و ھەردووین بە جودا دوور لە فیعلەکەوێتی بنووسرێن، بە لام کە گوێت «تی» ریمان، لی وەکردن» بە دوا پیشگری «تی، لی» دا دوو پیشگری «را، وە» ت بە کار ھیناوە کە دەبی بە پێی دەستووری لێرە بە پیشەوێتی باسکراو «تی، لی» بە جودا و لە نزیک پیشگرەکە «دیکە و فیعلەکەوێتی بنووسرێن. لێرەدا

پیشگری «(وه)» له وشه ی «وه کردن» پاشگره مه شووره که ی «هوه» - هاتنه وه. کردنه وه...» یه له م له هجه یه دا بۆ به رای ی وشه هاتوه. که واته ئهم «وه» یه ئه گهر ته واکه ری پرپۆزیشن بوو به پرپۆزیشن که وه ده لکیت، ئه گهر پیشگریش بوو له نزیک فیه له که وه ده نووسریت - نالیم پتوه ی ده لکیت چونکه له نووسیندا هه لئاگری به دوا خۆبه وه بلکی.

زۆربه ی نووسهران و زمانسان، ئه گهر نه لیم هه موویان، وا ده زانن «را» ی فیه لی «راکردن» پیشگره مه شووره که ی «راهانن، راگوستن» ه به لام راستیه که ی له «راکردن» دا ئهم «را» یه کورت کراوه ی وشه ی «ههرا» یه به واتای «غاردان». به لگه ی ئه مه ش که م نییه

1) تا ئیستاش «ههراکردن» له ئاخوتندا باوه.

2) له گه ل hurry ئینگلیزی خزمه هه م له واتادا و هه م له شتیه دا. وا ده زانم وشه ی «خیرا» ی کوردیش هه ر هه مان «ههرا» ی کوردی و hurry ئینگلیزی بیت، وه ک ده زانین گوێرانی ده نگ ی «خ» به «ه» وه یا «ه» به «خ» له کوریدا ره چاو ده کړی وه ک که وشه ی «خۆر، هۆر» یه ک شتن، وشه ی «ههرا» ی کوردی و «خهرا» ی فارسیش یه ک شتن.

3) به عاده ت پیشگر فیه لی تیپه ر ناکاته تیپه ره فیه لی تیپه ره ریش ناکاته تیپه ر که چی «را کردن» به واتای غاردانه و تیپه ره ره «کردن» یش تیپه ره.

4) بابته ی مه ته لی فۆلکلۆری هه یه ده لی «قونده که قونده که له سه ربانان ههرا که بۆقه و پیت نالیم...». دیاره «ههرا کردن» له کۆن و نویدا باو بووه. که واته ده بی ئهم «را» یه له وشه ی «راکردن» دا له دوری فیه له که وه وه ک وشه یه کی سه ره خۆ بنووسریت.

وشه هەن لەو پيشگره پريپوزيشنانه داكهوتون وهك «ليزان، ليهااتوو، پيخهف،
تيچين» له كونهوه باو بوون هي نويشيان چۆته سهر وهك «پينووس،
پيناس» دهبي هەردوو كهرتيان بهيه كهوه بلكين. تهواوكهري ئهو تهريزه
پيشگرانهش وهك «پيدا، تيرا، ليوه» هه موويان لهيهك حوكمدان دهبي به
پيشگره كانپانهوه بلكين. زوربه ي نووسهران تهواوكهري «دا» دهلكين و
نالکين ئهوانى ديكه هه ميسه دهلكين. ئهم ماملهت جوداييه بيحبييه و
به سهر هيچ بنجيكه وه هه لئاوه ستى. دهبي هه موويان بلكين وهك

• له راستيدا

• له كهركوكرا

• به سهرومالهوه

ليدا، تيدا، پيدا، تيرا، تيرا، پيوه، ليوه، تيكرا، تيكدا، ليكهوه، پيكهوه، ليكترهوه،
پيكترهوه... وشه يهك هه بوو تا بيست ساليك له مه وهه، به تايه تي له نيوان
مه لاياند، باو بوو هه ده لئي له بيران چۆته وه ئه ويش وشه ي «له ورا» يه به
واتاي «چونكه». رهنگه وشه كه كورت كراوه ي «له ئه ورا» بي. ئه گهر
ژبايه وه دهبي ئه ويش به سهر يه كه وه بنووسري. ئيستا باسي چۆنيه تي وشه ي
وهك «به پاره، بيدين، له بار» به دوا ئه وانيشدا «بوچوون، بوهاتن» ده كه ين
كه هه موويان پريپوزيشنيان له پيشه وهيه.

ئهم وشانه وهك «جلدروو، دلسوز...» نين كه كه رتي دوه ميان به ته نهايي
واتا نابه خشي، له بهر ئه مه ناشي يه كسهر ده ستووري ئه وانيان بو راگويزين.

به لاي منه وه نووسيني ئهم وشانه كه هه ردوو كه رتيان يهك واتاي سه رانسه ر
به خشن دهبي هه ردوو كه رتيان له يه كدي نزيك بنووسرين و ئه گهر
پيته كانيان ده ست بدهن به يه كه وه بلكين. وهك دپاره ئهم وشانه ئه گهر له

غەیری فیعلەو ھەلستەن ئاوەلناو پیک دیتن و پلە ی خواروو و ژووریان دەبی
 وەک «بەدیتەر، ھەرەلەبار، بێحالتترین» ئنجا کە ئەمە وەھا بێ دیارە لەم
 شیوە بەکارھێنانەیدا لە ڕادە ی تاکە وشە ی واتاداران کە دەبی ھەموو
 پیتەکانی بەیەکەو بەلکین. بەلام کە لە ڕستەدا وشە کە ھەلۆەشایەو بەیەکەو
 لکانەکەش کۆتایی دیت وەک کە بلی «ئەم دنیا یە بێ دین راناوہستی» –
 ناتوانم بێ پارە خانوو بکەم – لە باریکی دیکەدا جۆریکی دیکە دەدویم. ئەم
 راستییە ھۆیک بوو لەوانە ی کاتی خۆ ی لە ئەنجومەنی کۆر پێشنیازم
 دەکرد کە وشە ی وەک «جلدروو، دلسۆز...» ھەمیشە بەیەکەو بەلکین چونکە
 ھەلۆەشانەو ھەلناگرن.

وشە ی «بۆچوون، بۆھانت» و ھی وەک ئەوان کە پریۆزیشن ھاتۆتە بەرای
 چاویانەو ڕێ دەدا نەختیک لە سروشتی ئەم «بۆ» یە بکۆلینەو. بە دوا
 ئەودا برا چو کەلە یەکیشی ھە یە کە دەبی باس بکری. ھاتنی پریۆزیشن لە
 بەرای چاوگ و تیکرای بەرە ی ناودا شتیکی ئاساییە وەک «بۆ فروشتن، دار
 دەکرم، بە خویندن سەر دەکەوێت، لە زانینەو دەدوی...» بەلام لە نیوان
 پریۆزیشنەکاندا تەنھا «بۆ» بە راشکاوی دەتوانی بێتە بەرای راناوی لکاوەو
 وەک «بۆت بە پەرۆشم، بۆیان دەنێرم، بۆم دەنوسی...» لەمەشدا رەفتاری
 «بێ، لی، تی» دەکات کە ئەوانیش لە پریۆزیشنەو بوونەتە پیشگر.

پریۆزیشنی عادەتی دەچیتە بەرای ھەموو ئەو وشانە ی کە لە تاقمی ناو
 وەک ئاوەلناو و راناوی کەسی نەلکاو و ناوی ئیشاری و ژمارە و دەستەواژەش
 بەلام ھەرگیز ناچیتە بەرای راناوی لکاوەو، «بۆ» ش بە بێ واسیتە ناچیتە
 بەرای فیعلەو دەلی «ھەلفری، داکەوت، لیکەوت، بەربوو» بەلام ناتوانی
 بلی «بۆ ھات، بۆ ڕۆشت» مەگەر راناویکی لکاو بێتە جەمسەری بەیەکەو
 گەیشتنی «بۆ» و فیعلە کە وەک «بۆمان ھات، بۆیان رەخسا...». لەمەو
 دەرە کەو پریۆزیشنی «بۆ» نابیتە پیشگری تەواو. سەرئەنجام دەری دەخات
 ئەم «بۆ» یە لە ھەموو روییکەو رەفتاری «برای» ی فارسی دەکات کە

کوردی ده‌بی بی‌کاته «به‌ره‌و ناو» هه‌تا بشلینی له وشه‌ی Pronoun هوه نزیکه.

برا چکۆله‌که‌ی «بۆ» پریپۆزیشن «بی» یه‌که‌ ئه‌ویش له‌ هه‌ندێ باردا ده‌شێ راناوی لکاو به‌ خۆیه‌وه‌ بگرێ وه‌ک که‌ ده‌گوترێ «بی‌ت ناژیم – بی‌مان هه‌لناکه‌ن...» وه‌ک بزانه‌م له‌ په‌راویزیکێ زی‌ده‌ ته‌سکدا و له‌ ته‌نها حاله‌تی نه‌فیدا ئه‌م «بی» یه‌ هه‌ندێ راناوی لکاو به‌ دوا خۆیدا ده‌هینێ. ئه‌مه‌ له‌ لاییکه‌وه‌، له‌ لایه‌کی دیشه‌وه‌ «بی» وه‌کوو «بۆ» ده‌توانێ پریپۆزیشن بخاته‌ پێش خۆیه‌وه‌ وه‌ک «به‌ بی‌ پاره‌ سه‌فه‌ر نا‌کرێ، به‌ بی‌ ترس هاته‌ دوان...». سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ ده‌توانێ پریپۆزیشن به‌ دوا خۆشیدا به‌ینی وه‌ک «بی‌ له‌م جاره‌ دوو جاری دیکه‌ش هاتووم». بۆیه‌ش ده‌لیم «بی» پریپۆزیشنه‌کان به‌ پێش و پاشی خۆی ده‌یه‌خیت

1) ده‌توانرێ «به‌» فرێ بدریت و له‌ جیاتی «به‌ بی‌ پاره‌» بگوترێ «بی‌ پاره‌».

2) ئه‌و رسته‌یه‌ی که‌ تیندا له‌ گه‌ل «له‌» کۆده‌بیته‌وه‌ به‌ر حوکمی «بی» یه‌ هه‌رچی «له‌» یه‌ یاریده‌ده‌ری ته‌واو‌کردنی واتای «بی» که‌یه‌. به‌ نموونه‌ سه‌رنج بده‌ ئه‌م دوو رسته‌یه‌ «بی‌ تۆ دارا هات – بی‌ له‌ تۆ داراش هات...»

له‌ لایه‌ن چۆنیه‌تی نووسینیانه‌وه‌ ده‌بی هه‌ردوو پریپۆزیشن به‌ جودا و له‌یه‌ک‌دی دوور بنووسرین نه‌کا خه‌یال بۆ ئه‌وه‌ بچێ که‌ ئه‌مانه‌ پریپۆزیشنێ لیک‌دراون. دیاره‌ که‌ راناوی لکاویشیان به‌ دوا‌دا هات ده‌بی پێانه‌وه‌ بلکێ هه‌رچه‌ند مه‌علومیشه‌ «بۆ» رێ نادا شتی له‌ دواوه‌ پێوه‌ بلکێ، ئنجا له‌ گه‌ل راناوه‌که‌دا دوور له‌ وشه‌ی دوا‌ی خۆیانه‌وه‌ بنووسرین.

زۆر جاران نووسەر و ئاخیوهری کوردی وا دهزانی وشه‌ی وه‌ک «پێ
 لی‌هه‌ل‌برین، پێ لی‌خستن، پێ لینان، پێ شیل کردن...» به‌ پیشگری «پێ»
 ده‌ست پێ ده‌که‌ن، که‌چی ئەم «پێ»یه‌ به‌ واتای «قدم»ی عه‌ره‌بییه‌ و
 ناویکی عاده‌تییه‌. له‌به‌ر ئەمه‌ ده‌بی نووسەر ئاگاداری واتای وشه‌که‌ ییت و له‌و
 شوێنه‌دا که‌ پیشگر نییه‌ به‌ جودا دوور له‌ وشه‌ی دواتری بنووسیت.

پاستیه‌که‌ی هه‌ر سێ پیشگری «پێ، لی، تی» له‌ به‌کارهێناندا وا ده‌بی
 پیشگری ته‌واوان واش ده‌بی وێنه‌ پیشگر. عه‌یاره‌ی له‌یه‌کدی
 جودا کردنه‌وه‌شپان ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر گۆرانیان به‌سه‌ر واتای وشه‌دا هێنا پیشگری
 ته‌واو و راستینه‌ن ده‌نا وێنه‌ پیشگر. به‌ نموونه‌، وشه‌ی «پێ کردن» ئه‌گه‌ر
 به‌ واتای «داگیرساندن» بوو که‌رتی «پێ»ی پیشگره‌ چونکه‌ واتای فیعلی
 «کردن»ی گۆرپوه‌، به‌لام که‌ گوت «کاره‌که‌م به‌ تۆبزی پی کرد» لێره‌دا
 «پێ» که‌ پیشگری ته‌واو نییه‌ چونکه‌ واتای «کردن»ی نه‌گۆرپوه‌.
 «لی کردن» که‌ به‌ واتای دو‌شمنایه‌تی بوو «لی»یه‌ که‌ پیشگره‌ به‌لام که‌
 گوت «فیلم لی کرد» «لی» که‌ وێنه‌ پیشگره‌. له‌ وشه‌ی «تی‌بردن»دا
 «تی» پیشگره‌ به‌لام له‌ «تی‌به‌ستن»دا وێنه‌ پیشگره‌. له‌ گه‌ڵ ئەمه‌شدا زۆر
 زه‌حمه‌ته‌ نووسه‌ری عاده‌تی، به‌ تایبه‌تی هی بیگانه‌، بتوانی هه‌ست به‌م
 جوداوازییه‌ی هه‌ردوو حاله‌تی وشه‌کان بکات. له‌به‌ر ئەمه‌ وه‌ها به‌رژه‌وه‌ند
 ده‌بینم که‌ له‌ گه‌ڵ هه‌مواندا و له‌ هه‌موو باریکدا یه‌ک جو‌ره‌ مامله‌ت بکری و
 هه‌مان ده‌ستووریان به‌سه‌ردا به‌یندری.

لێره‌ که‌ قسه‌ له‌ پیشگر ده‌که‌ین باسی گیروگرتی هه‌ندێ شیوه‌ دارشینی
 ده‌سته‌واژه‌ بکه‌ین که‌ له‌ گه‌ڵ فیعل و غه‌یری فیعلیشدا دین. ده‌سته‌واژه‌ی
 وه‌ک «جنگ‌له‌سه‌رشان، ده‌سته‌ونه‌زه‌ر، به‌ره‌و‌پو‌ژ، ده‌سته‌وخه‌نچه‌ر،
 دمه‌و‌رو...» که‌ ده‌شی ئاوه‌ل‌ناو وه‌یا ئاوه‌ل‌کار بن، به‌ره‌و ئه‌وه‌ پو‌ش‌ت‌و‌ن بینه
 وشه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی و فه‌رقیان هه‌یه‌ له‌ گه‌ڵ ده‌سته‌واژه‌ی وه‌ک «قه‌رز نه‌دانه‌وه‌،
 له‌سه‌ر چه‌قی رینگا راوه‌ستان، له‌ ئاودا مه‌له‌ کردن»... به‌لێ راسته‌ هێنده‌ی

وشه‌ی وه‌ک «بن‌به‌رده‌قیله، په‌پووله‌سلیمانکه، حاجی‌له‌کله‌ک، دور‌ه‌شیر...»
 ده‌ق گرتوو و جۆش خواردوو نه‌بوون به‌لام چونکه بوونه‌ته ئاو‌ه‌ل‌ناو و ئاو‌ه‌ل‌کار
 و هه‌ل‌وه‌شان‌دنه‌وه‌ش قبول ناکه‌ن لییان دیت که‌رته جودا‌کانیان له‌یه‌ک‌دی
 نزیک بنووسرین بی ئه‌وه‌ی بلکیندرین. که ده‌لیم هه‌ل‌وه‌شان‌دنه‌وه قبول ناکه‌ن
 مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که ئه‌گه‌ر هه‌ل‌توه‌شان‌دن واتا‌که‌یان وه‌ک خۆی نامینن، به
 نمونه که گوته «دوو چه‌نگی خسته سه‌رشانه‌کانی براده‌ره‌که‌ی»
 ده‌سته‌واژه‌ی «چنگ‌له‌سه‌رشان» تیچو به‌لام که «له‌سه‌ر چه‌قی ریگه
 راوه‌ستان» خرایه‌رسته و بوو به «له‌سه‌ر چه‌قی دوور‌وژان به‌ته‌نها بۆی
 راوه‌ستام» واتا‌که‌ی وه‌ک خۆی ده‌مینتته‌وه، که‌واته جۆش خواردوو نه‌بووه و
 نه‌چۆته‌ریزی وشه‌ی فهره‌ه‌نگیه‌وه. له‌به‌ر ئه‌مه پتویست نییه به‌ل‌کوو جایه‌ز
 نییه که‌رته‌کانی «له‌سه‌ر چه‌قی ریگه راوه‌ستان – به‌پتوه‌نان خواردن...»
 له‌یه‌ک‌دی نزیک بخریتته‌وه.

له‌بانگه‌واژه‌که‌دا وشه‌ی «ساده و دارپژراو» به‌ر خالی دوهم که‌وتوون گۆیا
 خزمی یه‌کترن، دواتر له‌خالی سییه‌مدا «وشه‌ی ناساده» هاتوه. له‌خالی
 شه‌شه‌مدا وشه‌ی لیک‌دراو هاتوه. ره‌نگه‌ی سوود نه‌بی بزاین ساده و ناساده و
 دارپژراو و لیک‌دراو چین.

به‌پتی سه‌رجومله‌ی لیک‌دانه‌وه‌کانی لیزنه‌ی زمان و زانسته‌کانی سه‌ر به
 کو‌ری زانیاری کورد، که من له‌وانه‌ی وا ئیتستا وه‌ریان ده‌گرم رازیم، وشه‌له
 پرووی که‌رته پیکه‌ینه‌ره‌کانیه‌وه ده‌بیته‌دوو به‌ش:

(1) ساده

(2) ناساده، ناساده‌ش ده‌بیته‌وه

• دارپژراو

• لیکدراو

(1) ساده ئەو وشە یە یە که له شیوهی ئیستاکهیدا هیچ زیادیه کی لاوه کی تیدا نه بێت، وه ک پیاو، بهرد، پړۆی، هیزه.

(2) ناساده ئەو وشە یە یە که زیادی له گه‌لدا بێت.

• داریژراو ئەو ناساده یە یە که تهنه یه ک وشه ی واتاداری تهواوی تیدا بێ، واته زیادی که ی واتای سه‌ربه‌خوی نه‌بێ وه ک هونه‌رمه‌ند، پیاوه‌تی، پیاوانه، ده‌رگه‌وان.

• لیکدراو ئەو ناساده یە یە که به‌لای که‌مه‌وه دوو وشه ی واتاداری تهواوی تیدا بێ وه ک به‌رده‌نویژ، داروه‌کار، شه‌ونم.

ده‌شی بڵێن پله‌ی هه‌ره‌ تیکه‌ل و بینه‌ریژی وشه ی لیکدراوی کوردی «ئاوێته» یه وه ک وشه ی «سیسار که که‌چه‌ل، بن به‌رده‌قیله، چارده‌پریان»... به‌لام هه‌ر ده‌کاته‌وه لیکدراو چونکه درێژبوونه‌وه ی وشه ی لیکدراو ئە‌گه‌ر چۆنایه‌تیه‌کی تازه په‌یدا نه‌کا نایاته‌ باریکی تازه‌وه.

کاتی خۆی لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی که تیدا ئەندام بووم، بایه‌خی وشه ی واتاداری دا به‌و که‌رتیه‌ی که «ناوی کارای لیکدراو - اسم فاعل مرکب» و «ناوی به‌رکاری لیکدراو - اسم مفعول مرکب» دروست ده‌کا وه ک که‌رتی «خۆر» له «نانخۆر» و که‌رتی «ده‌ر» له «نانده‌ر» و که‌رتی «شۆر» له «جلكشۆر». بایه‌خه‌که‌ش له‌ گرنگی ده‌وری ئەو که‌رت له پیکه‌یتانی وشه‌کانه‌وه دیت، نه‌خۆ ئەو که‌رتانه به‌ تهنه‌ واتا نابه‌خشن. بۆیه‌ بوو لیژنه وشه‌ی وه‌ک لیته‌ر، تیکه‌ر، به‌رخۆر، راره‌و... ی به‌ وشه‌ی داریژراو دانا چونکه ئە‌گه‌ر که‌رته‌ فیه‌لییه‌ که‌ی به‌ واتادار دانه‌نابایه وشه‌کان پێیان نه‌ده‌گوترا

دارپژراو. سهير له وه دايه ټو وشانه سادهش نين چونكه تاكه وشه نين، ده ميټيټه وه سهر ټه وه ي پټيان بگوتري «ناساده» به لام ناساده يه كه وا نه دارپژراو و نه ليكدراو يشه. وشه ي وه ك تيكل، پيكل پيكل به رواله ت وشه ي واتاداري تيدا نيه به لام راستيه كه ي له مانده به ټه سل وشه ي «يه ك» هه يه كه ژماره ي واتاداره و لي سواوه. له بهر ټه مه دارپژراو ي بي ټه ټويلن.

له تيكر اي ټه م بچو و نانه وه ده بي وشه ي وه ك «هه لټه كين، رايه خ، پيخه ف، دابر، وه رگير» و هه رچي ديكه ي ټه و ټوي هه بي به دارپژراو دابندرئ، دياره وشه ي وه ك «به هه لټه بهر، گول پيغه مبه رانه...» سهره راي ليكدراو ټاويټه شن.

ټه م وشانه ي دارپژراو، ليكدراو، ټاويټه ش، به كورتي هه موو ناساده كان ماده م بوويټنه وشه ي فره هه نكي ده بي به سهر يه كه وه بنووسرين. هه ر له م برياره وه ده فامريټه وه كه هه رچي پاشگر هه يه ده بي به پيش خويه وه بلكي. نيشانه ي «پي ناسين» و «كو» هه رچه ند پاشگر نين چونكه گوران به سهر واتاي وشه دا ناهينن ديسان هه وه هه ر به كوتايي وشه وه ده لكين وه ك «دل كه، له دلاندا». كه به يه كيشه وه هاتن هه ر ده لكين وه ك «دل كه كان».

پاشگره كاني كار ټه مانه ن

1) ده نكي «ا» وه ك «ترس - ترسا، ترش - ترشا، كول - كولايه وه» به لاي منه وه ده نكي «ي» كه ديټه پاش هه ندي وشه وه و ده يكا ته فيعل، پاشگر نيه، چونكه هه ر له رابر دوو دا ده رده كه وي له مضارع دا ون ده بي. به نمونه وشه ي «له رز» ده بيټه «له رزي، له رزيم...» به لام له مضارع دا بيټه كه ده رنا كه وي «ده له رزم، ده له رزن...» هه رچي ټه لفه كه يه له مضارع دا ده بيټه «ي» ي كراوه وه ك «ترسام - ده ترسيم، جو شا - ده جوشيټ، كوشاين - ده كوشيټين». له گه ل ټه مه شدا «ي» له رزي،

دزی، درې، و هه موو فیعلیکی دیکه، وهک به دیهیه، به کوټایی وشه وه
دهلکې، هه نه بی له بهر ټه وهی که به شیکې پیکه ټنه ری فیعله که یه.

(2) پاشگری «کا» وهک ټالۆزکا، هه لټروشکا، بزړکا... له مضارعیشدا ده بیته
«کې»... ده ټالۆزکې، ده بزړکې...

(3) پاشگری «را» ی فیعلی کارا بزړ وهک دیترا، گوشرا، نووسرا. له
مضارعیشدا ده بیته «رې». ده گوشرې، ده دیترې.

(4) پاشگری «اند» وهک ترساندی، پساندی. له مضارعیشدا ده بیته «ین»...
ده پسیتم، ده ترسیتم، ده پمیتن...

(5) پاشگری «هوه» وهیا «وه» که له رابردوو و ټاینده دا یه ک شته وهک
چوومه وه - ده چمه وه، پرسیته وه - ده پرسیته وه. ټه پاشگره وهک له
نمونه کاندا دیاره، ده که وټه دواى راناوی کوټایی فیعله که شه وه، واشده بی
به دوا دوو راناودا دټ وهک دیتمه وه، ناسیانینه وه... پاشگره کانی دیکه
یه کسه به کوټایی فیعله که وه دهلکین و راناویان به دوا دا دټن.

پاشگری غه یری کار هیته زوره له ټه ژمار نایه ت. وهک لیړه به پی شه وه
گوتم سه رله به ری پاشگره کان به کوټایی وشه وه دهلکین، زوربه ی نووسه رانیش
هه روه هایان دهنووسن.

وشه ی وهک «دل پاک» ټه گهر له واتادا که رته کانی به یه که وه به سترابوونه وه
به سه ری که وه بنووسرین به لام نه لکین. ده لین «دارا دل پاکه» به لام که له
واتادا له یه کدی ترازان ده بی دوور له یه کدی بنووسرین وهک چی هه ته له ناو
دل پاکه.

وشه‌ی وه‌ک «ده‌ستنوتز» چونکه بۆته فهره‌هنگی ده‌بی که‌رته‌کانی به‌یه‌که‌وه بلکین. «پیلکه، پیکوره، سه‌راسنه، گه‌رماژو»... و هه‌رچی وشه‌ی لیک‌دراوی وه‌ها هه‌یه‌یه‌ ده‌بی که‌رته‌کانیان بلکین.

وشه‌کانی «هه‌رچی، هه‌ر کام، هه‌ر کوئ» بوونه‌ته وشه‌ی لیک‌دراو که‌رته‌کانیان ته‌گه‌ر لکانیان هه‌لگرتبا ده‌بوايه بلکین. به‌لام «هه‌ر» به‌ دوا خۆیه‌وه نالکی بۆیه‌ ده‌بی به‌سه‌ریه‌که‌وه بنووسرین. به‌لام «هه‌ر که‌سیک هه‌ر شاریک» چونکه نه‌بوونه‌ته وشه‌ی لیک‌دراو ده‌بی له‌یه‌کدی دوور بنووسرین.

نیشانه‌کانی پله‌ی به‌راورد و بالای «صفه» بی ده‌مه‌ته‌قه ده‌بی به‌ وشه‌وه بلکین وه‌ک «جوانتر، جوانترین، هه‌ره‌جوان». به‌لام وشه‌ی «هه‌ر» له رسته‌ی وه‌ک «هه‌ر ده‌رۆم و نایگه‌می — هه‌ر منم ئیسته وارسى عیسا — هه‌ر مرووف ده‌توانی بدوی» ده‌بی سه‌ربه‌خۆ و له‌ دووری وشه‌ی دوايه‌وه بنووسرئ. له‌ وشه‌ی «شتی تر» دا ئهم «تر»ه سیفه‌ته و به‌ وشه‌وه نالکی.

یه‌که‌م، دووه‌م، بیسته‌م، دوازه‌مین، پینجه‌مین... نیشانه‌ی پله‌یان به ژماره‌که‌یان‌وه ده‌لکی و له‌مه‌دا چ گرفت نییه، به‌لام چ پینوست به‌وه ناکات له‌ هه‌ندئ ژماره‌دا ده‌نگی «هه» له‌ لاهه‌ بیت بۆ ناو وشه‌که وه‌ک که‌ هه‌ندئ که‌س ده‌نووسن «دوووه‌م، سینه‌م» چونکه ئهم «هه»یه‌ ناچیته‌ کۆتایی هه‌موو ژماره‌کانه‌وه ته‌نانه‌ت که‌ نووسیش «دوازه‌هه‌م» ناتوانی بنووسیت وه‌یا بلیت «دوازه‌هه‌مین». به‌شی زۆری ئاخپوه‌ری کوردیش دۆستی ئهم «هه»یه‌ نین ئیتر بۆ ده‌بی به‌سه‌ر زمانی ته‌ده‌بیدا به‌سه‌یت؟

وشه‌ی «هی» که‌ ئامرازی وه‌سف و ئیزافه‌یه به‌ جودا ده‌بی بنووسرئ وه‌ک «ئه‌مه‌ هی منه... هی قه‌له‌و بگه‌ره‌ هی له‌ نا». به‌لام که‌ سوانی به‌سه‌ردا هات و مایه‌وه «ی» ده‌بی به‌ کۆتایی وشه‌وه بلکیت وه‌ک «گۆلی جوان، به‌رخ‌ی بارام».

دوو وشه ههن له نيوان عه شرته مهيلهو كوستانيه كانى به شيكى سؤراندا
 باون تا بلى گهش و راگه يهنن، بریتين له چهند كه رتى ئه وتو هيچيان به
 تهنه وانا نابه خشن. دوو وشه كه «پي هه لا» و «پيدا» يه وه ك كه يه كيك
 بلى «جوگه و جوگه رويشتم» ئه وى ديكهش بپرسى «پي هه لا يان پيدا؟»
 واته به رهو سهرچاوه و بناوانه وه وه يا به رهو قوناو؟ جوانى وشه كانيش له وه وه
 ديت كه دهست ددهن بو ههرچى سهره ژور و سهره ژيره، ههر له شاخى
 رژد و ركه وه هتا ده گاته پيده شتى دهسته وناو و هه موار. وشه ي يه كه ميان
 برىتيه له «پي هه لا دا» ئه وى ديكهش «پي دا» ي عاده تى. به لاي منه وه
 يه كه ميان ده بى «پي» كه ي به جودا له نزيكى «هه لا دا» ي به يه كه وه لكاه وه
 بنووسريت، «پيدا» ش به يه كه وه بلكيت «پي هه لا - پيدا».

به‌شی 3: وشه‌ی ناساده

له ژیر ئه‌م خاله‌دا دوو به‌ندی

- دیارده‌ی داتاشین و قووت دانی هه‌ندی ده‌نگ.
- گیروگرتی ژماره‌کان له «11» وه تا «19» نووسراوه.

له باره‌ی دیارده‌ی داتاشین و قووت دانی هه‌ندی ده‌نگه‌وه:

ئه‌گه‌ر پروون کرابایه‌وه ئایا مه‌به‌ست له داتاشین ئه‌وه‌یه که له عه‌ره‌بیدا پێی ده‌گوتری «نحت» یاخود مه‌به‌ست دارشته‌ی باس لیکراوه‌که‌یه ده‌توانرا به‌ جو‌ریکی پروونتر له کیشه‌که‌ بکۆل‌ریته‌وه. به‌هه‌مه‌حال داتاشین به‌ واتای «نحت» پێ وه‌یا به‌ واتای دارشتن و «اشتقاق» پێ له‌ ریت‌ووسدا فەرق په‌یدا ناکا چونکه‌ هه‌ر وشه‌یه‌کی فه‌ره‌ه‌نگی له‌ دارشته‌وه‌ وه‌یا له‌ داتاشینه‌وه‌ وه‌یا له‌ غه‌یری ئه‌وانه‌وه‌ به‌ره‌م بێت مامله‌تی تاکه‌ وشه‌ی له‌گه‌ل‌دا ده‌کرێ به‌ پێی تییینی و هه‌لومه‌رجیکی که‌ له‌ به‌شی زۆریان دوا‌ین.

یه‌ک تییینی هه‌یه‌ پێویسته‌ باسی بکه‌م. وشه‌ی داتاشراو و دارپژراو و لیک‌دراوی لێره به‌ پێشه‌وه‌ شویتێ خۆیان له‌ زماندا کردۆته‌وه‌ و بوونه‌ته‌ به‌شیکی ئاخاوتن و نووسین. ده‌مییته‌وه‌ وشه‌ی تازه‌ دروستکراو و چۆنیه‌تی پێشوازی لیک‌کردنی. بێگومان رێگه‌به‌ستن له‌ داهینانی وشه‌ی نوێ نه‌زۆک کردنی زمانه‌که‌یه‌ چونکه‌ ئه‌م جیهانه‌ وه‌ها خێرا به‌ره‌وی‌پیشه‌وه‌ ده‌روات و ده‌گۆریت خه‌ریکه‌ بلێم زمانی پار ناتوانی به‌ چاکی ته‌عبیر له‌ هه‌موو دۆزراوه‌ و داهینراو و خه‌یال‌لیکراو و نه‌خشه‌کی‌شراوی ئه‌مسال‌ بداته‌وه‌. دانانی وشه‌ی نوێش له‌ چهند رێگه‌یه‌که‌وه‌ ده‌بێ. یه‌کیان ئه‌وه‌یه‌ خه‌لق له‌ خۆوه‌ ناویک بۆ

شتیکى تازه بابەت دابنې. دوه‌میان ټووه‌یه نووسەر و زمانزان هەر یه‌که له مه‌یدانی خویدا به دوا وشه و ته‌عبیری نویدا بگه‌ړئ.

به داخه‌وه وه‌ها ده‌بې کام وشه‌ی چرووکه ټه‌ویان په‌ره ده‌ستېنې وه‌ک «راناو» ه‌ پشت له ده‌ستووره، به‌بره‌وه، بیکه‌لکه‌که وه‌یا وشه‌ی «به‌روار» که له هه‌له‌یه‌کی پرووته‌وه بو‌ ناو فەرهنګانیش ر‌ویشته.

وا به چاک ده‌زانم لیژنه‌یه‌کی لی‌زانان ټهم کاره بگرته ټه‌ستوی خو‌یانه‌وه و ده‌سته‌ی کوردیش سه‌ره‌رشتی چالاکی و به‌ره‌می لیژنه‌که بکات و هه‌ر جاره‌ش که لیسته‌ی وشه‌ی نو‌ی یه‌کجاره‌کی وه‌رده‌گرن و قه‌رارداده ده‌کرېن ټه‌وه‌ی ر‌استیش بې ده‌سته‌ی کوردی بو‌ ټهم جو‌ره کاره په‌یدا بو‌وه ټه‌گه‌رنا چی چاکتری له توانادایه؟ له ټیمکاندا نییه بو‌ هه‌ر تاقمه وشه‌یه‌کی نو‌ی کو‌ریکی وه‌ک ټهمه‌یان ر‌یک بخت، بو‌یه‌یه ده‌بې لیژنه بخته کاره‌وه. ټهم کو‌ره‌یش ده‌بې لیژنه‌ی لی‌زانی بې ته‌ره‌فانی به‌دوادا بیت بو‌ هه‌ل‌ب‌زاردنی پی‌شنیازه په‌سه‌نده‌کان.

بگه‌ړینه‌وه بو‌ ریچکه‌ی لیک‌کولینه‌وه‌کان

• قوت دانی ده‌نگ

• ټهم دیارده‌یه له ر‌وانگه‌ی ر‌وونه‌وه سه‌یری ده‌کری

ټیمه هه‌رچه‌ند نه‌شتوانین وشه‌ی ټیستا‌که‌ی کوردی بیه‌ینه‌وه بو‌ سه‌رچاوه‌ی می‌زووی کونی زمانی کوردی تا بزانی له ماوه‌ی چوار هه‌زار سال‌دا چ گ‌ورانیکی به‌سه‌ردا هاتووه ټه‌وه‌نده‌مان پې ده‌کری له ر‌ی به‌راورد کردنی وشه‌ی له‌هجه جودا‌کانه‌وه بزانی کامیان پتر لپی سواوه وه‌یا به‌ره‌وه هه‌له بو‌ته‌وه. به نموونه ټه‌وه وشه کوردییه‌ی که به واتای «دشنام» فارسی و «شتم» عه‌ره‌بییه له هه‌ندی ناوچه‌دا «دژنیو» ی بو‌ به‌کارده‌هین. دیاره

ئەم دژنیوہ بۆتە «جنیو» کە وشەییەکی زیندوو و دەستووری شە چونکە سوانی بەسەردا ھاتووہ نە ک شتوان. «جنیو» بۆتە «جوین» و جوینیش گۆراوہ بە «جوون». ئەم دوو وشەییە «جوین» و «جوون» ھەردوویان بیژۆک و ریزپەرێن تەنھا بۆ ئاخوتن دەست دەدەن «دژنیو» و «جنیو» ھەردوویان پەسەند و دەستوورین بەر شیوہی زمانی ئەدەبی دەکەون. ئێمە ئەگەر «دژنیو» و «جنیو» - مان بۆ نەپاراسترابایە نەماندەزانی «جوین» بیژۆکە، بێ «جوین» یش بیژۆک بوونی «جوون» مان بۆ دەرئەدەکەوت. ھەر لەم رینگایەوہ دەتوانین وشان بە یەکدی بگرین و راستەر و لە راست نزیکەکان ھەلبژیرین.

جگە لەم بەراورد کردنە دەتوانین لە رێی دەستوورە بەرچاوہ کانی سوان و قرتان لە ھەر لەھجەییە کدا ماکە راستینە کە بدۆزینەوہ، وە ک بلیی لەھجەییە ک بە شایەد دەگرین لە خۆی.

ھەروەھا دەشی لە رێی دەستوورە کانی فۆنەتیکەوہ بگەین بە حەقیقەتی گەلیک لەو وشانەیی سوان و گۆرائیان بەسەردا ھاتووہ.

رێ ھەییە ناوناوہ ئەو زمانانەیی لە کوردییەوہ نزیکن بکەین بە عیاری ھەلاواردنی وشەییە ک بەسەر وشەییەکی دیکەیی کوردیدا.

بێگومان رینگەیی دیکەش ھەن بۆ دەستنیشانکردنی وشەیی پەسەند، پتویست نییە لێرەدا بە دوايان بکەوین.

لە نمونەیی بەراورد کردنی لەھجە لەگەڵ لەھجەدا دەتوانین وشەیی «گئی» بە وشەیی «گویی» بگرین. دیارە وشە کە بە لیسوان بۆتە «گئی» نە ک بە لی زیاد کردن بۆتە «گویی» چونکە بە عادت وشە لێی دەسوێ مەگەر بە بەلگە ئیسپات بکری کە بەسەریوہ نراوہ. لێرەدا بەلگەیی بەراورد کردن ئیسپاتی لیسوانە کە دەکات چونکە ئەم واوہی وشەیی «گویی» لە شیوہ

ئاخاوتنى كىرمانجى سەروو و لە وشەى «گوش»ى فارسيشدا ھەر ھەيە. كە
 بىيىن و وشەى «خى» بەراورد بکەين لە گەل «خوى» دەتوانين قياسەكەى
 «گى» و «گوى»ى لى بەكاربەيتنين، بليين مادام لەويدا واوہە كە بنچەيە
 دەبي ليرەشدا ئەم واوہ بنچەيى بى، جگە لەوہى كە لە لەھجەى دىكەى
 كوردیدا وشەى «خوا» لە جيگەى «خوى» باوہ و پالپشتى لە رەسەنايەتى
 ئەو واوہ دەكات.

لە نمونەى بەشايەد گرتنى دەستوورى سوان و ليقرتاني دەنگ لە تاكە
 لەھجەدا دەتوانين تيبەردن وەيا سووك دەربەرين وەيا گۆرپنى دەنگى دال لە
 لەھجەى سليمانى بکەين بە عيارەى ساغ كەردنەوہى وشە، ھەر وەھاش
 گۆرپنى لامى قەلەو بە رپى لاواز لە كۆيە و خوشناوہتى و رەواندز و بالەك و
 گەردىياتى و دزەياتى بکەين بەو عيارەيە.

لە نمونەى بە دەنگ ھيتانى دەستوورەكانى فۆنەتيك دەتوانين وشەى وەك
 دەزگا، دەزگرە، پۆدەر بکەين بە عيارە. دەزگا و دەزگرە لە دەستگا،
 دەستگرەوہ ھاتوون. لە پيشەوہ دەنگەكەى «ت» لە ھەردوو وشەدا قرتاوہ،
 كە دەزانين قرتانى «ت» لە زۆر باردا دياردەيەكى فۆنەتيكى كوردىيە، كە
 تىيەكە نەما دەنگى «س»ى كپ بە وەستاوى دەكەويٹە پيش دەنگى
 «گ»ى ئاوازدەر. بە پيى خزمایەتى نىوان دەنگەكان ئاوازدەر ھەز لە
 ئاوازدەر دەكات كپيش ھەز لە كپ دەكات، بە زۆریش كپ خۆ دەگۆرى بۆ
 ئاوازدەر، ئيتەر سىنەكە دەبيٹە زى.

وشەى پۆدەريش لە ھەمان رینگەوہ لە «پشتدەر»وہ بە قرتانى تىيەكە و
 گۆرپانى شينى كپ بە ژيى ئاوازدەر بۆتە «پۆدەر». ئا ليرەدا دەبي بلييم دەنگى
 «س» خزمى «ز» ھەرچەند لە نووسينيشدا بەرەو «ش» بردراوہ، دەنگى
 «ش»يش خزمى «ز»ە. رەنگە بەشى ھەرە زۆرى خويٹەرى كورد وا بزاني
 ئەو پيتانەى لە ئەلفوبيى عەرەبيدا شكليان لەيەكدى دەچى لە دەنگيشدا خزم

پادهی ئیمکاندا چی هه ره په سهنده ئهویان بیهته وشه ی ئهدهبی قه رارداده. واشده زانم سه ره له بهری کاره که له ماوه ی شهش مانگدا به ئه نجام ده گات.

له پرووی به کارهینانی وشه ده سبژار کراوه کانه وه پتویسته دوا بریار و په سهنده کردنی لیژنه که بیهته ده ستوور و هه رچی ده زگای نووسین و بلاو کردنه وه و چاهه مه نی هه یه پیره ی بکات. بنگومان سه لماندنی گشتی له خووه پهیدا نابی. به داخه وه به دریزایی رۆژگار یه ک هوی ته فره قه چوار هوی یه کبوونی به زاندوه، ته نانه ت له زه مینه ی «فقه» و قانونیشدا ئه وه ی پتی ده لین «مانع» به هیزتره له «مقتضی». جا ئه گه ده سه لات ی ره سمی پشتگیری له لیژنه و بریاره کانی نه کات ته نها ئه وانه به دوایدا دین که له گه لیدا هاو باوه رن، ئه وساش نووسینی ئه ده بی کوردی ئه وه ره مه یه ده بی که هه یه. هه لیه ت ئه و لیژنه یه که پیک بیت له جغزی ده سته ی کوردی کۆری عیراق پیک دیت، ده سه لانه که ش ه ی ده سته ی کوردی و کۆری عیراقی ده بیت. سه پاندن و به سه ردا برینیش له م کاره دا نابیه ته دیکتا تۆرایه تی چونکه هه موو یاسا و ده ستووریک ی ئه م جیهانه له لایه ن که سانی ده سه لات پتدراوه وه قه رارداده ده کرین و ده سه لات ی ره سمیش به سه ر هه موانیدا ده بری. له بانگه وازه که دا که ئیشاره ت بۆ تیبیر نه کردنی بریار و پیشنیازه کانی کۆری زانیاری کورد ده کات ئه م لایه نه ی بوون و نه بوونی ده سه لات ی له بیر چووه، فه رامۆشیشی کردوه که پیشنیاز و ریتووس و بریاری هه یج که س و هه یج لایه نیک نه یه تیاووه خو ی ب سه پینی نه ک هه ر ه ی کۆر ئه گه ر نا بانگه وازه که چ لزومی هه بوو؟ ئه م کۆبوونه وه یه بۆچی؟

ئنجا که ئه مه پیشنیازی من بی به زاهیر چی لیره دا ده یلیم له باره ی قوت دان و سوان و گۆرانی ده نگ وه یا سه ره له به ری کیشه ی ریتووسی کوردیه وه ده بیته کاریکی بیلزوم به لام راستیه که ی ئه وهنده بۆ نووسینه که ی من ده میتته وه که له دوا رۆژدا لیژنه که سه یری بکات و به تیبینی و ره خنه ی دابنی.

فه‌رمانی زیندوو کردنه‌وه و نه‌کردنه‌وه‌ی ده‌نگی قرتاو به‌وه‌دا سووک و ئاسان ده‌بی که هه‌موومان سه‌لماندومانه شیوه ئاخاوتنی سلیمانی بنه‌مای نووسینی ئه‌ده‌بیمان بێت چونکه ئهم سه‌لماندنه ئه‌رکی ساغ کردنه‌وه‌ی سوان و قرتانی له‌ه‌جه‌کانی دیکه به‌لاوه ده‌نی و ته‌نها ره‌وره‌وی ئه‌و سوانه ده‌بی که له‌ راویژ و ده‌مودوی ئاخویه‌ری سلیمانیدا په‌یدا بووه. ئیمه که به‌راوردی وشه‌ی ئاخاوتنی سلیمانی له‌ گه‌ل وشه‌ی شیویه‌کی دیکه‌ی کوردیدا بکه‌ین له‌و حاڵه‌دا ده‌بی که وشه‌که‌ی دیکه په‌سه‌ندتر وه‌یا ره‌سه‌نتر وه‌یا راست‌تر بێ نه‌ک له‌ رووی ئه‌و قرتان و سوانه‌ی که به‌سه‌ریدا هاتوو. من نایه‌م «ئه‌بیم» ی خۆشناوته‌ی بیه‌مه‌وه سه‌ر «ئه‌بیزم» و قرتانی ده‌نگی «ز» ی تیدا ده‌رخه‌م چونکه به‌ته‌ما نیم شیوه ئاخاوتنی خۆشناو بکه‌مه بنه‌مای نووسینی ئه‌ده‌بیمان هه‌روه‌ها له‌به‌ر هه‌مان بنۆس «ئۆللاهی» مه‌نگورانی‌ش نابه‌مه‌وه سه‌ر «وه‌للاهی». له‌مه‌ش زیاتر ده‌سپاریزی ده‌که‌م که نایه‌م لیک بده‌مه‌وه ئایا «ئاوزه‌نگیان» ده‌دا له «ئاوی زینده‌گی» یا «ئاوی زینده‌گانی» یه‌وه هاتوو چونکه ده‌بی شیوه‌ی ئهم وشه‌یه به‌ پێی به‌کارهێنانی سلیمانی بخه‌رتیه نووسینی ئه‌ده‌بیمانه‌وه، مه‌گه‌ر ئاشکرا بێ که وشه‌که‌ی سلیمانی شیواوتر و لێ قرتاوتر و به‌ره‌و هه‌له‌تر بێ له‌ وشه‌ی هاوتای خۆی له‌ له‌ه‌جه‌یه‌کی دیکه‌دا. ئیمه که ته‌نها له‌ حاڵه‌تی هه‌بوونی وشه‌ وه‌یا ته‌عبیری په‌سه‌ندتر له‌ هی سلیمانی هانا ببینه به‌ر له‌ه‌جه‌یه‌کی دیکه‌ی کوردی ده‌ست لێدانێکی ره‌وامان کردوو، به‌ولای ره‌واوه پێویستیشه، به‌ولای پێویسته‌وه کاری ده‌ستخاوتنی و دلسۆزیه بو‌ زمانی کوردی، ئنجا په‌راویزی ده‌ست لێدانه‌که‌ش تا بلی ته‌سکه له‌ چاو جغزه به‌رفه‌ره‌وانه‌که‌ی سه‌ره‌له‌به‌ری شیوه‌ی ئاخاوتنی سلیمانی، خۆ ئه‌گه‌ر وه‌ها نه‌لێن و نه‌یسه‌لمێنین دیسان له‌ سه‌ره‌تاوه‌ لزوم به‌م ته‌رزه‌ کو‌ره‌ نامینی. به‌ نموونه ده‌لێم که فره‌نسییه‌کان هه‌له‌یه‌کیان له‌ له‌ه‌جه‌ی پارسدا دۆزیه‌وه‌ و چاکه‌ پارسییه‌کان واز له‌ هه‌له‌که‌ به‌هێن نه‌ک هه‌موو میله‌ته‌ی فره‌نسه و ده‌یان ملیۆن ئاخویه‌ری فره‌نسه‌یی فێری ئه‌و هه‌له‌یه‌ بکړن.

ئەوئەى لە لەھجەى سەلەمانەدا بۆتە دەقەئى زەئە بەرچاوى ئاھاوتەن ماملەت
 كەرنە لە گەل ھەندى دەنگ كە لە پەئە ھەمووانەو دەنگى «د» دەت بە
 دوا ئەوئەشدا «ت»، ئنجا دراوسى بوونى دەنگى «ن، گ» و «ن، د».
 ھەرەكە مەسرىيەكان قاف و جەم دەگۆرن بە ھەمزە و كاف، وەيا
 پارسيەكان دەنگى رى دەگۆرن بە غەين ھەرەھاش سەلەمانەتەى بە زۆرى
 دەنگى دال تى دەبەن وەيا كۆرى دەكەن، تا رادەيەك ئەو ماملەتە لە گەل
 دەنگى «ت» شدا دەكەن.

لە لاينەن دياردەى كۆر كەرنەو وەك كە دەل «ئەحمەد ئەمەت بۆجى
 كەرد» ناشى ھەچ گەرت و دەمەتەقە پەيدا بىي چونكە نووسەرى سەلەمانەش
 پەئە دەنگەكان دەنووسەت بەلام لە خوەئەندەو دا كۆريان دەكات. دەمەتەئەو
 بگوترى ئايا دەشى داوا لە ھەموو كورد بگرى ئەو دال و تەئە كۆر بكات؟
 بىگومان تەكلىفى وەھا جەئە بىستەن نەئە چ جەئە سەلمانەن، نەك ھەر لەبەر
 ئەوئەى كە گۆرن وەيا تەئەرنى دەنگەكان كۆشەشەئەى بەرەو ھەلەئە، بەلكوو
 لەبەر ھۆئەكى گەنگى دىكەى قەسەرەو، ئاخىوئەرى دەروەى سەلەمانى ناتوانى
 دەنگەكان بە كۆر كراوى دەربەرت چونكە زۆر زەحمەتە بۆ ئەوئەى زمانى
 بەو كۆر كەرنە نەزائى وەيا ماوئەكى دەرئە لە سەلەمانى رەئەبوارەئەى فەئەرى
 پەئە وەيا بزائى كەى و لە كۆئە كۆريان بكات.

لە لاينەن قەئەندەى دەنگەكان و گۆرنەئەو، لە خۆم دەپرەم ئايا دەئەى وشەى
 وەك «بەغداد، قەرەداغ، گۆئەرن، دەت» چۆن بنووسەرى ئايا وەك
 دەربەرنى خەلەئەى سەلەمانى بنووسەرى «بەغا، قەراخ، گۆئەرن، تەت»؟ ياخود
 وەك كە زورەئەى ھەرە ھەرە زۆرى ئاخىوئەرى كورد نەئە لە حەقەقەت
 دەريانەدەئەى؟ وشەى «مطبخ»ى عەرەبى بنووسەرى «موبەق» وەيا
 «مەتەخ»؟ وا بزائەم وەك بەدەئە ئاشكرايە كە دەئەى وشەكان بەو شەكە
 بنووسەرن كە لە راستى نەئەكترەن و لە قەرەنگدا تۆمار دەكرەن. زۆرەئەى
 كورد دەئەن «بەغدا» كە نەئەكترە لە «بەغداد» ھەرەھاش «قەرەداغ»

وشه دروسته که یه نه «قهراغ». له باره ی وشه ی وه ک «گوێرێژ» وه، ئه گهر
 بمانه وئ ئهم وشه یه بئ دال بنووسرئ ده بی بگه رپینه وه سه ر فه ره نگ و
 هه موو ئه و وشانه ی که دالی «دریژ» یان پاراستوو داله که یان لی بقرتینن
 هه ر بۆ خاتری «گوێرێژ» به راست بگه رئ، ئنجا هه موو ئاخپوه ری کوردیش
 که ده لی «گوێدریژ» بگێرینه وه له نووسینی وشه راسته که. وشه ی «یه ت»
 که ئاینده وه یا ئیستاکه ی «هات» ده بوو به و شیوه ی سلیمانی «ئه هی ت»
 ئه یه ت» بئ. وشه ی «موبه ق» که به سوان و به گوێران «ت» ه که ی بووه به
 «و» رئ خۆش ده کات بۆ سه پاندنی «ده س» له جیگه ی «ده ست» و
 سه پاندنی «حه وه زار» له جیگه ی «حه فت وه یا حه وت هه زار».

به هه مه حال رپدان به په سه ند کردنی قرتان و شیوه گوێران له و وشانه دا که
 زوربه ی ئاخپوه ری کورد قرتان و گوێریان تیدا نه کردوه ده بیته هۆی دوو
 شیواندنی زیده گه وه. یه که میان، شیوانی زمانه که دوه میشیان شیوانی
 ئاخپوه ری کورد که هه ر خۆی ده بیته وه نووسه ر. له وه هه ر بگه رئ که بیگانه
 سه ره ده ری له و قرتان و گوێرانه ناکا. ئهم ته رزه قرتان و گوێرانه که به سه ر
 زمانی ئه ده بیماندا سه پا دوو ئه رکی نوێزاد ده خاته سه ر شانی ئاخپوه ر و
 نووسه ر و خوێنه ری بادینی، جاریکیان که دیت بۆ به رژه وه ندی زمانی
 یه کگرتوو واز له نووسینی هه موو له هجه ی خۆی ده هیئت، جاری دیکه شیان
 که ناچار ده بی له به ر خاتری سوان و گوێرانی ناوچه یی واز له راسته
 زمانه که ی زوربه ی ئاخپوه ری کورد به یئت.

کورته ی باوه ری من که پتر له وه ی خۆی خۆش بوئ به رژه وه ندی زمانی
 یه کگرتوو ومانی خۆش ده وئ ئه وه یه سوان و قرتان و گوێران له و وشانه دا
 ده سه لمیندرئ که زوربه ی ئاخپوه ری کوردی له سه ری رپوشتیبت.

هەر له‌ناو توێژی باسی قرتانی ده‌نگدا ڕووبه‌ڕووی جوړیك قرتان ده‌بین كه له ڕێزمانه‌وه به‌ره‌و ڕیتووس دیته‌وه ته‌ویش قرتانی «ب» ی ڕێژه‌ی فره‌مانی فیه‌له له هه‌ندی حه‌له‌ت و هه‌ندی فیه‌لدا.

وه‌ك ده‌زانین ڕێژه‌ی فره‌مان له‌و فیه‌لانه‌دا كه پێشگریان پێوه‌یه وه‌یا بوونه‌ته فیه‌لی لێكدراو ده‌شی نیشانه‌ی «ب» ی فره‌مانیان ڕوات و ده‌شی بشمێنیته‌وه وه‌ك، هه‌لبه‌ر - هه‌لبه‌ر، هه‌لبه‌ر - هه‌لبه‌ر، تێكۆشه - تێكۆشه، سه‌ربه‌ر - سه‌ربه‌ر، به‌ ئاگر به‌ك - به‌ ئاگر كه، هتد.

وابزانم لێره‌دا قسه‌مان له كوێر كردنه‌وه‌ی ئه‌م ده‌ستووره‌ چه‌سپاوه‌ی هیلان و نه‌هیلانی نیشانه‌كه نیه‌ چونكه قرتانه‌كه ده‌ستووریه‌ نه‌ك بیژوك، قسه‌مان له چۆنیه‌تی نووسینی وشه‌كانه له هه‌ردوو حه‌له‌تدا... لێره به‌ پێشه‌وه له نێوان باسی پێشگه‌ردا كه هاته‌مه سه‌ر باسی نیشانه‌كانی فره‌مان و نه‌هی و نه‌فی و مضارعه‌ قسه‌م له قرتان و نه‌قرتانی ئه‌م نیشانه‌یه‌ی ته‌مه‌ر كرد و ئیستا ناگه‌ڕیمه‌وه سه‌ری، ئه‌م پێدا هاته‌نه‌وه‌ش داخوازی سه‌ره‌باسی قوت دانی ده‌نگ بوو كه له بانگه‌وازه‌كه‌دا نووسراوه. به‌لام ته‌وه‌نده ده‌میتێته‌وه كه به‌رپار بو قرتاندن و نه‌قرتاندنی نیشانه‌كه له هه‌ندی بار و حه‌له‌تی فیه‌لی لێكدراودا بدری وه‌ك كه ده‌گوێرێ، سه‌ربه‌ر، ده‌غله‌كه ڕۆكه، قوڤه‌كه ماله‌نج ده، پیاوی چا به‌ لێره‌دا «چاك» یش لێ قرتا... هتد. به‌ ڕای من نه‌ نه‌زه‌ر هه‌یه له به‌جیه‌تێستنی مه‌سه‌له‌كه بو دله‌خوازی نووسه‌ر و ئاخێوه‌ر نه‌ سوودیش هه‌یه له سه‌پاندنی زیاندنه‌وه‌ی ئه‌و نیشانه‌یه‌ چونكه ماده‌م قرتاندنه‌كه شكلی ده‌ستووری وه‌رگر تووه‌ زه‌ره‌ر له هه‌ج سه‌روبه‌ریکی ڕێزمان و نووسینی ته‌ده‌بی نادات بو نمونه، ده‌توانی بلیت «لاكه‌وه - سه‌ر كه‌وه - پێشكه‌وه - دوور كه‌وه - نێزیکه‌كه‌وه» به‌لام ناتوانیت بلیت «ده‌رگا كه‌وه...» فه‌رق كردنی شیان و نه‌شیانی قرتاندنیش له‌و شویتانه‌دا كاری سه‌لیقه‌یه ته‌وه‌ی له خۆیشی ڕانه‌بینی قرتاندنه‌كه له جێی دروستدا بكات با خۆی له دوودلی ڕزگار كات و نیشانه‌كه به‌كاربه‌ینی...

پژیه کی دیکه ی فیعل هه یه دهنگی «ب» ی تیدا دهقرتی به روالهت هه ر دهلئی نیشانه که ی ئه مره به لام هه و نییه و شتیکی دیکه یه، له گه لیک ناوچه ی کورد زماندا له جیاتی بمکردبایه، بچوو بامایه... دهلئن بمکردایه، بچوو مایه - ئه م «ب» ه لیره دا شکلیکی فیعلی «بوون» ه، هه رچی «ب» ی سه ره تای فیعله که یه ئه ویان نیشانه ی ئه مره (له راستیدا لیره نیشانه ی خوژی وهیا مه رچ و شتی ئه و توپییه و له گه ل ئه مرده له وه دا کو ده بنه وه که هه موویان فیعلی ئینشائین...). هه لبهت ئه م قرتانه ش هی دهست لیدان نییه و خه لقی لی منه ن نا کرئ.

ئه و فیعلانه ی که به دهنگی «ه» دهست پی ده که ن سه ره رای «ب» ی نیشانه ی ئه مره هییه که شیان دهقرتی وه ک که ده گوترئ «هه لینه، هه لاویره، تی وه رینه، هه لی...» له جیاتی «هه لبهینه، هه لبه اویره، تی وه رهینه، هه لبهی...». به شیک له و فیعلانه ی که به هه مزه دهست پی ده که ن وا ده بی هه مزه که یان دهقرتی وه ک «داخیوم، بنگیوه...» له جیاتی «ده ئاخیوم، به نگیوه...» له باره ی وشه ی «بنگیوه» وه له شیخ عه لی تاله بانی ده گیر نه وه که له پیریدا گوتوبه تی «کاتی خو ی که ماموستای سوخته خانه له حینچه کردندا دهیگوت «پی ژیر بی بنگیوه سینی...» عه لی کویر بی نه مده زانی مه به سستی وه ستاندنی سینه که یه». له مه وه دیاره که تیبردنی ئه و هه مزه یه له کو نه وه و به به رینایی کوردستان باو بووه.

رای من له باره ی ئه م جو ره سوان و قرتانه ئه وه یه که ههروه ک له عه ره بیدا «یستطیع» و «بسطیع» رهوان، له کوردیشدا به مه رچی نه شیوانی ریزی دهنگی وشه کان شیوه ی سوا و نه سواوی وشه یه ک که له زور به ی له هجه کاندبا و بی هه ر ره وایه به لام دیاره نه سواوه که ی په سه ندره.

وشه هه یه دهقی کو نی ماوه به لام سواوه کانی پتر له کاردان وه ک وشه ی «خاتوون» که ته نها بو ناوی کوک و له شیوه ی ئاوه لئاودا به کار دی ت وه ک

ئەوئەى يەككىك ناوى «خاتوون» بىي وەيا بگوتىرى «كىژىكى خاتوونە» لەوئە بەولاولە سى جارەن كورت كراوئەتەوئە بۆتە «خاتوو، خات، خا» پترىش لە ئەسلە كە مەبەست رادەگەيەنن، تەنەت جارىكىان لە ئەدييكى كوردم بىست گوتى گويىم لى بوو بانگ كرا «خافاتم» دەرەال بىرم بۆ ئەوئە چوو كە ئەم «خا» يە دەشى بىتتە نىشانەى مېنە لەو وشانەدا كە پىوتىستان بە جودا كەردنەوئەى نىر لە مئ ھەيە وەك «خادكتۆر، خاوەستا، خاسەرتاش...». لەم وشەيەدا ژياندنەوئەى «خاتوون» لەجياتى لەقەبى «خاتوو» سوودى نىيە چونكە ئىستاكە ھەردوو وشە خزمەتى ئاخوتن دەكەن و ھەريەكەيان لە مەوداى خۇيدا. «خات» و «خا» ش لە شوئنى تايەتيدا ھەر رەوان چونكە بە فرەوانى لە كاردان و رىزى دەنگە كانىشيان نەشيواو، ئەگەر «خات» بوبايە «تاخ» بىژۆك دەبوو.

لە بەرەى فيعلدا رىزە ھەن لە لەھجەيەكەوئە بۆ لەھجەيەك جوداوازىي تيدا پەيدا بووئە وەك، گوتبىتم - گوتبم، دەرۆيت - دەرۆى، كەردوئەى - كەردىيەى - كەردىتى، دىتومە - دىتۆتم، نووستوومە - نووستۆتم، دەچىتن - دەچىت - دەچى. بە لای مەوئە تا ئەو رۆزەى برىار لەسەر ياساغ كەردنى ئەم ماملەت جودايە دەدرى ھەموويان رەوان بەلام وا چاكە چى لە لەھجەى سلىمانيدا باوئە ئەويان بەكار بىت ھەرچەند لەوئىشدا ماملەت جودايى ھەيە، بەلام دەتوانم بلىم لە نىوان دوو رىزەى «كەردبام، بىكردايە» دا پىويستە «كەردبام» رىزەى ئىحتىمالى بىت وەك «ئەگەر كەردبام پىمەوئە ديار دەبوو» بىكردايەش بۆ خۆزى خواستن بى وەك «كاشكى بىكردايە، بىكردايە».

باسى قرتان و سوان دەمانھاوئە سەر لىكۆلىنەوئە لە باسى بەسەرەوئەنان و لى زياد كەردن، لىرەشدا كارمان ھەر بەو لىزىادكەردنە ھەيە كە لە شىوئە ئاخوتنى سلىمانيدا دەكرى چونكە ھەر خۆى بنەماى زمانى ئەدەبىمانە و كەس گوى نادائە ئەو ناوچانەى لە برى «بەلام» دەلىن «...بەرەنەكىنى».

ئاخپورى سلىمانى له هەندى شوئى ئاڧوتندا زياديەك دەخاتە كۆتايى وشەوہە وەك زيادىي «وانى» بە دوا كار و دەستەى ناودا. من بەش بە حالى خۆم تا ئىستا لە كەسم نەبىستووہە و نەشمخوئندۆتەوہە لە بنەچەك و سەرچاوەى ئەم زياديەى كۆلبيتەوہە. ئەوہندى نووسىنى كۆنى سەر بە زمانە ئيرانيەكانىشم ھاتبىتە بەرچاوە نەمدىتوہە شتيكى وەك «وانى» باو بوويىت، وەك بشزانم تەنھا لە سلىمانى و شوئى لەوہوہە نزىك بە كاردىت، رەنگە راستىش بى بگوترى فەرق بە كەم بوونەوہى دەكرى نەك بە زياد بوونى بە تايبەتى لە نووسيندا.

ھەرچەند لە زۆر حال و بارى تايبەتيدا حەز لە بىستنى ئەم «وانى»يە دەكەم، وەك كە گويم لى دەبوو لە چىرۆكە تەمسيلەكانى رەفيق چالاک بە جۆرى رەزا سوک لە دەمى ئاكتۆرەكان دەھاتە دەرەوہ، ديسانەوہ بە بارگرانيەكى بيلزومى دەبينم بەسەر نووسىنى ئەدەبىمانەوہ. جگە لەو گراني و بيلزومى دەشبيتە ئەزمونىكى ئەبەدى بۆ دانىشتوى دەرەوہى سلىمانى كە ھەتاهەتايى زمانناسىيى خۆى تيدا تاقي بکاتەوہ لەوانەيشە دواى مەشق و خۆراھيتان ئنجا بلى «چەند خۆشە بەھارەوانى، دەچم بۆ كرپنى ميوەوانى...».

زياديەكى دىكە ئەو «ر»ە لاوازيە دەچىتە كۆتايى ريزە ئەمرى وەك «بچۆرەوہ، بىمەرەوہ». ئەوہى سەرنج رادەكىشى نەھانتى «ر»ەكەيە لە كۆتايى غەيرى ئەم ريزەيەدا ھەرچەند پاشگرەكەشى پتوہەي دەگوترى «چۆوہ، ئەچىتەوہ، ئەماتەوہ، ئەىخوئندەوہ...» فيعلی وەك «بىمەرئ»، «مەمخەرە ھاوييەى ھەولى فيراق»يش ھەر لەم بابەتەيە، وەك دەبينىن نەھيش وەك ئەمر وايە...

ئەم زياديەش سەرچاوەى پرونى نىيە و ھەر لە سلىمانىش باوہ. بىگومان ئەميش وەك «وانى» ھەقى بەسەر نووسىنى ئەدەبى يەگرتوہوہ نىيە و ناشى بەسەر ھەموو كورددا بسەي. ناوناوہ لە لەھجەى دىكەشدا زيادىي بۆ

هه‌ندى وشه دیت وهک که له نیوان به‌شیک له عه‌شیره‌ته‌کاندا وشه‌ی
 «ده‌گیرى» ده‌بیته «ده‌گیره‌ی»... عومهر ده‌بیته «عومهر»، «که‌سسه‌ره»
 ده‌بیته «که‌ستاره». به‌لى ده‌زانم ئهم زیادیانه ده‌ستوریان نییه وهک «ر»ه
 لاوازه‌که ده‌ستوورى هه‌بوو به‌لام به هه‌مه‌حال ئه‌وانیش زیادین و ره‌نگ بوو
 ئه‌گهر له سلیمانی باو بوونایه‌خۆیان بۆ ناو شیوه نووسینی ئه‌ده‌بی نامزده
 بکردایه وهک که فیعلی «به‌ت» له بری «دیت» وهیا «به‌کیکی که - له
 بری یه‌کیکی دیکه» به راشکاو ده‌نووسریت.

له لایه‌نی بوونی ده‌ستووریش له هینانی ئه‌و «ر»ه‌دا زوربه‌ی هه‌ره زۆری
 کوردیش که به‌کاری ناهینن له‌سه‌ر ده‌ستووریکى گشتی ده‌رۆن که نه‌ک
 ته‌نها له‌و رێژه‌یه‌ بگه‌ر له هه‌چ رێژه‌یه‌ کدا زیادیی ئه‌وتویی ناهینه ناو
 ئاخوتنه‌وه، خۆ ئه‌گهر به ریکه‌وت لێره و له‌وى زیادیه‌ کیش هه‌ی که‌س
 گوپی ناداتی ره‌نگه هه‌ر نه‌شی بیسن وهک که له ده‌شتی کۆپی دانیشتوی
 چه‌ند دێیه‌ک له جیاتی مانگه‌شه‌و ده‌لین «مانگاشه‌و» هه‌روه‌ها ده‌لین
 «دوانان» و «سیانان» له جیاتی «دوان» و «سیان». وشه‌ی گه‌مه‌ش دوو
 جار کۆ ده‌که‌ن و ده‌لین گه‌مانان. هه‌ر ئه‌وانیش رێژه‌ی فیعلی تیپه‌ر له
 هه‌ندى شیوه‌یدا ده‌ده‌نه فیعلی تیپه‌په‌ر وهک که دین ده‌لین «نووستۆم، چۆتم،
 و هاتۆتمه‌وه...». له به‌ری سلیمانی له بری ئه‌مانه ده‌لین چووم، هاتووم، که
 فیعله‌که‌ش تیپه‌ر بوو ده‌لین «کردوومه - کردوه‌تم». گویم لى بووه‌ گوتراوه
 ئهم «ر»ه له‌م شوینه‌دا هاتوو تاکوو بزویتى به‌رایى پاشگری «هوه» بپاریزى
 که له‌و رێژه‌یه‌دا به دوا بزویتدا دیت. دیاره بزویتیش به بزویتنه‌وه نالکى. له
 وه‌رامی ئهم به‌لگه‌یه‌دا ده‌لیم:

1) ده‌زانین نیشانه‌ی پیناسینیش به‌خۆی و بزویتنه‌که‌ی پیناسیه‌وه‌وا
 ده‌بی ده‌که‌ویتته دواى بزویتى ئه‌لفه‌وه‌که‌چى ئاخیه‌وه‌رى سلیمانی
 بزویتنه‌که‌ی پیناسین تیده‌بات و نه «ر»ى لاواز و نه هه‌چ ده‌نگیکى
 دیکه‌ش ناهینى بۆ پاراستنى ئه‌و بزویتنه به‌نمونه ده‌لى «براکه،

چراکه» که چی له گهلێک شویتى دیکه دا «ی» ی پتوهندی دیتن و بزویتى نیشانه که ی پى دهپاریزن و دهلین «برایه که، چرایه که».

(2) له سلیمانیس به زۆری که ریژه ی رابردووی بهردهوام دههین و پاشگری «وه» ی دهدهنی بزویتى بهرایى پاشگره که تیدهبهن وه که دهلین «ئهچۆوه، ئه بۆوه - له جیاتی ئه بوهوه، ئه چوهوه...» که چی به دوا ئه لفا دهپاریزن وه که دهلین «گه رایه وه، بووژایه وه» له جیاتی «گه راوه، بووژاوه».

(3) هه ر له سلیمانی دهلین «ئهم پهنجهره یه، ئه و پیشه یه» به لام که وشه کان کوکران بزویتنه که ی دواى ناوه کان تیدهبهن و دهلین «ئهم پهنجهرانه، ئه و پیشانه» له برى «ئهم پهنجهره یانه...».

(4) له سلیمانی و غه یری سلیمانیس وشه که کوکرا بزویتى «ه» فهتجه ی کوئایى وشه که تیدهچیت وه که «پهنجهران، شه دان...».

کورتیه قسه ئهمه یه که پاراستنى بزوین ناییته هه نجه تی هینانی ئه و «ر» ه لاوازه، پاراستنى بزویتنه که ش وه نیه له هه موو حالاندا به ر دهستووریکى گشتى بکه وئ، ئنجا له هه یج نموونه یه کدا نادیتري بزویتنه که وه یا بزوین به گشتى به هینانی «ر» بیاریزري، ئه وه ی وه ک «نون الوقایه» بزوین دهپاریزري له کوردیدا دهنگى «ی» ه. که واته ده بی له جیاتی «بلیره وه وانی» بنووسین «بلیوه» خو ئه گه ر ئهمه ش نه سه لمیندری نابى «بلیوه» کویر بکریته وه چونکه ئهمیان راره وى دهستووری و زۆرینه ی ئاخپوه ره.

گیروگرفتى ژماره کان له 11 تا 19

لێره دا گیر و گرفت که له دوو ڕوهوه ههڵدهستی

- یه کهم لهو «ن» هـی که له زاری سلێمانیدا دهکهوێته ناو ژمارهکانی 11، 12، 13، 16.

- دووهم له قرتانی دالی «یازده، دوازه، سێزده، پازده، شازده» تهویش ههر له زاری سلێمانی.

به دوا ئهو گرفتانهدا بادانهوهیه کیش بۆ ژماره 7 پێویسته.

له باره‌ی ڕووی یه کهمهوه که نوونی ژمارهکانی 11، 12، 13، 16 یه، ڕوونکردنهوه‌ی ئهم گرفته بهم جوړه ده‌بی

سه‌رنج بگرین ده‌بینین له ژمارهکانی 14، 17، 18، 19 گرفتی ئهو نوونه له له‌هجه‌ی سلێمانیشدا په‌یدا نییه چونکه له هه‌چیاندا نوون نییه. ژماره‌ی 14 له‌وه‌دا پرسیار په‌یدا ده‌کا ئایا به‌ ئه‌سل «چوار و چواره» یاخود «چار و چاره» یه؟ به‌لای منه‌وه «چوار» راستره چونکه واوه‌که له زمانی دیکه‌شدا ده‌رده‌که‌وێ وه‌ک Four ی ئینگلیزی، ته‌نانه‌ت که دێن بۆ «چاره‌گ» وشه‌ی Quarter به‌کارده‌هێنن له‌وێشدا واوه‌که پارێزراوه. له‌ فارسیدا وشه‌ی «چه‌ار» به‌لای «چار» دا ده‌چێته‌وه چونکه ئهو ده‌نگه‌ی «ه» به‌ره‌و قرتان نزیک‌تره تا ئه‌وه‌ی بیه‌ته «و» به‌لام زۆرینه‌ی زمانه ئه‌وروپیه‌کان که واوه‌که ده‌پارێزن وشه‌که به‌لای «چوار» دا ده‌به‌نه‌وه وشه‌ی «چاره‌گ» که واوه‌که‌ی دۆراندوه و کافه‌که‌شی کردوه به‌ گاف نه‌یتوانیوه وشه‌ی «چواره‌ک» بکوژێت. بۆیه ده‌توانین بڵێین «چاره‌گ» سوان و گوڕانی به‌سه‌ردا هاتوه‌ نه‌ک ڕه‌سه‌نه.

له ژماره‌کانی 14، 17، 18، 19 دا گرفتی په‌رینه‌ی «د» ه‌که‌ش په‌یدا نییه چونکه ئاخێوه‌ری کورد به‌ تێکڕایی ده‌بێت ته‌نانه‌ت که دانیشتیووی سلێمانی

دهلئ «حه قفه» داله که ی سه لماندوه به لام له شیوه ی گوشینی قئیه که ده ریر یوه. له نوونه که ی 15 ی شیوه ی سلیمانیش گرفت نییه چونکه به ئهسل وشه ی پینج نوونی تیدایه.

گرفت له ژماره کانی 11، 12، 13، 16 دا هیه و له په راندنی «د» که ی ژماره 15 ش به پیی ئاخوتنی سلیمانی.

له له هجه ئاخوتنی سلیمانیدا ده گو ترئ «یانزه، دوانزه، سیانزه، شانزه» له مه شدا دوو جار ان مامله ت جودایی کردوه له چاو چوارده و هه ژده دا، جاریکیان که هاتووه دالی ژماره ی 10 ی په راندوه به پیی ده ستوره گشتیه که ی قوت دانی دهنگی دال. جاریکیشان که له لاه نوونیکی هیتاوه بو ناواخنی وشه ی ژماره کان. وا ده زانم له و وشانه دا په راندنی داله که یه کسه ر بوته ری خوشکهره وه بو هیتانی ئه و نوونه به پارسهنگی تیکچوونی زهنگ و لهنگه ری وشه کان. تو که ئه و دالانه ت سواند و گوته «یازه، دوازه، سیازه، شازه» هه ست به ناله باریه کی فونه تیکی ده که یت و پیته خوشه له و ناله بارییه ده رچیت. له نیوان هه موو دهنگه کانی کوردیشدا ته نها دهنگی نوون له و شویتنه دا ده پیته پارسهنگیکی رۆح سووک. ئه م راستیه ش به سه لیه و به ئه زمون درده که وئ. تو سه یری ئه و له هجانه ی که دالی ژماره کان ده هیلنه وه دین نوونی 15 وه ها سووک درده برن له قرتانی نزیک ده خه نه وه و ده لین «پازده» هه ر چونکه هاتنی نوون له و شویتنه دا به دیار داله که وه قورس درده چیت. له مه وه درده که وئ، لادانی ئاخپوه ری سلیمانی له وشه دروست و ره سه نه کانی «یازده، دوازه، سیزده، شازده» له به ر په راندنی داله که ناچاریه کی فونه تیکی بووه. به لگه ش له مه دا ئه مانه ن

1- وشه کان به ئهسل دالان تیدایه.

2- له هیچ کهرتیکی ئه و وشانه دا - جگه له پانزده- به ئهسل دهنگی نوون نییه.

3- بهشی هه ره زۆری کورد نه داله که دهقرتینن و نه نوونیش به زیاده وه دههینن.

ژماره ی 15 دهشی به پێی ئهسلێ که رته کانی بنووسری پانزده، ههروه ها دهشی به پێی دهستووری رهسه ن و دروستی سوانی دهنگ «پازده» یی.

ژماره ی 17 که بهشی هه ره زۆری ئاخپوهری سلیمانی «حهفقه» ی ده رده برن ده بی «حهفده» بنووسری و چ ریگه ی دیکه ی له پێشدا نییه. ئهسلێ وشه که «حهفده» بووه. له پێشه وه دهنگی «ت» تپیدا سواوه، ئنجا به پێی داخواری دهنگسازی دهنگی کپی «ف» له دراوسیه تی «د» ی ئاوازه داردا بوته «ف» ی ئاوازه دار و وشه که بوته «حهفده».

دهچمه وه بو لای ژماره 7 که بهشیکێ ئاخپوهری کورد «حهوت» و بهشیکیشی «حهفت» ی ده رده بری. ساغ کردنه وه ی کیشه که به چاکێ له به سه ر کردنه وه ی «حهفده» و «حهفتا» دا هه لدیتجری چونکه ئه وانه ی دهسلین «حهوت» له و دوو ژماره به دا ده گه رپته وه بو بنیچه ی وشه که که «حهفت» ه. ئه گه ر گوترا با «حهوت، هه وده، هه وتا» رپی تی ده چوو ده مه ته قه له سه ر پرسیاره که هه لستی و گوئ نه دهینه «هفت» ی فارسی و seven ی ئینگلیزی و spet ی لاتینی که هه موویان به لای دهنگی «ف» دا دپته وه نه ک «و».

که واته ژماره کان له نووسینی ئه ده بیدا ده بی به م شیوه بنووسری: چوار، ههفت، یازده، دوازه، سیزه، چوارده، پانزده یاخود پازده، شازده، هه فده، هه ژده، نۆزده... هه فتا، هه فسه د، هه فت هه زار... هه فت ملیار...

به‌شی 4: گيروگرتی نووسینی کردار له‌گه‌ل پاناو له پرووی پیکه‌وه نووسان و پیکه‌وه نه‌نووسانیانه‌وه.

ئهم گرفته زۆری به به‌روه‌یه

جاری با له پیشه‌وه بلیم من له زاراوه‌ی «کردار» رازی نیم و لایه‌نگیری «کار» م له بری فیعل، له خۆرایش لایه‌نگیر نیم

1) کار پتر له‌گه‌ل مطلق «عمل» ریکه، هه‌رچی «کردار» ه تا راده‌یه‌ک به‌لای ئاکاره‌وه ده‌بیته‌وه.

2) سه‌ی وشه‌ی «کار، کارا، به‌رکار» له بری «فعل، فاعل، مفعول» زۆر شیرن و ریکووییکن. له «کردار» وشه‌ی به‌واتای «فاعل – کارا» هه‌لناستی.

3) به‌تیکرایی خولی وشه‌ی «کار» به‌ناو ریزمان و فه‌ره‌ه‌نگ و زاراوه جودا‌کانی لکی زانسته‌کان گه‌لیک به‌ر فه‌راج و فره‌وانتره له هی «کردار» وه‌ک وشه‌ی «کارگیر، کارم پیت ماوه، کارامه، سه‌رکار، کارم خویندنه... کاریگه‌ر» هه‌مووشی به‌لای کردن و جموجۆله‌وه ده‌روات. کاتی خۆی که کۆری زانیاری کورد وشه‌ی «کار» ی له بری «فعل» په‌سه‌ند کرد ده‌یزانی «کرادر» یش هه‌یه به‌لام تایی «کار» ی نه‌ده‌کرده‌وه مه‌علوومیش بوو به‌لایه‌وه که «فرمان» هه‌ر به‌جاری بی که‌لکه چونکه له «فه‌رمان» ی ئهمر کردنه‌وه هاتوو، له واتاشدا که ده‌لیی «فرمانی خۆم جیه‌جی کرد» وه‌ک ئه‌وه‌یه که بلیی «واجبی خۆم به‌جی هیتا» ئنجا وشه‌ی «واجب» بیته «فعل» ی قه‌واعید؟ وا ده‌زانم چاوه‌روان ناکرئ له سه‌پاندنی زاراوه‌یه‌کدا پتر له‌و به‌لگانه‌ی بۆ «کار» ره‌چاو کراون ره‌چاو بکرئ.

ئىنجا كە نەسەلمىندىرى چۆن پىشنىيازى كۆر و غەيرى كۆر بىر
دەكات؟

بىگەرىمەو بۆ كىشەى كردار و راناو.

نازانىن مەبەست لە «راناو» چىيە؟ كردارىش ھەر بە راناو ھە نانووسىت،
راناویش ھەر بە كردار ھە نانووسىت. لە پىشەو بەزانىن راناو لىرەدا دەبى چى
بى؟

بەشكى زۆرى زمانەوانانى كورد شوپىپى رىزمانە مەشوورەكانى دنيا
ھەلدەگرەو ھە و راناو دەكەن بەو چەند بەشەى لەواندا ديار كراو، لای
ھەندىك لەو زمانەوانانە ژمارەى راناو دەگاتە ھەشت، لای ھەندىكى دىكەش
دەگاتە ھەفت و بەرەژىرتىش. لە پرووى نووسىنەو ھە ناشى لەو ھەموو
بەشانەدا يەك پىوانە بەكاربىت. بە نموونە ئەو ھەى پى دەلەن راناو ئىشارى
«ئەمە، ئەو، ھۆو، ئەمانە...» كۆ نايىتەو لەگەل ئەو ھەى پى دەلەن راناو
ھەى بە برىتییە لە وشەى «ھى» وەيا راناو گەيەنەر كە برىتییە لە
«كە» ھى ناو رستەى وەك «ئەو ھەى كە پىم گوتىت». بەپى ئەو دابەش
كردانە سەرلەبەرى وشەكانى رستەى «ئەو ھەچانەى كە ھى تۆن و ھى
من» راناو. وەك ديارە بەشى زۆرى ئەو راناوانە لە پرووى رىتووسەو
فەرقیان نىيە لەگەل وشەى عادەتدا، بۆيە وادەنەم كە مەبەست لە راناو
ئەو بى پى دەلەن «راناو كەسى» وەك «من، تۆ، ئىو» لەویشدا
مەبەست راناو لكاو بى چونكە سەرىشەى گەورە لە چۆنەتى نووسىنى
ئەودا پەيدايە.

راناو لكاو نەك ھەر بەركارە بگرە بە ھەموو وشەيەكەو دەلكىت.
دەستوورى گشتى چۆنەتى نووسىنى راناو لكاویش وەك لە ناوەكەيەو

دیاره ئه وهیه که ده بی هه میسه به وشه ی پیش خۆیه وه بلکی وه ک: ده ستمان هه لگرت، برام هات، دیتمان، منم، بمگره، من دۆستم... ده بیی راناوی لکاو به راناوی لکاوه وه ده نووسیت هه ردوو کیشیان پیکه وه به وشه ی پیش خۆیا نه وه ده لکین ئه و وشه یه هه رچی ده بی با بی.

تا ئیره گرفت له جۆری نووسینی راناوه کاندایینم، به لام له و حاله ته دا که راناوی لکاو جیگورکی ده کات پنیسته بریار له سه ر چۆنیه تی نووسینی بدریت به نموونه «ده گرم» ده بیته «ده مگرت، نه مده گرت، هه لم نه ده گرت، پیم هه ل نه ده گرت». ئنجا ده گوتری «هه لم نه گرتای» وه یا «تییان هه ل نه پچاباینایه، پتیان وه رگه راند بووین. تیم رانه ده دیتیت...»

ئه گه ر ئاره زوو بکه یین ده توانین ده مه ته قه و به لگه کاری دوور درێژ له سه ر چۆنیه تی نووسینی ئه و رسته وه یا ده سه وازانه هه لستین به لام لیره دا هه م به نیازی کورت کردنه وه ی قسه و هه م به هۆی ئه وه نده رووناکییه ی که تا ئیستا ها تووه بو ناو تیکرای گرفته کان بیرو رای خۆم له م چه ند خاله دا له باره ی کیشه که وه ده رده برم

1) که راناوه که که وته ئیوان کار و نیشانه کانی «مضارعه، آمر، نه ی، نفی» به هه ردوو لای خۆیه وه بلکی له و روه وه که ئه و نیشانه به که رتی ته واهه ری فیعله که حساب ده کرین ئیتر بنووسری «ده تبینم، بتبینم، ناتبینم، مه مبینه، بمبینه، نه تدیتم...».

2) ناوناوه وا ده بی دوو نیشانه دینه به رای فیعله وه وه ک «نه ده رۆیشتم» که فیعله که ش تیپه ر بوو راناوی فاعیل ده که وینه ئیوان هه ردوو نیشانه که وه وه ک «نه تانده دیتم...» من وا به باش ده زانم له م حاله ته شدا که وا ره نگه تاکه حاله ت بی، هه ردوو نیشانه که و راناوه که ویکرا به فیعله که وه بلکین، هه م له به ر ئه و

هۆیه‌ی که له خالی یه کهمدا باس کرا هم له بهر ئه‌وه‌ی که
 نیشانه‌کان له لایه‌ن لکانه‌وه له پێشگر و له ده‌سته‌واژه و له وشه‌ی
 سه‌ربه‌خۆی وه‌ک «ناو، راناوی نه‌لکاو، ئاوه‌لناو، ئاوه‌لکار» جودا
 بکریته‌وه، واته‌ ئه‌گه‌ر راناوی لکاو که‌وته‌ نێوان ئه‌و وشانه و فیهله‌وه
 به‌وانه‌وه‌ بکه‌یت و له فیهله‌که‌یان دووربخاته‌وه‌ وه‌ک «هه‌لم‌گرت،
 منت دیت، پیاوانه‌یان ده‌دان‌دین، عاقل‌ت شی‌ت کرد، به‌ته‌نگه‌وه‌یان
 بووین».

(3) له‌ حاله‌تی هاتنی راناو به‌ دوا فیهلدا، که‌ یه‌ک راناو بوو به‌ پێی
 ده‌ستووری گشتیی به‌ فیهله‌که‌وه‌ بکه‌یت «دیتم، هاتیت، ده‌چووین».
 که‌ بوون به‌ دوو راناوی یه‌ک له‌ دوا یه‌ک وه‌ک «دیتمت، بیستم،
 دیتیانین...» ئه‌وساش هه‌ردوو‌یان وێکرا به‌ فیهله‌که‌وه‌ بکه‌یت. که‌
 پاشگری «هه‌وه‌»ش به‌ فیهله‌که‌وه‌ بوو به‌ دووهم راناوه‌وه‌ بکه‌یت
 «دیتمه‌وه‌، دیتیانینه‌وه‌...» خولاسه‌ چه‌ندێک راناوی لکاو و پاشگر و
 نیشانه‌ی خۆزی به‌ دوا فیهلدا بێن هه‌موویان پیکه‌وه‌ پێیه‌وه‌ بکه‌یت
 وه‌ک «نووستبامایه‌، بتخواردایه‌، بماندیبات، هه‌لم‌کیشابایت».

هه‌ر له‌باره‌ی کیشه‌ی راناوی لکاوه‌وه‌ پێویسته‌ باسی ئه‌وه‌ش بکه‌م که‌ له
 هه‌ندئ ناوچه‌ی وه‌ک ده‌وروبه‌ری که‌رکووک له‌ جیاتی «دیتانین،
 بیستماییت...» ده‌لێن «دیتمانیان، بیستممان...» وه‌یا که‌ شیخ ره‌زا ده‌لێ
 «خۆی کرد به‌ نێره‌ تورک و لێمی خوری کیم بلرسزی» له‌جیاتی «لێی
 خوریم...» راستیه‌که‌ی ئهم به‌کاره‌ێنانه‌ له‌وانه‌یه‌ باستر بێ له‌وه‌ی له‌ به‌ری
 سو‌ران و موکریان و بابان و نازانم کو‌ی باوه‌ چونکه‌ له‌ هه‌ندئ باردا ئهم
 دارشته‌ راگه‌یه‌نتره‌ وه‌ک که‌ ده‌لێ «پێیم‌گوت...» مه‌فعوولی راناوی که‌سی
 سییه‌م ده‌رده‌که‌و‌ی که‌چی له‌ له‌هجه‌کانی دیکه‌دا راناوه‌که‌ ده‌رناکه‌و‌ی و
 ده‌لێن «پێم‌گوت». ئیمه‌ ده‌زانین که‌ که‌سی سییه‌می تاک مه‌فعوول بوو
 راناوه‌که‌ی ده‌رناکه‌و‌ی ته‌نانه‌ت که‌ ده‌لێن «لیم‌ستانده‌وه‌» دوو مه‌فعوول

بزره به لām که گوت «لِیم ستانده وه...» مه فعوولی دوهم له شکلی راناوی
 «ی» دا دهر کهوت و حه قیشیه تی دهر کهوت چونکه تهنه یه ک مه فعوول
 دهشی ههر به تصور جیی بۆ بکریته وه له ئاخاوتندا وه ک که ده لّیی «دیتم»
 ده زانین شتیک وه یا یه کینکت دیتوه به لām که بوون به دوو مه فعوول وا باشه
 دوهمه که یان دهر کهوئ. له لایه کی دیکه شه وه که له وه له هجه یه دا ده لّین «لِیتم»
 وه رگرت «راناوی که سی دوهم که له بهر حوکمی «لّی» ی پریپۆزیشن
 یه کسه ر به دوایدا هات به لām که گوت «لِیم وه رگرتیت» راناوی که سی
 یه کهم که فاعيله ئه ویان کهوته بهر حوکمی پریپۆزیشن ههر چی که سی
 دوهمه به سه لامه تی کهوته دواي فاعيله که وه... به هه مه حال ئهم
 به راورد کردنه سهر به رِیزمانه نه ک به رِینووس، به لām رِیم بۆ ده کاته وه بَلِیم
 له ههر له هجه یه کدا یی راناوی لکاو ده بی به پیی ئه وه ده ستوورانه بنووسری
 که بۆ نووسینی ئه ده بی قه رارداده ده کری، چ زهره ریکیش له وه دا نابینم ئه گهر
 لیژنه یه کی شاره زای رِیزمان خه ریک بی ئه وه ته رزه به کاره یئانه و دارِشْتانه
 هه لسه نگینی به لکوو هی وایان تیدا ره چاو ده کات که له وه ی باوی نووسینه
 په سه ندر بن، خۆ هه مووی ههر کوردیه و هیچیان نابنه مندالی
 هه لگیرایه وه...

به‌شی 5: گيروگرتی ئامرازه ليکدراوه‌کان (حروف العطف)

زاراوه‌ی «ئامرازی ليکده‌ر» له ڕووی واتاوه له‌گه‌ڵ «اسم الموصول» دا ڕیک دېت هه‌رچی «حروف العطف» ه له‌گه‌ڵ وشه‌ی «پيوه‌ندی» دا پتر ده‌گونجی. به‌لام ليکده‌ر پتره‌وی بانگه‌وازه‌که ده‌که‌ین و به «عاطف» ده‌ليين «ليکده‌ر». هه‌رچه‌ند تا ئیستا ڕيکه‌وتنی گشتی له‌سه‌ر تيکرای ئه‌و وشانه‌ی به‌ ليکده‌ر دانراون په‌یدا نه‌بووه‌ دیسانه‌وه‌ ده‌توانین بریارى وه‌ها بده‌ین که له‌ ڕووی چۆنيه‌تی نووسینانه‌وه‌ هه‌مويان بگريته‌وه‌.

ئامرازی ليکده‌ر هه‌ر که‌ ناوی ئامرازی وه‌رگرت ده‌بیته‌ یه‌ک له‌و چه‌ند به‌شه‌ سه‌ربه‌خۆیه‌ی که‌ زمانى به‌سه‌ردا دابه‌ش ده‌کړئ وه‌ک ناو، کار، ئاوه‌لناو... دیاره‌ که‌ له‌ ڕیزماندا سه‌ربه‌خۆ بوو ده‌بی له‌ نووسینیشدا به‌ جودا بنووسرئ. به‌لام که‌ بیین وشه‌ ليکده‌ره‌کان بخه‌ینه‌ به‌ر نیگای سه‌رنجه‌وه‌ چه‌ند تینینیه‌ک خۆ ڕه‌پیش ده‌کات

1- وشه‌ مه‌شووره‌که‌ی «عطف» که‌ فارسی و کوردی و تورکیش تیدا هاوبه‌شی عه‌ره‌بین واوی عه‌تفه. له‌ باره‌ی ئه‌م واوه‌وه‌ ده‌بی دوو خال ڕه‌چاو بکړئ

خالی به‌که‌م ئه‌وه‌یه که‌ شکلی «وه» ئامرازه‌ سه‌ریچه‌که‌ی عه‌ره‌بییه‌ به‌ زه‌قی ڕاده‌گوێزرئ بۆ ناو ئاخوتنی کوردی. له‌به‌ر ئه‌مه‌ پيوسته‌ دووره‌پاریزی لی بکړئ وه‌ک که‌ دووره‌پاریزی له‌ «بلی به‌لا» دا ده‌کړئ و ده‌گوێرئ به‌ «به‌لی».

خالی دووهم چۆنيه‌تی نووسینی «و» ی عه‌تفه‌ و بزانه‌م نووسه‌ران هه‌مويان واوه‌که‌ به‌ جودا ده‌نووسن و نایلکینن به‌لام هه‌ندیکیان له‌ نزیک وشه‌ی پیش خۆیه‌وه‌ی ده‌نووسن هه‌ندیکیان لی دوورده‌خه‌نه‌وه‌. به‌لای منه‌وه‌ هه‌ردوو شتیه‌ نووسین به‌لگه‌ی خۆی له‌گه‌ڵ خۆیداوه‌، ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ که‌ ئیتمه‌

بریارمان دا به جودا بنووسرئ بۆچی وه کوو وشه جودا کانی دیکه له دووره وهی وشانیه وه نه نووسین؟ ئه گهر بگوترئ دوور خستنه وهی وه های داده برئ که ئیتر نه شی بیته بزوین بۆ وشه ی پیشیه وه، له وه رامدا ده لئین نزیک خستنه وه شی له وشه ی پیشیه وه مافی ئه وه ی لی ده ستینی که پییه وه نه لکی. جگه له مه، جاری وه هاش هه یه واوه که به دوا هه ندئ وشه دا ئه گهر لیی دوور نه خریتته وه به پیی ئه و حیساب بکری به تاییه تی بۆ ئه وانه ی له خویندنه وه دا جاری شلکن، واش ده بی به دوا وشه یه کدا دیت که کۆتاییه که ی ده نگی واوی تیزه. ئنجا ئه وانه ی واوی تیز به دوو واو ده نووسن لیان ناقولا به دهر ده داته وه. به هه مه حال وا ده زانم چاکتر ئه وه یه له دووره وه بنووسرئ. پیی ناوی بلیم له خۆوه دیاره که ده بی ته نها یه ک واوی بی نیشانه بۆ ئه م واوه ی عه تف دابندرئ هه ر نه بی له به ر ئه وه ی که به دوا بزویتدا هات واوه که ده بیته وه کونسنانت و نیشانه قبول ناکات.

له حالیکدا واوه که به شداری دروست کردنی وشه ی فهره هنگی بوو ده بی له سیفه تی عه تف و سه ره بخۆی بکه ویت و به پیش خۆیه وه بلکیت، وه ک له وشه کانی «هاتوچۆ، هه چو بووچ، شتومه ک...» و هی ئه وتویدا واوه که بۆته که رتی پیکهینه ر. هه رچۆنیک بی ناشی له وشه کانه وه دوور بخریتته وه. ئه مه ده لیم له به ر ئیحمالی پهیدا بوونی گرفت له نووسینی وشه ی وه ک «هه رچی و په رچی» چونکه ئه گهر بریار نه درئ له سه ر دانانی نیشانه بۆ «ی» ی تیز ئه وساکه واوه که به چیمه که وه لیکدرا له وانه یه بخویندریتته وه «هه رچی یو په رچی».

له وشه ی وه ک «سه رو سه ر، که ل و که ل، مل و مل، ده شت و ده شت...» دا واوه که نه بۆته که رتی پیکهینه ری وشه له وه ش دهرچوه عه تفی پرووت بی له به ر ئه وه پیویسته به جودا له نزیکه وه بنووسرئ.

2- وشەى «هەر» لەگەڵ «کۆى، کەى، کام، سات...»دا سیفەتى عەتف دەدۆریتیت و دەبیتە جۆرە وەسفیک بۆ ئەو وشانە. لەبەرئەمە لییانەو نزیك دەخریتەو. بەلام کە گوتت «لە نیوان فلانە کۆمەلە وشەدا هەر کام بۆ پرسی» دەبێ «هەر» دووربخریتەو چونکە بۆ عەتفە.

3- وشەى، وەیا راستى، دەنگى «ش»ى عەتف بێ چەند و چۆن بە پێش خۆیەو دەلکیت وەک «بیتوینیش دەشتە، شوتیش هەرزانە، منیشت دیت...». کە هات و کەوتە نیوان نیشانەکانى مضارە و نەفى و نەهى و ئەمر و نیوان فیعلەو دەبێ بە هەردوو لایە بنووسیت وەک «بشخۆ، مەشرۆ، دەشچى، نەشچوو، ناشچى، نەشرۆشتایە، بشرۆشتایە». وا دەزانم لە رابردووی بەردەوامدا کە لەگەڵ نەفى هات وەک کە دەگوترێ «نەشدهاتم» هەردەبێ بە دوا خۆیەوە بلكێ بەلام کە راناو هات و کەوتە دواى «ش»ەو جوداى بکاتەو وەک «نەشم دەزانى». بەهەمەحال راناو هەمیشە شینەکە لە وشەى دواو جودا دەکاتەو جا ئەگەر شینەکە بە دوا پێشگر و نیشانەکاندا هات پیکرا لەگەڵ راناو کە لە نزیك وشەى دواو بنووسرێن وەک «هەلێشم گرت، بشم گرتایە، نەشم دیت، مەشم بێنە، ناشم دویتى...» بەلام کە بەدوا دەستەواژە و وشەى سەربەخۆدا هاتن تیکرایان بە جودا دوور لە وشەى دواو بنووسرێن «خانوشم کړى، سەفەرىش دەکەم، سەرەو هەورازیش دەپروم...».

ئەم ماملەت جوداییە داخوازى رێزمانە، جا ئەگەر ویسترا بە نیازى ئاسان کردن یەک ماملەت لەگەڵ وشەى سەربەخۆ و دەستەواژە و پێشگردا بکریت و هەموویان دوور لە وشەى پاشەو بنووسرێن دەبێ ماملەتى نیشانەکان هەر جودا بێ و لەگەڵ «ش»ەکە ویکرا بە دوا خۆیانەو بلكێن وەک بشرۆ، دەشبینی، دەشچوو، نەشدهچوو.

4- «نه» ی «عهتف - نهفی» به جودا له دووره‌وه‌ی وشانه‌وه دهنووسری
وه‌ک نه ده‌خۆم نه ده‌خۆمه‌وه، نه دارا و نه برزوو، نه ده‌شهات و نه
ده‌شچوو... هتد.

به‌شی 6: گیروگرتی وشه لیکدراوه‌کان له باره‌ی پیکه‌وه نووسان و...

وا بزانم له‌ناوتویژی چی لیتره به پیکه‌وه باسماں کرد روون بۆته‌وه به پیی باوه‌ری من چۆن وشه‌ی لیکدراو بنووسری، کاکلی قسه‌ش له‌وه‌دا ئه‌وه‌یه که‌وا هه‌تا‌کوو وشه‌ی لیکدراو و دارپێژراو و ده‌سته‌واژه به‌ره‌و سه‌ربه‌خویی و جۆش خواردنه‌وه برۆن پتر به‌یه‌که‌وه لکان هه‌لده‌گرن. پله‌ی لکانیش له‌وه‌دا دووه: یه‌کیان لکانی ته‌واو، ئه‌وی دیکه‌یان له‌یه‌کتر نزیک کردنه‌وه‌ی که‌رتی وشه‌کان. ئه‌وه‌ی راستیش بی ئه‌و ته‌رزه وشانه به‌هۆی ئه‌وه‌وه که به هه‌رجۆریک بنووسرین وانا نادۆرینن وا له نووسه‌ر ده‌کات که یه‌ک وشه به چه‌ند جۆریک بنووسیت بۆیه‌شه سه‌پاندنی یه‌ک وینه بۆ هه‌ر تاکیک له‌و وشانه پیوستی به‌ بریار و ده‌سه‌لات هه‌یه، ئنجا کاتیشی ده‌وی تا ده‌ست و قه‌له‌می تیکرای خه‌لق رادیت له جۆری نووسینیان به‌لام بیگومان دوا‌ی ئه‌وه‌ی شیوه‌ی وشه‌کان و جۆری ریتووس له قوتابخانه‌کان جیگیر ده‌بن پاش چه‌ند سالیکی زوربه‌ی خه‌لق به‌و شیوه‌یه‌یان ده‌نووسی که به‌ ده‌رس گوتراوه‌ته‌وه چونکه هه‌رچی مندا‌له ده‌چیتته قوتابخانه و هه‌موویان یه‌ک جۆر ریتووس فیر ده‌بن ئه‌وساش کاره‌که به‌ند ده‌بی به‌ هه‌بوونی مامۆستای شاره‌زا بایی هه‌موو قوتابخانه‌کان. ئه‌مه‌یش به‌ولای ئیمکانه‌وه نییه، زۆریش زه‌حمه‌ت نییه چونکه ئیمه له‌م کاره‌دا یه‌که‌م هه‌نگاو هه‌لنانین.

به‌شی 7: گيروگرتی دانانی نيشانه‌كان

ئه‌گهر مه‌به‌ست له نيشانه ئه‌وه بێ كه له‌سه‌ر هه‌ندێ پیت داده‌ندری ئیمه لێی بووینه‌وه و له یه‌كه‌م به‌ندی خالی یه‌كه‌می بانگه‌وازه‌كه‌دا بووبوه سه‌ره‌باس. ئه‌گهر مه‌به‌ستیش نيشانه‌ی مضارع و فه‌رمان و نه‌هی و نه‌فی پێناسین و کۆ کردن و چووک کردنه‌وه و پاشگه‌رکانی ناوی مه‌عنه‌وی و ئاوه‌لکار و ئاوه‌لناو و شتی ئه‌وتۆیی بێ دیسانه‌وه له تیکراییی ئهم نووسینه‌دا باسیان کرا و گوترا ده‌بی ئه‌و نيشانه و پاشگرانه به‌کۆتایی وه‌یا به‌رایي وشانه‌وه بلکین. لێ‌رده‌ا تێبینیه‌ک هه‌یه باس کردن ده‌هێتی.

پاشگر بیهێزتر و ناسه‌ربه‌خۆتره له پێشگر، ته‌نانه‌ت هی وایان تیدایه به‌ حال وجودی هه‌یه وه‌ک ده‌نگی فه‌تحه‌ی دواي «چاکه، خراپه» وه‌یا هی دواي «گرزه، پروته». هه‌رچی پێشگره هه‌بوونی سه‌ربه‌خۆی هه‌یه با واتای ته‌واویشی نه‌بی چونکه مومکین نییه هه‌چ بیه‌یه‌ک له پێشه‌وه بیت و وجودیشی به‌ند بێ به‌ وشه‌ی دواي خۆیه‌وه وه‌ک بزوتی دواي «خراپه، پروته، جوانی، سه‌روو، زانا». پێشگر هه‌یه وجودی سه‌ربه‌خۆ و واتای ته‌واویشی هه‌یه وه‌ک «ده‌ر، به‌ر، لا...». له وشه‌کانی «بیدین، به‌ ناموس» دا پێشگره‌كان پرپۆزیشن كه له هه‌بووندا به‌شیکي ئاخوتنه وه‌ک ناو و کار...له‌به‌ر ئه‌مه پاشگر پتر ئاماده‌ی پتوه لکانه، بگره نه‌لکان هه‌لناگری.

هه‌ر بۆیه‌یشه نووسه‌ران به‌ ئاسایی وا ده‌بی پێشگر به‌ جودا ده‌نووسن وه‌یاخود كه له‌مه‌یه‌ر كه‌وته نیاوان وشه و پێشگره‌كه‌یه‌وه به‌ پێی ده‌ستور پێشگره‌كان لێی داده‌برێن وه‌یا دوو پێشگر پێكه‌وه به‌ فیه‌له‌وه نالکین. ئهم دیاردیه‌ی خۆشجێیه‌ی پاشگر بۆ لکان به‌ پێش خۆیه‌وه زۆر به‌ سه‌یری، له پیته‌کانی ئه‌لفوینی به‌ دیار ده‌داته‌وه كه ده‌بینین هه‌موو پیته‌كان به‌ پێش خۆیانه‌وه ده‌لکین، ئه‌وانه‌ی كه نالکین نه‌لکانه‌كه‌یان به‌ پیتی دوا خۆیانه‌وه‌یه.

دوو تیبینی وردیله هه ن دهبنه دوایین ئالقهی ئه م زنجیرهیه. یه کیان نیشانهی مضارعه ته که له سلیمانی و خوشناوهتی و هه ندئ شوینی دیکه دا «ئه» ی بۆ به کارده هینن. راستیه که ی «ده» باشته له «ئه» ئه ویش له م دوو ږوه وه. ږووی یه که م ئه وه یه که له صه دی نه وه دی کورد «ده ږوم، ده بیه م، ده منووسی...» به کارده هینن. ږووی دوهم ئه وه یه که له زاری کرمانچی سه روودا به ولای «ده» وه «دئ» ش هه یه له ږی «سوف» ی عهره یی وه ک ده لئین «دیچم». ئیمه له جیاتی ئه وه ی که رسته ی وه ها ږاگه یه نه ر په ره پښ بده ی نابی ئیعدامی بکه ین چونکه مه نع کردنی «ده» له پیشه وه «دئ» ش مه نع ده کات.

تیبینی دووهم ئه وه یه که زوربه ی هه ره زۆری نووسه ران زۆر به سه یری له گه لیک باردا پیتی «ی» داده ږن له وشه ی پيش خویه وه. به نمونه که ده نووسن «لئت ږازییه» ږاناوه که ی «ت» به «لئ» وه ده لکیتن به لام که ده نووسن «لئ ږازییه» ږاناوه که ی «ی» له «لئ» داده ږن «لئ ږازییه». نووسه ران له م مه مله ته دا ده ستووری لکان و نه لکانی پیت هه لده گێرنه وه که دین «ی» دووهم به پيش خویه وه نالکیتن چونکه وه ک پيشتر گوتم «ر، د، ز، ا» ش به پيش خویانه وه ده لکیتن، له نمونه کانیشدا یی یه که م به پيش خویه وه لکا «لئت ږازییه، لئ ږازییه». باوه ږ ناکه م هه یچ که سیک وه رامی هه یی بۆ ږرسیاریک که بلئ «ئه ری نووسه ری کورد له کوپوه ده ستووری نه لکانی ئه و ییانه ت هینا؟».

کورت ه پيشنیازه کان

له م چه ند دیره ی خواره ودا کورته یه کی بی به لگه کاری ده که م به چه ند خال له باره ی ئه لفوبی و ږتنووسه وه.

أ- له باره ی ئه لفوبیه

- 1) ناشی بۆ تاکه دهنگ دوو پیت دابندرئ.
- 2) دهبی نیشانه بخریته سهر واوی تیژ و ییی تیژهوه، وههاش بهسهند دهکه م نیشانه کهیان ههشتیکی بچووک بیت که دهکاتهوه هفتی بهرهواژ.
- 3) دیفتۆنگی «وئ، نگ، ند» هیچیان راسته دیفتۆنگی نژادی نین چونکه بریتین لهو دهنگه ئاشکرایانهی به نووسین دهیاننوسین.
- 4) دالی کلۆر و تیی کلۆر، دال و تیی حهقیقین دهبی ههر به پیته عادهتیه کانی بیتیشانه بنووسرین.
- 5) دهبی پیت بۆ دیفتۆنگی واوی تیژی بادینانی دابندرئ وهیا نیشانهی بۆ رهچاو بکرئ تاکوو له واوه تیژهکهی بیدیفتۆنگ جودا بیتهوه.
- 6) ئهو دهنگانهی له کوردیدا نین بهو شیوهیه بنووسرین که له زاری کوردوهه دپته دهرئ، وهیا به پیتی زمانی خویان بنووسرین و بخریته نیوان کهوانهوه.
- 7) لهبری «شده»ی عهرهبی دوو پیتی دهنگه گوشراوه که بنووسرئ.
- 8) نیشانه بۆ ری قهلهو دابندرئ چ له سهرهوهی بیت چ له ژیرهوهی.
- 9) پیویست نییه بۆ «کسرة مختلسه»ی که من پیی دهلیم «قورس کردنی دهنگ» هیچ نیشانهیه ک دابندرئ. کاتیک باس گهیشته دانانی ئهلفوییی لاتینی بۆ نووسینی کوردی ئهوسا قسهی لیوه بکرئ.
- 10) کهسره و فهتحه و «ضمه» وهک باوه بنووسرین «ی، و، ه».

ب- له باره‌ی رینووسه‌وه

1- وشه‌ی لیکدراو و دارپژراو به تیکرایبی که بوون به وشه‌ی فرهه‌نگی هه‌موو که‌رته‌کانیان به‌یه‌که‌وه بنووسرین. ده‌سته‌واژه‌ی ئاوه‌لکاری و ئاوه‌لناویی که جارئ نه‌بوونه‌ته وشه‌ی فرهه‌نگی که‌رته‌کانیان به جودا له نزیک یه‌کتره‌وه بنووسرین «چنگ‌له‌سه‌رشان...».

2- وشه‌یه‌ک که که‌رتی ناته‌واوی فیعلی تیدا به‌شدار بوو هه‌میشه که‌رته‌کانی به‌یه‌که‌وه بلکیندرین وه‌ک خویتمز، ده‌سکه‌نه، هه‌لکه‌وت، گورگنه‌خۆره، پاشبه‌ند، ده‌سته‌سته، پێره‌وکه... هتد. مه‌رجیش نییه وشه‌که بووبیته فرهه‌نگی.

3- هه‌رچی ناوی کۆکه مامله‌تی تاکه وشه‌ی له‌گه‌لدا بکری وه‌ک «گۆلبه‌ده‌م، قه‌ره‌تاژدین، کیله‌شین، کاکه‌مه‌م، دوو‌گرتکان، کاکه‌للا، پیرۆته‌سور، مه‌لای‌جه‌زیری» ئه‌م ناوه‌ی دوا‌ی چونکه «مه‌لا» که تیدا به له‌قه‌ب ماوه‌ته‌وه تا ئه‌وه‌ی «ی» ئیزافه‌شی داخوازی کردوه نه‌شیا «ی» که‌ی به «جه‌زیری» یه‌وه بلکی به‌لام هه‌ردوو وشه له نزیک یه‌کدییه‌وه نووسران. (بۆ له‌قه‌به‌کان بگه‌رپۆه سه‌ر درێژه‌ی نووسینه‌که).

4- ناوی عه‌ره‌بی و بیگانه ئه‌گه‌ر وه‌ک خۆیان را‌گو‌یزران ده‌خ‌ریته‌ نیتو که‌وانه‌وه و به پێی ریتنوسی زمانه‌که‌یان ده‌نووسرین وه‌ک «محمد، خلعتبری، George». به‌لام که پیتی ئه‌و زمانانه له چاپه‌مه‌نی وه‌یا ریتنوسی کوردیدا نه‌بوون ده‌بی به‌و شیوه‌یه بنووسرین که له زاری کورده‌وه ده‌ردین.

5- پيشگر هي فيعل و هي غيري فيعل به دوا خوځيوه دهلكي. بهلام كه دوو پيشگر بهيهكهوه هاتن تهنهها ټهوهي دراوسپي وشهكهيه پنييهوه دهلكي، ټهوي ديكهيان به جودا له نزيكهوه دهنوسري

أ- نيشانهكاني مضارع، أمر، نههي، نهفي به فيعلهوه دهلكين تهنانهت كه دهنوسري «نهدهرؤيشت» دهبي وا له قهلم بدرئ كه بهيهكهوه نووساون ههرچهند «نه، ده» به حوكمي ټهفويي ري ټهوهيان نيه به دوا خوځيانهوه بلكين، له بهر ټهمه له نزيك يه كدييهوه دهنوسرين.

ب- ټهم نيشانانه له دوا پيشگرشدا ههر به وشهوه دهلكين وهك ههلبگره، ههلمهگره، ههلهگرئ، ههلهناگرئ، ههلهنهفرئ، ههلهدهگرئ.

ج- كه راناوي لكاو كهوته نيوانهوه به خوځي و ټهوهي پيش خوځيوه له وشهوي دواوه دادهبريټ وهك ههلمدهگرت، ههلمگرت، ټيمگهبيشت، بومهاټ، وهرمگره... بهلام له نزيكهوه دهنوسريټ.

د- كه راناوي لكاو كهوته دواي وشهوي سهربهخووه له ههموو باريكدا له وشهوي دواوهي دوور دهخاتهوه وهك خانووم كرد، سهريان تاشي، دارهكهتان بريهوه...».

ه- پيشگري پريپوزيشن وهك «بيدين، بهناموس» به وشهوه دهلكيت، بهلام كه له پيشگريهتي كهوت، له وشهكه دوور دهكهويتهوه وهك «دنيا بي دين ههلهناكا، خانووم به قور و خشت كرد...».

ز- پيشگري ليكدراو ههميشه به جودا و دوور له فيعلهوه دهنوسريټ وهك «تيك ههلهقزان، ليكهوه هاتن، پيكهوه ژيان».

6- هه‌موو پاشگریک به وشه‌ی پیشیه‌وه ده‌لکیت، ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر دوو پاشگر و دوو راناوی لکاویش به دوا‌یه‌ک‌دیدا هاتن هه‌موویان پیکرا به وشه‌ی پیشیه‌وه ده‌لکین وه‌ک «می‌وانداری‌تانم تا‌قی کرده‌وه، جوو‌لاندنه‌وه‌یانت را لی نه‌بوو».

7- داتاشین به‌ر واتاو حوکمی وشه‌ی دارپژراو ده‌که‌وئ هه‌رچه‌ند پروویش نییه ته‌م داتاشینه‌ی بانگه‌وازه‌که چی مه‌به‌سته. به هه‌مه‌حال ته‌وه‌ی بوته وشه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی وه‌یا له داتاشینه‌که‌دا سوان و قرتان و سووک کردن په‌یدا بوو‌بوو به سه‌ریه‌که‌وه وه‌یا له شکلی لکاودا ده‌نووسری.

8- قرتانی ده‌نگ هه‌ر له په‌راویزی زمانی ئیستا‌که‌ی کوردی به هه‌ند هه‌لده‌گیری. له‌و په‌راویزه‌دا ته‌و ده‌نگه‌ی که له له‌هجه‌یه‌که‌دا قرتابوو به‌لام له له‌هجه‌ی دیکه‌دا زیندوو بوو ده‌بی زیندوه‌که بچیته‌وه بو نووسینی ته‌ده‌بی.

9- ژماره‌کان به‌م شیوه‌یه ده‌نووسری: چوار، هه‌فت، یازده، دوازه، سیزده، چوارده، پانزده یاخود پازده، شازده، هه‌ڤده، هه‌ژده، نوژده، هه‌فتا - هه‌فصه‌د - هه‌فسه‌د. دووه‌م، سییه‌م، نویه‌م، ده‌یه‌م، یازده‌م، دوازه‌م - یازده‌مین - دوازه‌مین، سیزده‌م،... هتاد. هه‌فتایه‌م، هه‌شتایه‌م، نه‌وه‌ده‌م، سه‌ده‌م،... هتد. هه‌زاره‌م، ده‌هه‌زاره‌م، ملیونه‌م، ملیونه‌مین.

10- راناوی لکاو هه‌میشه به وشه‌ی پیش خۆیه‌وه ده‌لکین و له‌هی دوا خۆیه‌وه‌ی داده‌برئ و لئی دوور ده‌خاته‌وه مه‌گه‌ر نیشانه‌کانی «مضارع، نفی، نه‌ی، أمر» به‌یه‌که‌وه ده‌نووسری. دیاره راناوی لکاو به راناوی لکاوه‌وه ده‌لکیت وه‌ک «قه‌سه‌تم پی خۆشه، قه‌له‌مه‌که‌ت چ لی کرد، دیتمانن...».

11- هه‌رچی «حروف‌العطف» هه‌یه به جودا ده‌نووسری به‌لام

- دووره پاریزی بکری له به کارهینانی «وه» که راگویتستیکی دهقاودهقه له عهره بییه وه.
- واوی عه تفی کوردی دوور له وشه ی پیشیه وه بنووسری.
- که واوی عه تف بوو به که رتی وشه ده بیته به شیکی بنجی وشه که و به پیته کانی دیکه وه ده لکی «که لویه ل، شتومه ک ... هتد».
- له وشه ی وه ک «مل و مل، دهشت و دهشت، که ل و که ل» واوه که جودا بی به لام له نزیك پیته کانی دیکه وه بی.
- وشه ی «هر» که له گه ل «کوئ، کئ، کام...» دا به یه که وه هاتن لیانه وه نزیك بنووسری وه ک هر کام، هر کئ، هر کوئ. به لام که گوت «له نیو کومه له وشه که دا هر کام بو پرسه» ده بی «هر» دوور بخریته وه چونکه بووه به وشه ی عه تف.
- «نه» ی نه فی و عه تف له دووری وشه وه دهنووسری وه ک نه دیم نه دهرؤم، نه تو نه ئه حمده هیچتان نه هاتن. به لام له «نهمیر» دا له وشه که نزیك ده بیته وه.
- له کوتایی ئه م کورته یه دا ده لیم کاتی خوئ ئه نجوومه نی کور وای په سهند کرد که سی ژماره ی یه ک پیت به دوا یه کدیدا هاتن دووی پیشه وه له نووسیندا به یه که وه بلکین سییه مه کهش له نزیکیانه وه به جودا بیت یاخود به بی داخوازی ریزمان دووی دواوه به جودا له نزیك کوتایی وشه که وه بنووسری وه ک «لادی بی، می یینه» که ده لین «بی کراره» سییه مینیان جودا ده بی وه یا که ده لین «ئوه عاشقی فهنن» نوونی سییه م جودا ده بی. وا ده زانم پیشنیازیکی باش بی بو ئیمکان بوونی خویندنه وه ی سی پیتی یه کجوری به دوا یه کدا.

«...»